

KŘEŠŤANSKÝ DOMOV 2007

*Správné využívání
Božích darů v rodině*

Ron a Karen Flowersovi
Bernie a Karen Holfordovi
Elaine a Willie Oliverovi
Don Schneider
Gregory Karp
Jonathan Duffy
Ellen Gould Whiteová

ÚVOD

Rodina je společenství, které se skládá z muže, ženy a dětí, kteří společně žijí v jedné domácnosti. Práce, čas, rodinné tradice i náboženství je spojuje v jedno společenství, kde se všichni učí sloužit jeden druhému, respektovat vzájemné soukromí a vytvářet místo bezpečí a naděje.

Na samém počátku Bůh stvořil muže a ženu, společně jim požehnal a vyzval je k založení rodiny. Velkoryse jim propůjčil svoji stvořitelskou moc, aby při ní prožívali radost i odpovědnost za narozené děti. Stvořitel Ježíš Kristus začal i svou cestu na zemi účastí na svatbě v Káni Galilejské. Často projevoval zájem o otce, matky i jejich děti. A na konci své pouti hovoří i z Golgotského kříže ke své matce, aby tak potvrdil velký význam rodiny.

Touha po rodině je základní informací, kterou do našeho hlubokého podvědomí uložil sám Bůh. Přání prožívat jistotu, zázemí, pokoj a lásku nás provází celým životem. Je logickým protikladem touhy po dobrodružství a změně. Bez klidného přístavu není možné podniknout úspěšnou plavbu. Představa o takovém zázemí se vytváří od našeho raného mládí. Celou cestu životem nás provází mamincino pohlazení, pevná otcova ruka chránící před rozzlobeným sousedem, babiččina krupičná kaše, její vyprávění před spaním, dědova dílna nebo i polštářová válka mezi sourozenci. Říkáme, že jsme dospělí a odrostlí sentimentálním vzpomínkám, ale přitom ve své nové rodině podvědomě hledáme to, co krásného jsme prožili v původním přístavu. Smějeme se romantické lásce mladých a přisuzujeme jí povrchnost počáteční zamilovanosti. Přitom si nepřipouštíme, že absence nenaplněné romantické touhy po hlubokém vzájemném vztahu je příčinou navazování nových známostí a příčinou nevěř - v bláhové představě, že konečně nalezneme to pravé štěstí. Po štěstí touží každý, ale to je výsledkem nesobecké lásky k druhému. Soběstřednost je ničitelem každého vztahu. „*Láska se nechová neslušně, nehledá svého prospěchu, nerozčiluje se a nepočítá zlo.*“ (1 K 13,5; překlad Žilka) Kdo se podle těchto slov řídí, nalézá sám štěstí a nejhlubší smysl života.

Milí bratři a sestry, usilujme proto společně o dosažení trvalého přístavu, kde konečně pohledíme do očí toho, který nás tolik miloval. Kde obejmeme ty, se kterými jsme se již rozloučili, a usedneme do trávy, která už nikdy neuvadne. Abychom poznali přímo tvář v tvář, že Bůh je láska.

Za oddělení KD ČS unie Aleš Zástěra

**Srdečně vás zveme na letní unijní tábor pro manželské páry i jejich děti
v Orlických horách 8.–15. 7. 2007.
Zakladatelem tohoto manželského semináře, který má název
„Směřujeme k lepšímu manželství“,
je Kari Törm z Finska se svou manželkou Terstu.**

STVOŘENÍ ROZDÍLNĚ

Ron a Karen Flowersovi – vedoucí Oddělení křesťanského domova při Generální konferenci CASD

Na svatebních fotografiích je vidět pouze radost – opálený dlouhán se usmívá od ucha k uchu a objímá vyvolenou svého srdce, pihovatou dívčinu s rozzářenýma očima. Sliby, které vyslovujeme, se navzájem podobají jako vejce vejci. Slibujeme jeden druhému modré z nebe, aniž víme, co znamená skutečný manželský život.

Už téměř dva roky jsme tvořili pár. Toužili jsme naplnit své sliby. Byli jsme zamilovaní a měli spoustu plánů.

Přichází realita

Před svatbou jsme absolvovali předmanželský seminář s naším kazatelem. Snažil se, abychom diskutovali a přemýšleli o důležitých tématech týkajících se manželství. Dnes víme, že předběhl svoji dobu. Před čtyřmi desetiletími se o přípravě na manželství moc nemluvilo. Tento Boží muž však dělal to nejlepší, co uměl, aby nás připravil na budoucí dny.

Naše pocity by tehdy byly jiné, kdybychom věděli to, co víme nyní. Tehdy jsme si však nemysleli, že je potřeba mluvit o manželských problémech dříve, než nastanou. Věděli jsme, že rozvodovost roste, ale my jsme byli křesťané! Dobří křesťané, aktivní vedoucí mnoha duchovních akcí. Byli jsme přesvědčeni, že je to záruka dobrého manželství. Kdybychom hned na počátku věděli, nakolik jsme rozdílní (pouze pět procent párů natolik rozdílných v povaze a osobnosti zůstane spolu), byli bychom si všechno dvakrát promysleli.

Po svatbě přišla realita. Už jsme nepopírali, že mezi námi existují rozdíly – například naše očekávání funkce muže a ženy v manželství... Mnohá z nich se zrodila v našich rodinách, kde jsme vyrůstali. V Karenině rodině často vařil otec. Uměl to dobře a byl si vědom toho, že manželka má dary pro jinou oblast. Byl ředitelem továrny na výrobu nábytku, ale přesto si našel čas na to, aby pomáhal s domácími pracemi. Takový byl Karenin model. Předpokládala, že v manželství každý dělá to, co dobře umí, a na základě toho se rozdělují i povinnosti tak, jak tomu bylo v případě jejich rodičů.

Ronova rodina si dělila povinnosti úplně jinak. Matka se starala o vaření a o všechno, co souviselo s domácností. Otec se staral o stáj, zvířata, farmu a nástroje. Ron věděl hodně o vedení farmy, avšak nikdy nenakupoval ani se nestaral o jídlo, a o vaření už vůbec ne. Všechno, co souviselo s jídlem, dělala matka. Jedlo se pravidelně – třikrát denně, přibližně v 6, 12 a 18 hodin. V Karenině rodině se jídlo servírovalo až tehdy, když všichni přišli domů.

Jednoho dne nastal v našem malém bytě na semináři čas oběda. Rona znervóznilo, že se Karen neodebrala do kuchyně, ale pokračovala nerušeně ve studiu. Přemýšlel, že jí možná jdou špatně hodinky, a oznámil: „Je dvanáct hodin.“

„Děkuji za informaci o čase,“ řekla. Po několika ne příliš vhodných poznámkách pochopila, co se jí snaží říct. Ron měl hlad a chtěl se najíst! A ona s tím měla něco udělat. „Promiň,“ řekla, „musím dokončit tuto esej. Ale jestli máš hlad, v chladničce je jídla dost!“

Ron byl pořádně naštvaný, ale dusil to v sobě. Mnoho párů po dobu sladkých týdnů tuflá věci v sobě. Nechtějí, aby bublina romantiky praskla. Ale i taková mocná síla, jako je romantika, utrpí porážku, když je nervozity příliš. Rozdíly, které mají svůj původ v pohlaví, typu temperamentu, osobních preferencích, kultuře, rodině či dokonce v pořadí, ve kterém se jedinec narodil, nevyhnutelně začnou dořít. Dostavuje se ničivý pocit, že dáváte příliš mnoho a příliš často, aniž by vám druhá strana něco vrátila. Hádky vás začínají unavovat. Víte, že v soukromí nejste tím šťastným párem, za který vás všichni pokládají.

Rozdíly vyzývají

Známý rodinný terapeut Dr. Carl Whitaker řekl: „Šťastné manželství je spojením dvou rozdílných kultur.“ Jiné kultury, než je ta naše, se nám zdají cizí, protože mnohé věci chápou a dělají jinak. Je naprosto jisté, že všichni manželé budou konfrontováni s rozdíly či s „rozdílností“. Rozdíly mezi manžely mohou vytvořit propast podobnou té, která vzniká mezi skupinami lidí, jež žijí v různých koutech světa.

Rozdíly komplikují zjednodušené vidění lásky a manželského života, které má na počátku většina párů. Rozdílům se obvykle snažíme uniknout tím, že je popíráme. Novomanželé, naplnění romantickými pocity, jež autor nazývá „snová“ fáze manželství, se vyhýbají konfrontování rozdílů. V tomto stadiu se neúnavně snažíme změnit partnera ke svému obrazu. Naše snaha se obvykle projeví jako nevhodná. Partneři se mohou snažit přizpůsobit toho druhého svým představám, ale je nepravděpodobné, že nastanou nějaké výrazné změny. Kromě toho, jediným člověkem, kterého máme sílu změnit, jsme my sami.

Dříve či později „snová“ fáze v manželství dozní a přichází „rozčarování“. Rozdíly jsou zdrojem sporů, ty často přerostou v hněv a konflikty. Pokud se věci neřeší, hněv a konflikty vedou k zatrpklosti a odcizení. Manželství se může stát sérií nekonečných konfliktů a hádek. Pokud jsou příliš bolestivé, jeden z partnerů se podřídí osobnosti a vůli toho druhého. Mnozí se jednoduše přestanou emocionálně angažovat v životě partnera, rozhodnou se žít svůj život mimo jeho dosah. Stávají se „loděmi, které se potkávají v noci“, jak píše v básni Paul Laurence Dubar. Další unikají z manželství prostřednictvím odloučení či rozvodu.

Způsob, jakým se vypořádáme s našimi rozdíly, určuje kvalitu našeho manželství, naší rodiny a našich přátelství. Také vztahy v církevní rodině jsou závislé na tom, jak se vypořádáme s našimi rozdíly.

„Náš příběh“. Jednou jsme viděli film „My – náš příběh“. Hluboce na nás zapůsobil. Dokonce už grafika titulků říkala mnoho. „M“ a „Y“ ze slova My pluly po obrazovce, občas se překrývaly, někdy byly na opačných stranách, jindy zpomalily, nežli se střetly – podobně jak to dělá mnoho partnerů v manželství.

Ve filmu Ben vyprávěl, že vždy toužil po tom, aby se jeho manželství s Katy podobalo příběhům, které slyšel o manželích, kteří uzavřeli manželství před padesáti či šedesáti lety a byli si vzájemně tak blízko a měli se natolik rádi, že když jeden z nich zemřel, druhý žalem zemřel také. Katy zase vyprávěla o knize Harold a fialová barvička, která přesně vystihovala její pohled na svět. Pojednávala o chlapci, který maloval mimo předtištěné obrázky. Nakreslil si svět takový, jaký ho chtěl mít. Vyprávěla, že Ben se stal jejím Haroldem a jeho uvolněný styl byl únikem před jejím naprogramovaným přístupem k životu. Ke svému velkému zklamání však zjistila, že „když jeden z partnerů kreslí mimo čáry a vytváří si vymyšlený svět, druhý musí kreslit svět takový, jaký ve skutečnosti je“.

Po chvíli se celý rozhovor začal točit kolem tohoto rozdílu. „Nikdy nenasloucháš...“ „Nedokážeš nic nechat tak...“ „Takže za 15 let jsem nic neudělala dobře...“ „Proč musí být všechno naprogramované? Nedokážeš něco udělat i spontánně? Co se stalo s tou zábavnou dívkou, kterou jsem si vzal...?“ „Zemřela, a zabil ji ji ty!“

Nakonec se usmáli a dotkli jeden druhého, aby si před dětmi zachovali tvář. Manželství se neustále zhoršovalo. Když děti odešly na letní tábor, Katy a Ben začali žít odděleně. Osamělost je dovedla k tomu, že se snažili smířit, ale nefungovalo to. Rozhodli se rozvést. Ale jak to říci dětem? Kde jim oznámí toto závažné rozhodnutí? Snad by to bylo vhodné při dobrém jídle? Ale kde? V oblíbené restauraci Chou Fong anebo doma? Nakonec vybrali svůj dům. Bude to jednodušší než na veřejnosti. Nervózně čekali na chvíli, až půjdou vyzvednout děti z tábora...

Křesťanský postoj k rozdílům

Zviditelnění přítomnosti hříchu. Když se zamyslíme nad příběhem Katy a Bena, uvědomíme si, jak známé jsou nám jejich problémy. Všude kolem nás existují velké rozpory mezi národy, skupinami uvnitř států, v komunitách, ale i v malých společenstvích, jakými jsou manželství a rodina. Jako křesťané víme, že tyto rozkoly a neshody jsou výsledkem přítomnosti hříchu. Hříšnost lidského srdce vytváří mezi lidmi obrovské propasti, které zdánlivě mají svou příčinu v rozdílech. V Galatským 3,28 apoštol Pavel vyjmenovává překážky, které staví lidi proti sobě. Jsou jimi náboženství, etnická příslušnost, kultura a národnost, které se v rané církvi projeví zejména rozpory mezi židy a pohany. Pavel vzpomíná i jiný zdroj rozkolů: politické, ekonomické a sociální postavení. Rozdíly v sociálním postavení se projeví v Pavlově době zejména v otroctví. Třetí hlavní zdroj rozporů, o kterých Pavel píše, souvisí s rozdíly mezi muži a ženami. Apoštol mohl doplnit svůj dopis o popis mnoha dalších rozdílů, které souvisí s takovými věcmi jako rodina, věk, vzhled, národnost, vzdělání či temperament.

Kdysi jsme viděli dětský film *The Toymaker* (Výrobce hraček), ve kterém dva maňásci – každý navlečený na jednu ruku výrobce hraček – velmi rádi spolu hrávali. Ovšem jen do chvíle, dokud nezjistili, že každý má jinou tvář. Jeden měl na tváři puntíky, druhý čárky. Když se dozvěděli o tomto rozdílu a ověřili si jej v zrcadle, Pásek si začal o Tečce mumlat: „Nemá pásky. Ty mám jen já. Musím být výjimečný. Už bych se s ní neměl kamarádit.“ A znovu: „Je úplně jiná než já. Měl bych si na ni dávat pozor. Těm, kteří jsou jiní, se nedá věřit. Mohou tě využít. Už s ní nebudu mít nic společného.“ Maňásci si přestali povídat, uzavřeli se jeden před druhým a začali proti sobě bojovat, zastrašovat se, vydávat hrůzostrašné zvuky, dělat děšivé grimasy. Strach dovedl nejprve jednoho a pak i druhého maňaska k tomu, že začali výrobce prosit, aby se přidal na stranu jednoho proti druhému.

Výrobce hraček odpověděl: „Oba jsem vás vyrobil. Mám vás oba rád. Nemohu být na straně jednoho proti druhému. Vždyť jste oba tou samou věcí... Oba jste ve skutečnosti mou součástí.“ (Citováno z *Flowers*, 1996, str. 27, 30)

Zdolávání rozdílu v Kristu. Prostřednictvím filmu *Výrobce hraček* nás režisér Alfred Wallace vyzývá k porozumění biblické pravdě o tom, že Bůh stvořil všechny lidi „ze stejné krve“ („z jednoho člověka“). (Sk 17,26) Kromě toho Bůh lidi spojil v Kristu činem vykoupení. „Vy všichni jste jedno v Kristu Ježíši,“ říká Pavel. (Ga 3,29) Prostřednictvím kříže Kristus odčinil hřích a prolomil hráz mezi Bohem a lidmi a také hráz mezi lidmi navzájem. (2 K 5,18; Ef 2,14) V jeho ukřižovaném těle jsme všichni spojeni. Pavel oslavuje Kristův kříž jako prostředek smíření. „...aby z těch dvou, z žida i pohana, stvořil jednoho nového člověka, a tak nastolil mír.“ (Ef 2,15) To samé platí o bariérách mezi pohlavími, které se často přenášejí i do manželství a jsou příčinou vzniku bojů o pozici, postavení a privilegia.

Jaká dobrá zpráva pro manželství! Evangelium přináší protilátku – pokoj – na nemoc hříchu. Přináší jednotu a soulad tam, kde předtím vládla nejednota. Dokáže překonat prokletí hříchu, které mezi mužem a ženou vytvořilo bariéru. V tomto „jednom novém člověku“ manželské páry, které se mají stát jedním tělem, dokážou překonat své rozdíly a okusit jednotu, kterou pro ně Bůh připravil. Když je mezi nimi Kristův kříž, jestliže je Ježíš táhne k sobě, může být jejich manželství tak sladké jako ráj. Prostřednictvím evangelia mohou páry prožít takové manželství, jaké Bůh naplánoval.

V průběhu jednoho z našich seminářů, na kterých přednášíme toto evangelium o manželství, přišla k Ronovi po skončení programu jedna žena. Angličtina nebyla jejím mateřským jazykem, proto mu jednoduše podala obálku. Uvnitř byla ta nejneobvyklejší pohlednice s blahopřáním. Bylo zřejmé, že žena pohlednici pečlivě vybrala. Na přední straně byla vytištěna slova „Zrozena k svobodě“, která připomínala film *Joy* Adamsonové o Else, Ivici, která byla vypuštěna na svobodu. Uvnitř byla napsána slova, která nám vehnala slzy do očí. „Moc vám děkuji za tento seminář,“ stálo tam. „Způsobil, že se cítím, jakoby ze mne sundali sádku.“

Další pohled na rozdíly

Apoštol nás povolává k životu, ve kterém se skutečně naplní jeho výzva: „Prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem...“ „...usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje...“ „...ať ve všem dorůstáme v Krista. On je hlava...“ (Ef 4,1.3.15) Když se evangelium zmocňuje našich životů a Duch svatý do nás každý den vkládá své dary, začíná se dít zajímavý proces. V manželství se postupně stává skutečností jednotu, kterou máme v Kristu.

Whitaker, který pomáhal párům spojit „dvě cizí kultury“ a proměnit je v manželství, popisuje tento proces: Když se manželé znovu podívají na rozdíly a snaží se je vidět v pozitivním světle, „rozpoznávání se mění v přijetí, to v respektování, pak dále v radost a ta nakonec v ocenění“. (Whitaker a Bumberry, 1988, str. 204)

E. G. Whiteová o rozdílech

Ellen Whiteová mluvila o tom, že věřící potřebují rozpoznat a přijmout, že tělo Kristovo se skládá z různých lidí, kteří mají rozličné postoje a zkušenosti.

„Naše nahlížení na věci je rozdílné, protože se tak velmi lišíme v danostech, zvycích, vzdělání. Posuzujeme rozdílně. Naše chápání pravdy, naše nahlížení na to, jak správně žít, není naprosto stejné. Neexistují dva lidé, kteří by měli zcela stejné zkušenosti. Problémy jednoho nejsou problémy druhého. Povinnosti, které se jednomu zdají být snadné, jsou pro druhého velmi těžké a matoucí.“ (Gospel Workers, str. 473)

E. G. Whiteová také pochopila, že i v křesťanských domovech a rodinách budou rozdíly a rozpor. To, co platí o církvi, platí samozřejmě i o církvi v malém – o křesťanském domově. Členové rodiny jsou vyzýváni k tomu, aby si uvědomili a přijali rozdíly, ale též aby respektovali jeden druhého – máme „respektovat pocity a práva druhého“. Všimněte si, co o tom E. G. Whiteová říká:

„V té samé rodině existují často velké rozdíly mezi danostmi a charakterem jejich jednotlivých členů, protože Božím plánem je, aby v rodině byli lidé různých temperamentů. Když se tak stane, každý člen rodiny by měl brát v úvahu pocity druhých a respektovat jejich práva. Jen tak může dojít ke vzájemnému pochopení, rozvíjí se trpělivost, zjemňují se předsudky a obrušují tvrdé hrany charakteru. Harmonie je zaručena a jednota různých charakterů může přinést prospěch každému.“ (Adventist Home, str. 427)

Akceptování rozdílů a respektování těch, kteří jsou jiní než my, nám pomáhá v procesu křesťanského růstu. V manželstvích a rodinách, které vede Duch, by měla existovat dobrá vůle ve vztahu jednoho k druhému a snaha žít život hodný životu s Ježíšem Kristem. „Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“ (Ef 4,1–3)

Boží láska objímá každého hříšníka, který zapadl třeba i do té nejtemnější tmy. Pokud jeden zneužívá druhého nebo má patologické chování, neočekává se, že ho bude jeho partner respektovat a přijímat. Takovéto chování je ničivé. Není pravděpodobné, že přijetí či respekt v jakémkoliv množství takového člověka změní nebo znovu navodí intimnost manželského vztahu.

Rozdíly jako zdroj. Uznání, přijetí, respekt. Pro páry je těžkou dřinou upravit a přizpůsobit rozdíly. Kde v tom hledat radost a ocenění? Je možné dostat se tak daleko, že budeme rozdíly opravdu vítat a radovat se z nich?

Jednou z věcí, které nás překvapily, když jsme přemýšleli o dobré zprávě, že každého z nás Bůh miluje a každému dává dary prostřednictvím svého Ducha, bylo, že Bůh naplánoval dát tyto dary i za tím účelem, aby sloužily v manželství a v rodině – v nejmenší církvi. Mají tam být využívány právě tak, jako jsou využívány v kontextu širšího těla Kristova.

Jednou jsme souhlasili s prosbou místního kazatele, abychom měli kázání o manželství. „Připravme si to nové kázání, o kterém už dlouho přemýšlíme,“ řekli jsme si. Ron si vzal na starost napsání základní osnovy kázání. Několik týdnů na tom pracoval. Jak se však blížil termín vystoupení, příprava kázání vážla. Přišla páteční noc. Dokončen byl pouze hrubý náčrt a několik myšlenek. Ron ještě několik hodin pracoval. Pak si zoufalý a unavený lehl, aby si na chvíli zdříml. Karen si sedla na jeho místo k počítači, otevřela osnovu a začala psát...

Ron se vzbudil před úsvitem a našel Karen spící. Na stole však už na něj čekalo hotové kázání. To bylo kázání! Zvedl čerstvý rukopis a přečetl si ho. Bylo to přesně to, co chtěl. Karen dala život osnově, kterou napsal. Nemusel udělat nic, jen poděkovat Bohu za ni a za kázání a soustředit se na to, aby si osvojil svou část. Oči se mu zalily slzami, když přemýšlel o tom, jak je jejich rozdíly často dovedly až k znechucení. Tytéž rozdíly jim však také přinášely velkou sílu, jejíž výsledek právě držel v ruce. Tu sobotu s nimi po ukončení kázání mnoho lidí mluvilo o požehnání, které jim přineslo kázání s názvem „Stát se celkem“. Vědomí, že nás Bůh takto společně použil, nám přineslo uspokojení a radost.

Naše rozdíly jsou nevyčerpatelným zdrojem mnoha pozitivních věcí. Whitaker o tom říká: „Naše rozdíly nám dovolují růst, roztáhnout křídla. Schopnost vzájemně se ovlivňovat a využívat rozdílů je pro dynamický vztah klíčová. Využívání rozdílů nás obohacuje.“ (1988, str. 204)

Myšlenka „využívání rozdílů“ zní podobně jako to, co napsala Ellen Whiteová: „Tímto způsobem (když spolu žijí lidé různých temperamentů) se rozvine vzájemná ohleduplnost, rozvíjí se trpělivost, zjemňují se předsudky a obrušují tvrdé hrany charakteru. Harmonie je zaručena a jednota různých charakterů může přinést prospěch každému.“ (Adventist Home, str. 427)

Boží pořádek. Když se na to podíváme z této perspektivy, vidíme, že rozdíly mezi muži a ženami mohou přispět k našemu křesťanskému růstu. Bůh je používá jako zdroj, který nám přináší užitek, zlepšuje vzájemné pochopení, trpělivost, zmenšuje předsudky a uhlazuje „tvrdé hrany charakteru“. Snad největším poselstvím tohoto citátu je fakt, že Bůh naplánoval, aby spolu žili lidé s různým charakterem. „Je Božím plánem, aby spolu žili lidé s rozdílným temperamentem.“ (Adventist Home, str. 427) V někte-

rých chvílích je v manželství těžké vidět Boží plán a cíl vzájemného spolužití. Když se lépe zadíváme, zpozorujeme, že prostřednictvím rozdílu nám Bůh dává mnoho dobrého. Je to důvod k jeho oslavě!

Ve filmu „My – náš příběh“ přinutily rozdíly Bena a Katy žít odděleně. Rozvod chtěli dětem oznámit až po ukončení letního tábora. A ten den nakonec nastal. Šli společně pro děti.

Když je vyzvedli a naložili batohy do auta, Ben se významně podívá na Katy a s rozhodností v hlase říká: „Pojďme domů.“ Katy však do auta nenastoupí. Tiše mluví sama se sebou. Děj vrcholí. Její řeč je však spíše o nových začátcích než o konci. „Nemyslím, že bychom měli jít domů,“ říká. Navrhuje, aby místo toho šli do oblíbené restaurace. Ben je zmatený. Takto si to nenaplánovali. Snaží se Katy jen oddálit nevyhnutelné?

„Ne,“ vysvětluje. Do restaurace chce jít, protože je „jejich“. Je kusem jejich rodinné historie. Znají navzájem své výroky, umí předvídat své nálady, znají své obvyklé způsoby... „Je to tanec, který se vyvíjí časem,“ vysvětluje. „A je to těžké, mnohem těžší, než jsem si myslela. Mezi námi je mnohem víc dobrého než zlého. Prostě se toho nemůžeme vzdát!“

Mají příliš společných vzpomínek, které s nikým jiným nesdíleli. Příliš mnoho investovali do svých nádherných dětí.

Pláče, když vyznává, že si uvědomila, že nikdo není dokonalý. Všechny manželské páry si musí najít cestu, jak se vyrovnat s rozdíly. Uznává svůj podíl viny na rozpadu vztahu a slibuje, že se bude víc snažit. Chce jít do restaurace. Na otázku Bena, proč tomu tak je, odpovídá s jistotou: „Protože tě miluji.“

Uvědomí si, že jsou spojeni. Pomůže jim to podívat se na sebe čestně a uvědomit si, že jejich rozdílné povahy, osobnosti a způsoby, jak dělají různé věci, změnily jejich manželství v něco nádherného, něco, co by nikdo z nich nepoznal, kdyby byl sám. (Flowers, 2005, str. 36, 37)

Závěr

Šalomoun nám v Přísloví říká: „Lépe je dvěma než jednomu, mají dobrou mzdu ze svého pachtění. Upadne-li jeden, druhý jej zvedne. Běda samotnému, který upadne; pak nemá nikoho, kdo by ho zvedl. Také leží-li dva pospolu, je jim teplo; jak se má však zahřát jeden?“ (Kaz 4,9–12)

Křesťanské páry vědí, že je to třetí osoba Božské Trojice, jež se s nimi spojuje a vytváří lano, které je nesnadné přetrhnout. Nechť Bůh otevře naše oči, abychom se jeden na druhého dívali tak, abychom viděli, že se navzájem potřebujeme. Abychom pochopili, že kvality, které má ten druhý, mohou být požehnáním pro nás i pro celý náš domov. Nechme na sebe působit moc Ducha svatého, který chce v našem manželství vybudovat trvalý vztah a změnit jej ve zdroj požehnání pro ostatní.

Literatura

Augsburger, D. (1988). *Sustaining love*. Ventura, CA: Regal Books.

Flowers, K. & R. (1996). *Peace & healing: Making homes abuse-free*. Silver Spring, MD: Department of Family Ministries, General Conference of Seventh-day Adventists.

Flowers, K. & R. (2005). *Family faith*. Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association.

Whitaker, C. A. & Bumberry, W. M. (1988). *Dancing with the family*. New York, NY: Brunner/Mazel, Inc.

White, E. G. (1948). *Gospel workers*. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.

White, E. G. (1952). *The Adventist home*. Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.

MNOHO TALENTŮ

Mezigenerační bohoslužba pro děti, rodiče a jejich sborovou rodinu

Bernie a Karen Holfordovi – vedoucí Oddělení křesťanské služby Jihoanglická konference, Transevropská divize

Úvodní poznámka pro vedoucí bohoslužby

Existuje mnoho způsobů oslavy Boha. Bohoslužba je často zajímavá spíše pro dospělé než pro děti. Následující program bohoslužby je utvořen tak, aby oslovil všechny věkové skupiny prostřednictvím aktivit založených na podobnosti o darech. Měla by se stát alternativou tradiční bohoslužby například v průběhu soboty křesťanské rodiny. Může se též použít pro setkání sboru, jako součást sobotní školy či v průběhu mládežnického odpoledne. Části programu se dají využít jako součást tradičnější bohoslužby. Musíš si pozorně přečíst celý program, protože vyžaduje určitou přípravu.

Příprava na bohoslužbu

Pozorně si projdi každou aktivitu a všimni si, co je k ní třeba (lidi, materiál atd.). Zjistíš, že k několika aktivitám jsou potřebné dárečky. Ve světě se používá mnoho různých způsobů balení, aby byly dárky atraktivní. Použij každý, který je vám dostupný a běžný pro vaši kulturu.

Biblické citáty: Matouš 25,14–29

Můžeš zapojit několik členů rodiny nebo členů sboru a rozdělit si čtení jednotlivých postav (vypravěč, pán, služebníci).

Biblický příběh můžeš pustit na videu z filmu Matouš (2004), který vydala IBS. (Internetová stránka: www.gospelcom.net/ibs/bibles/video)

Modlitba

Potřebný materiál

- čtyři dárkové balíčky s jasným označením:
  - modlitby chvály
  - modlitby díky
  - modlitby proseb
  - modlitby o odpuštění
- malé papírky
- tužky

Modlitební chvílku uveď slovy: „Dnes budeme mít takovou společnou modlitbu, do které se zapojí celé shromáždění. Dopředu jsem položil čtyři balíčky označené jako modlitby chvály, díky, proseb a odpuštění. Rozdám vám lístky, na které může kdokoliv z vás napsat krátkou modlitbu pro kterýkoliv z balíčků. Modlitbu o odpuštění nemusíte vyjádřit větou. Postačí slovo či symbol. Bůh ví, co jste měli na mysli. Až to dokončíte, přijďte kupředu a dejte lístek do vhodného balíčku. Až všichni skončíme, bratr XY se pomodlí. Také vybere několik lístků z balíčku díky, několik z chvály i z proseb a přečte je jako součást modlitby. Takto symbolicky nabídneme všechny naše modlitby jako dar Bohu.

Naše modlitby o odpuštění bratr v modlitbě také vzpomene, ale kousky papíru zůstanou v balíčku pro Boha a pouze On je bude číst. Po ukončení je kazatel spálí (zničí).“

Po dobu psaní může znít tichá meditační hudba.

Desátky a dary

Potřebný materiál

Několik atraktivně vyzdobených dárkových balíčků, do nichž se udělá sbírka (místo obvyklých sáčků). Ujisti se, že jsou balíčky dostatečně pevné. Můžete se rozhodnout pro barvy, které se hodí k prostředí modlitebny.

Několik dětí vyzvi, aby dary sesbíraly. Pokud je to možné, popros dítě nebo teenagera, aby vyslo-

vil modlitbu díky a požehnání pro desátky a dary. Nezapomeň o modlitbu požádat s dostatečným předstihem (ne 5 minut před začátkem!).

Dar tety Gertrudy – moderní podobenství

Potřebný materiál

- stůl na rekvizity
- velká, atraktivně vypadající krabice, která vzbudí zvědavost, v ní budou tyto věci:
  - tři malé dárkové balíčky nebo krabice s označením Mirek, Jana a Roman (děti si do nich budou ukládat peníze)
  - sedmnáct velkých „mincí“ (karton obalte stříbrným anebo zlatým pozlátkem)
  - dámský klobouk pro tetu Gertrudu
  - kabelka pro tetu Gertrudu (devět ze zlatých mincí dejte do kabelky, zbytek odložte stranou pro Mirka, Janu a Romana)
  - tolik postaviček králíčků, kolik je možné sehnat (pokud nemáte plyšové, vystříhnete si je z papíru)
  - prázdná nádoba od zmrzliny
  - prázdný kornoutek od zmrzliny
  - naběračka na zmrzlinu

Příprava

Pozvi tři děti – chlapce (kolem 10 let), děvče (kolem 8 let) a chlapce (kolem 6), aby ti pomohly vyprávět příběh. (Podobenství uprav podle věku dětí, které se pobožnosti účastní.)

Můžeš určit rozdílné herce pro postavu tety Gertrudy, vypravěče, přátele a sousedy. Také však můžeš mít pouze jednoho. Když bude hrát tetu, dá si na hlavu klobouk a do ruky vezme kabelku. Jestliže nemáš k dispozici dost lidí, postavu Mirka může hrát i vypravěč.

Zavolej herce kupředu. Současně vyndej z velké krabice balíčky se jmény Mirka, Jany a Romana.

Scénář podobenství

Vypravěč: Jednoho dne Mirka, Janu a Romana navštívila jejich oblíbená tetu Gertruda. Děti z toho měly velikou radost. Když tetu odcházela, ještě než nastoupila do auta a vydala se na cestu domů, otevřela svou kabelku a dala Mirkovi, nejstaršímu, pět korun, jeho sestře Janě tři a malému Romanovi jednu korunu.

Teta Gertruda: „Tyto peníze nejsou na to, abyste je utratili. Dávám vám je proto, abyste se o ně postarali. Až se vrátím, řeknete mi, co jste s nimi udělali, platí?“

Vypravěč: A pak tetu Gertruda nastoupila do auta a odjela. Mirek začal přemýšlet. „Myslím, že mohu s tetinými penězi vydělat ještě víc.“ A tak Mirek vzal pět korun a koupil dva králíčky – samečka a samičku. „Králíčci mají mnoho mláďat,“ říkal si Mirek. „Prodám je a vydělám peníze. Myslím, že to tetu Gertrudu potěší.“

(Dejte Mirkovi dva největší králíky a vezměte mu jeho pět korun.)

Vypravěč: A opravdu, Mirkovi králíčci měli mnoho mláďat. (Dejte Mirkovi všechny malé králíčky.)

Vypravěč: Když malí králíčci vyrostli a byli dost velcí na to, aby je mohl vzít od maminky, Mirek je dal do košíku a šel od jedněch sousedů ke druhým. V mnoha rodinách měli radost, že mohou mít králíčka jako domácí zvířátko. Když se Mirek vrátil domů, měl v kapse mnoho peněz. Dal si je do pokladničky.

(Vezměte malé králíčky a dejte Mirkovi deset mincí. Ať si je vloží do pokladničky. Peníze zatím nepočítejte.)

Vypravěč: Janě se zalíbil bratrův nápad, jak může pro tetu vydělat víc peněz. Sebrala své peníze, koupila si krabičku zmrzliny a několik kornoutků.

(Vezměte Janě tři mince a dejte jí kornoutky, krabičku a naběračku.)

Vypravěč: Byl horký den, a tak zmrzlinu prodala velmi rychle. Vydělala mnoho peněz. Když se vrátila domů, uschovala je do pokladničky.

(Seberte její krabici od zmrzliny a naběračku a dejte jí šest zlatých mincí. Ještě je nepočítejte.)

Vypravěč: Roman nedokázal vymyslet nic, co by s jednou mincí mohl udělat. Není to moc, pomyslel si. A tak dal minci do pokladničky a odešel si hrát. (Roman vloží minci do pokladničky.) Zanedlouho docela zapomněl na pokladničku i na peněz.

Jednoho dne se teta Gertruda vrátila.

Teta Gertruda: „Chci vědět, děti, co jste udělaly s penězi, které jsem vám dala.“

Vypravěč: Děti odběhly a přinesly pokladničky. Otevřely je a spočítaly peníze.

(Teta Gertruda otevře postupně pokladničky, začne s Mirkovou. Vyzvěte děti, aby počítaly společně s ní.)

Vypravěč: Mirkových pět zlatých mincí se změnilo na deset. Janiny tři na šest. Ale Romanova jedna mince zůstala osamělá.

Vypravěč: Teta Gertruda měla velmi ráda děti a zejména svou neteř a synovce. Ve svém životě prožívala Boží laskavou milost. A tak když děti tetě povyprávěly své příběhy a spočítaly peníze, všechny tři objala. Mirka a Janu pochválila a ocenila jejich práci. Romanovi řekla, že mu pomůže vymyslet nějaký dobrý nápad, jak by mohl svou jedinou minci využít.

Ježíš jednou vyprávěl podobný příběh o moudrém podnikateli, který svěřil svým zaměstnancům část svého bohatství, aby je naučil dobře investovat. Ježíš tento příběh vyprávěl, aby nám pomohl přemýšlet o darech, talentech, které nám Bůh dal. Dostali jsme je od něj podobně jako děti peníze od tety Gertrudy. Talent je něco, v čem jsi velmi dobrý. Je však třeba jej procvičovat a rozvíjet. Bůh dal každému něco, v čem se může stát velmi dobrým. Někteří lidé mají mnoho různých talentů. Jiní se soustředí na to, že dělají dobře jednu věc. Bůh umí dávat opravdu dobré dary. Ví, které dary jsou v které rodině a v kterém sboru potřebné. Každému dává jiné obdarování. Dělá to proto, abychom si mohli vzájemně pomáhat. Je zajímavé objevovat, jaký dar jsme obdrželi my. Podobá se to rozbalování dárečku. Když rozpoznáme svůj dar, měli bychom ho používat tak, abychom ostatním ukázali Boží lásku.

(Popros děti, aby ti řekly alespoň o jednom „daru“ – o věci, ve které se jim skutečně daří. Jestliže si nejsou jisté, povzbud' je otázkou: „Kdo se umí pěkně usmívat, běhat, pomáhat mamince, zpívat, kreslit obrázky, hrát si s mladším sourozencem?“ Ujistí je o důležitosti každého z darů, které děti využívají v rodině a ve sboru. Pomoz jim zamyslet se nad tím, jak se dají jednotlivé dary využít k tomu, aby ukázaly jiným, jak moc je Bůh miluje.)

Minikázání: Tašky s talenty

Potřebný materiál

- 5 velkých dárkových tašek různých velikostí. Do každé dejte následující:
  - pro věk dospělého nepřiměřenou věc, např. bubínek či hračku, která představuje dárek pro dítě, ale není vhodná pro dospělého
  - věc, která představuje zálibu, jež ti není blízká, ale věnuje se jí někdo ze sboru, např. pletací dráty (pokud neumíte plést), potřeby pro zahradu (pokud nemáte zahradu), příslušenství pro potápění (jestliže neumíte plavat) anebo baseballovou rukavici (pokud nehrajete baseball) atd.

- něco, co představuje zájem či dar, o kterém lidé vědí, že ho máte, např. knihu, CD, kazetu atd.
- dostatek dárkových obálek pro každé dítě. Dárky v nich musí nějakým způsobem představovat Boží lásku. V každé obálce musí být dvě věci – jedna, ze které by měly radost samy, a druhá, o kterou by se mohly rozdělit.
Například: Dvě srdíčka s nápisem Bůh tě miluje, dva balonky anebo jiné věci, např. nálepky, tužky, kartičky. (Pokud je nemůžete koupit v obchodě, vyrobte vlastnoručně.)
- dostatek velkých přívěsků, aby se dostalo na každého přítomného. Můžete je koupit v dárkových obchodech nebo se dají vyrobit. (Udělejte díрку do rohu tvrdé kartičky, přibližně 4 x 3 cm, a provlečte skrze ni kousek provázku. Na přední stranu můžete nalepit nálepky apod. a nechat na nich místo pro psaní.)
- stůl na umístění pěti tašek (případně velká krabice, do které pět tašek schováte).

Příprava

Až budete volit „dary“ pro tašky 1 a 2, volte také takové, které se vám na první pohled nebudou hodit (nejsou vhodné pro váš věk, talent či zájem). Měly by však být velmi vhodným dárkem pro někoho jiného ve shromáždění.

Zabalte dáreček tak, aby se dětem papír snadno odstraňoval.

Prezentace minikázání

Začni kázání tím, že jsi od svých přátel dostal mnoho dárků a byl bys rád, kdyby děti přišly dopředu a pomohly ti je rozbalit. Vyzvi děti, aby přišly kupředu a sedly si do přední řady (ne na schody či na zem). Chceš přece, aby všechno dobře viděly a nebyly v pokušení vstávat, natahovat se či naklánět.

Abys vzbudil zájem, popros děti, aby ti řekly o nejlepším daru, který dostaly. Pokud je to možné, použij mikrofon, aby je bylo slyšet.

Poté, co ti děti řeknou o svých darech, vyvolej trochu napětí a očekávání z darů, které jsi dostal. Po jednom je pomalu vybírej zpoza kazatelny nebo z velké krabice, kam jsi je schoval. Dávej dárkové tašky postupně na stůl a mluv o nich.

Pozvi dvě nebo tři děti, aby ti pomohly rozbalit jednotlivé dary a povídejte si o nich. Na každou aktivitu vyvol jiné dítě, aby se jich zapojilo co nejvíc.

Dar 1 – (balíček s věcí, která je očividně pro někoho mladšího). Otevři balíček s nadšením, které se změní ve zklamání, když zjistíš, že obsahuje dárek vhodný pro malé dítě (jedno z tvých vlastních anebo pro dítě ze sboru), a ne pro tebe. Polož ho na stůl, abys na něj mohl později poukázat.

Dar 2 – (balíček s věcí, která nevyhovuje tvým schopnostem či zájmům). Znovu otvírej balíček s nadšením, které se změní ve zklamání, když v něm najdeš nevhodný dar. Dej si pozor, aby ses nevhodně nevyjádřil o zájmu či koníčku anebo lidech, kteří by takový dárek rádi využili. Zaměř se na tvůj nedostatek schopností nebo zájmů v této oblasti. Poznamenej, že tento dárek by byl vhodnější pro tvého bratra, sestru, rodiče, partnera nebo některého člena sboru. Znovu polož dárek tak, abys ses k němu mohl později vrátit.

Dar 3 – (balíček s věcí, která je pro tebe vhodná). Otevři třetí balíček a objev v něm něco, co je, jak všichni vědí, vhodné pro tvoje schopnosti a zájmy. Raduj se z dárku a mluv o tom, jak je to pro tebe vhodný dar.

Takovéto dary nám dává i Bůh – učinil nás dokonalé a ví o nás všechno. Zná naši výšku, věk, jméno, ví o věcech, ze kterých máme opravdovou radost atd. Dává nám dary, které se nám vždy dokonale hodí (ne jako dary, které se nehodily k věku či zájmům). Každý rád dostává dárky, které se mu hodí. Bůh nám dává tyto dary, protože nás miluje. Chce, abychom z nich měli radost nejenom my sami, ale dává nám je také proto, abychom se dělili o jeho lásku i s druhými.

Dar 4 – (balíček, ve kterém je dostatek obálek pro každé dítě). V každém musí být dva stejné malé dárečky – jeden pro samotné dítě, druhý na obdarování.

Dej všem dětem obálku s dárečkem ze čtvrté tašky a dovol jim, aby nahlédly dovnitř. Vysvětli, že jsi jim dal „pár darů“, aby měly něco, z čeho se budou moci radovat, a něco, o co se budou moci rozdělit a udělat někoho šťastným. Vysvětli, že Bůh nám dává dobré dary, věci, které dokážeme dělat dobře proto, abychom z nich mohli mít radost a abychom se mohli dělit o jeho lásku v našich rodinách, se sousedy, s kamarády a ve sboru.

Dar 5 – (balíček s přívěsky pro každého přítomného).

Popros děti, aby rozdaly přítomným přívěsky. Ujisti se, že každý dostal jeden přívěsek. Vyzvi rodiny nebo malé skupinky, aby se na tuto aktivitu spojily. Děti by se měly v této chvíli připojit ke svým rodinám. Popros je, aby si na kartičky napsaly jméno. Pak je vyzvi, aby tam připsaly jeden nebo dva dary, které jim Bůh dal. Členové rodin a přátelé si mohou navzájem pomáhat rozpoznat své dary a ujistit se o nich. Vyzvi skupinky, aby vyprávěly o tom, proč je každý z těchto darů důležitý pro rodinu i pro církev. Jak můžete jednotlivé dary použít pro sdílení se s Boží láskou s ostatními? I tyto myšlenky si napište na přívěsky.

Píseň

Zaspívejte píseň č. 330 – Posílám vás

Závěrečné požehnání

Vyzvi rodiče nebo jiné dospělé, aby vložili ruce na hlavy dětí. Ty přitom pros Pána Boha o požehnání. Pros jej, aby dětem požehnal a rozvinul zvláštní dary a talenty, které jim dal, aby je mohly použít k požehnání pro druhé. Modli se, abyste je jako sbor podporovali a povzbuzovali, když budou objevovat a rozvíjet své dary. Pak pros o požehnání pro dospělé. Děkuj za mnohé způsoby, kterými Bůh žehná vašemu sboru. Odevzdej sebe a svoje dary našemu laskavému Bohu, který je štědře dává svému lidu.

Moje zkušenost „jarního deště“. Všichni jsme určitě prožili ve svých životech zkušenost jarního deště. Já jsem ji prožil! Kdysi jsem vůbec nevěděl o tom, že existuje někdo takový jako Spasitel světa. Rodina, v níž jsem vyrůstal, nenavštěvovala žádnou církev, třebaže jsme denně jezdili kolem mnoha kostelů. Občas nás otec, povoláním topenář, vzal do kostela. Pro mne to však neznamenal nic. Jednoho dne instaloval kamna ve sboru Církve adventistů sedmého dne. Předtím nikdo z nás nevěděl, že se tam nějaká taková církev nachází. Otci řekli, že shromáždění bývají v sobotu. Bylo chladno, a tak všechny své zaměstnance vzal, aby pracovali celý pátek, pokud bude třeba, tak i v noci, aby bylo topení na sobotu připravené.

V pátek večer však přišel starší sboru a řekl mu, že už dál nemohou pracovat. „Musíte odejít. Přichází zvláštní Boží den. Nechceme prací v sobotu znesvětit tuto budovu, která je oddělena pro Boha. Nemůžete dále pokračovat v práci.“

Otec tedy odešel. Později tentýž starší sboru požádal otce, aby mu vypočítal, kolik by stálo nové topení v jeho domě. Šli jsme k němu domů, abychom změřili dům a udělali kalkulaci. Na zakázce jsme se sice nedohodli, ale setkali jsme se tam s jeho dcerou Lorraine a jeho synem Herbem. Připravovali se k návratu na internát. Než odešli, udělali něco, co se nám zdálo velmi podivné – vypili pomerančový džus!

Otec si toho všiml a zeptal se: „Vaše dcera je nemocná?“ Mysleli jsme si, že jen nemocní lidé pijí pomerančový džus. Lidé jako my by ho určitě nepili. Otec dívky odpověděl: „Ne, není nemocná.“ To vedlo k rozhovoru, v němž můj otec kladl o adventistech jednu otázku za druhou.

Starší sboru řekl: „Víte, na všechny vaše otázky existují odpovědi, ale nemohu odpovědět na všechno najednou. Mohl bych přijít v pondělí k vám a pokračovat v rozhovoru.“ Když se to dozvěděla moje matka, měla obavy. Řekla: „Tentokrát jsi zašel příliš daleko a do něčeho jsi nás zatáhl.“

Tak u nás začaly biblické hodiny. Když se chýlily ke konci, starší sboru přivedl s sebou kazatele, který se nás zeptal: „Chtěli byste být pokřtěni?“ Můj otec řekl za celou naši rodinu jasně „NE!“ Nabídl nám druhou sérii přednášek. Otec požádal: „Nechte nám tu materiál,“ ale starší sboru nesouhlasil: „Neděláme to tak. Vráťím se příští pondělí.“ Později jsme se dozvěděli, že když od nás odešli, kazatel prohlásil: „Je to ztracený čas.“

Na konci druhé série přednášek se naše rodina stala součástí Církve adventistů sedmého dne. Dostali jsme nové jméno. Lidé nám stále říkali Schneiderovi, ale začali o nás uvažovat odlišně. Oslovovali nás jménem Krále. Byli jsme křesťané! Naše životy se změnily. Pamatuji si píseň, kterou jsem se naučil, když jsem šel na univerzitu: „Věci se změnily. Něco se stalo, když jsem odevzdal svůj život Ježíši... Věci, které jsem měl předtím rád, teď nejsou důležité... Věci, které miluji, jsou trvalé. Věci se změnily, něco se stalo, když jsem odevzdal svůj život Kristu.“

Zkušenost raného deště nás přivádí k setkání s Ježíšem. Věci se mění. Tak tomu bylo i v naší rodině. Už nebyla místem, kde by opilý otec mohl zbit svou ženu a děti. Byla novým místem. Byl tam Ježíš. Přijali jsme jeho jméno; byli jsme křesťané.

Jarní dešť však není všechno. Bible mluví i o potřebě pozdního deště. Musíme jít dál. Mohl bych ještě vyprávět o tom, jaké to bylo, setkat se poprvé s Ježíšem. Ale existuje i něco dalšího. A tak se dnes každé ráno modlím: „Pane, chci ti patřit. Potřebuji od tebe víc. Setkal jsem se s tebou, a změnilo mne to. Potřebuji však od tebe víc. Chci tě druhým představovat správně. Chci, aby sis mne použil.“

Pozdní dešť pomáhá křesťanům, aby Krista představovali jasněji. Víte, někteří lidé nevidí rozdíl mezi mnou a Ježíšem... Vzpomínám, jak jsem dával biblickou hodinu v Minneapolis. Rodina přijímala pravdy, o kterých jsem mluvil. Jednoho dne jsem je pozval: „Byl bych rád, kdybyste navštívili můj sbor.“

Řekli, že přijdou. Jejich syn nebyl nikdy v žádném kostele, a tak nevěděl, co má očekávat. Když matka řekla, že přijdou, podíval se na ni a zeptal se: „Co se v kostele dělá?“ „Uvidíš tam Ježíše,“ odpověděla, a on uvěřil.

V sobotu ráno přišli poprvé na bohoslužbu. Lidé vcházeli dovnitř a chlapeček se rozhlížel na všechny strany. „Kde je?“ ptal se neustále. Pozoroval, jak vystoupili zpěváci. Jak však rozpoznat Ježíše, když všichni účinkující měli na sobě stejné roucho a vypadali podobně? Poslouchal, jak pokladník vyzval lidi ke sbírce. Viděl, jak vycházejí dopředu diakoni. Pozorně si je prohlížel, ale Ježíše tam nenašel.

Někdo přečetl část z Bible, ale ani to nebyl Ježíš. Pak jsem vystoupil, abych přednesl kázání.

Po skončení jsme tuto rodinu pozvali na oběd. A tak, zatímco jsem se loučil s lidmi, vzali moji ženu Marti do svého auta a jeli k nám domů. V domě prošel chlapec obývací, ložnici i kuchyň. Vešel do všech místností, díval se z okna a otvíral dveře. Nakonec se Marti zeptal: „Přijde Ježíš na oběd?“ Marti nechodila se mnou na biblické hodiny, ale četla příběhy, v nichž se mluví o tom, že „Ježíš je neviditelným hostem při každém jídle“. Proto odpověděla: „Ano, přijde.“

Nakonec jsem přišel i já. Chlapec se díval z okna a viděl mne vystupovat z auta. Vběhl do kuchyně se zvěstí: „Už je tu! Už můžeme jíst! Ježíš je venku a právě vchází dovnitř!“ Moc si přeji, aby to byla pravda. Aby lidé spatřili jasný obraz Krista, když se na mne podívají – tak jako tento malý chlapec. Chci, aby to byla pravda. Co kdyby se ten malý chlapec nikdy nedozvěděl, jak to ve skutečnosti je? Co kdyby lidé všude kolem věřili, že Kristus je takový, jaký jsem já? Co v případě, že jsem jen velmi chabým představitelem Krista? A proto dnes ráno říkám: „Ježíši, dnes chci nést tvé jméno. Někdo mne může nazvat křesťanem. Jestliže se na mne podívají a pomyslí si, že jsem tebou, pomoz mi, abych žil tak, abych ti nedělal hanbu.“

Pozdní dešť umožňuje křesťanům, aby Krista představovali správně. Jsem služebníkem Božího jména. Představuji ho. Dnes jsem se setkal s jedním člověkem z Nigérie. Připomněl mi Abu. Před časem jsem tam vedl sérii přednášek. Nevím, kolik lidí slyšelo má kázání. Většina z nich nebyla v Abě, ale sledovali satelitní přenos vysílaný do celé Afriky. Výsledkem byly tisíce křtů.

Po dobu přednášek jsem byl vystrašený k smrti. Každý večer se odehrávala stejná věc – a té jsem se bál.

Celý den jsem studoval. Pak jsem šel na setkání. Věděl jsem, že mám kázat. Zpěváci v 18.30 začali zpívat několik písní. Po hodině nastal čas mého kázání. Strach zesílil. Bočním vchodem jsem vstoupil do sálu a čekal na chvíli, kdy budu muset vyjít na pódium... Před mnou ještě zpívalo kvarteto. Důvodem mé úzkosti však byl moderátor, který mne každý večer představoval.

Jednou přišla za mnou Marti. Dala mi ruku na rameno a řekla: „Neřes se tak! Sedíme blízko tebe a usmíváme se.“ Odpověděl jsem: „Marti, nemohu si pomoci! Nemohu si pomoci! Nedá se tomu zabránit! Třesu se, protože vím, co řekne moderátor!“ A pak to znovu řekl – právě tak jako den předtím: „Poté, co nám zazpívá kvarteto, uslyšíme hlas Božího muže...“ Chtělo se mi křičet: „Ne!! Jsem jen Don! Jsem Don! Jsem Don!“

Moderátor však nikdy nezaváhal. Každý večer řekl to samé. „Uslyšíme hlas Božího muže.“ A já jsem stál na schodech a třásl se. Zašeptal jsem: „Bože! Myslím, že odtud odejdu... Dívají se na mne... Myslí, že jsem Boží muž. Ó Bože! Pomoz mi, aby to byla pravda...“

Někteří z vás přišli dnes do sboru, aby viděli Božího muže, Boží ženu za kazatelnu či v lavicích. Když se na vás dívám, říkám: „Ó ano. Nechť je pravdou, že v Sligo jsou zbožní mužové a ženy, a nechť je Columbia Union Colledge zbožná škola, kde jsou zbožní učitelé! Nechť tady svět spatří Pána Ježíše Krista!“

Pozdní dešť připravuje Kristovy služebníky na práci pro něho. Vidíte, máme zodpovědnost. Já mám zodpovědnost. Jsem služebníkem jeho jména. Proto dnes říkám Pánu: „Pane, potřebuji zkušenost pozdního deště.“ Jednou, po skončení jednoho ze setkání v Abě, přišla za mnou jedna dáma. „Přijela jsem z města vzdáleného 200 km,“ řekla. „Jsem adventistka sedmého dne, ale mám problém. Každý večer jsem tě sledovala v televizi. Přišla jsem se na tebe podívat.“ Dotkla se mne a pokračovala: „Ovládá mne démon. Ví, že tím dělám hanbu Bohu. A tak jsem přišla za tebou, Boží muži! Ví, že mi pomůžeš.“ Ach, kéž je to pravda!

V Indii jsem se zúčastnil evangelizačních přednášek, na kterých bylo přítomno 45 000 lidí. Nasloucheali kázání laika – probuzeného námořníka. Toho dne, kdy jsem tam byl, mělo křest 15 000 lidí. Když se setkání chýlilo ke konci, jeden bratr se nabídl, že mne svezde zpět do hotelu. Nechtěl jsem. Upozornil mne: „Jestli tu zůstaneš, budeš se muset s těmi lidmi modlit. Budeš se jich muset dotknout. Víš, oni mají všechny známé nemoci.“

I přesto jsem chtěl zůstat. Proto mi poradil: „Až se bude vyslovovat požehnání, rychle utíkej do středu davu. Po modlitbě se budou všichni tlačit dopředu a rozmačkají tě, jestli nepůjdeš s nimi.“

A tak jsem utíkal do středu. Opravdu mne mačkali ze všech stran. Domů jsem se vrátil s naraženou rukou a modřinami. Ale modlil jsem se s lidmi! Dotkl jsem se někoho, dotkl jsem se děťátka. Předemnou stál manželský pár. Muž položil moji ruku na hlavu své ženy a řekl lámanou angličtinou: „Manželé. Pět let. Žádné děti. Modli se.“

Kdyby se to stalo dnes, pravděpodobně bych řekl: „Tady máte adresu Washingtonské adventistické nemocnice. Řeknou vám, na kterou kliniku zabývající se léčbou neplodnosti se máte obrátit.“ Ale nebyl jsem ve Washingtonu. Byl jsem v části světa, kde mladý muž věřil, že pokud se dostane k muži Božímu a dotkne se ho, on se pomodlí – a protože Boha tak dobře zná, Bůh jeho prosbu vyslyší.

Stál jsem tam a cítil, co se v něm odehrává. Pomodlil jsem se tak, jak mne o to prosil. Nejprve jsem se modlil za ženu, za manžela a za dítě, po kterém toužili. Pak, třebaže se jich moje ruka stále dotýkala, jsem se modlil za sebe. „Pane, jaké právo mám vyznávat zde tvé jméno? Znáš tě dost dobře? Znáš mne?“

Právě tam, v té modlitební chvíli, jsem se znovu rozhodl poznávat Ježíše Krista lépe než kdykoliv předtím. Řekl jsem: „Pane, potřebuji tě! Potřebuji tě! Chci tě poznat.“ A tak dnes prosím o pozdní déšť, abych mohl s čistým svědomím splnit žádost člověka, který mi řekne: „Pros Boha mým jménem.“

Pozdní déšť pomáhá křesťanům mluvit (dělit se o zprávu) o Bohu. Někteří lidé v mém sousedství nevědí, kdo je Ježíš. Když se můj syn oženil, řekl: „Tati, neplánoval jsem to tak, ale vyšlo to tak.“ Žena, se kterou se oženil, nezná totiž Matouše, Marka, Lukáše ani Jana. Řekl: „Tati, prosím tě, modli se, abych každý den svého života dokázal žít tak, aby Doroty nikdy nezapochybovala ani neodmítla přijmout křesťanství kvůli tomu, jak jí ho já představím.“

Víte, někteří lidé se na vás dívají. Jste služebníky Božího jména. Mezi mými sousedy jsou hinduisté i muslimové. Nevím, co vědí o Ježíši. Jednoho dne přišla do našeho domu mladá muslimka. Přinesla nám Korán a vysvětlila něco o muslimském náboženství. Dozvěděli jsme se, že má těsně před porodem. Její matka byla daleko v Pákistánu a ona se bála. Marti se nabídla, že bude její druhou matkou. Když se dítě vrátilo z nemocnice, bylo zabalené do peřinky, kterou jsme mu přinesli. Pozvali nás na první narozeninovou párty jejich děťátka. Myslím, že jsme byli jediní křesťané, které pozvali. Informace o Kristu získávají naším prostřednictvím. „Bože, dej, aby viděli ty správné věci.“

Když jsem se v noci probudil a přemýšlel, co vám mám říci o tom, že jsme služebníci Božího jména, prosil jsem o zkušenost pozdního deště pro sebe a pro naše společenství. Víte, tento kazatel, který vám káže, má mnoho chyb a nedokáže je sám změnit.

Mladý kazatel nevěděl, co má udělat se svým životem. Proto poprosil o radu staršího kolegu. Starý muž odpověděl: „Vezmi si poupátko růže a rozlož všechny jeho okvětní lístky na stůl, ale nepotrhej je.“ Mladému kazateli se podařilo odloupnout první lístek. Jeho úspěch s prvním lístkem mi připomíná modlitbu jednoho muže: „Bože, dnes se mi dost dobře daří. Nemyslím si, že bych ti dnes mohl udělat ostudu. Počínám si docela dobře. Za chvíli bych už měl vstát z postele.“ Když se mladý kazatel pokoušel odtrhnout další lísky, zjistil, že je těžké udělat to, aniž by je zničil. Starý kazatel ho chvíli pozoroval a pak zarecitoval:

*Je to jen křehké poupátko, růže, kterou stvořil Bůh.
Svými neohrabanýma rukama její drobné lístky neotevřu.
Takoví jako já neznají tajemství rozvíjení růží.
Boží květ se otevírá jemně. V mých rukách vadne, umírá.
Nedokážu rozevřít voňavou růži, kterou stvořil Bůh.
Nedokážu způsobit, aby rozkvétal život, který mi dal.
Důvěřuji však Bohu. Každíčkou chvíli dne na něj spoléhám.
Na každém kroku cestou života očekávám jeho vedení.
Můj nebeský Otec zná cestu, která přede mnou leží.
Vím, že můj život rozvine právě tak jako růži.
(Ilona s Garde Rose, 2000–2003)*

Apoštol Pavel se modlil, aby se „...pro bohatství Boží slávy ve vás jeho Duchem posílil a upevnil ‚vnitřní člověk‘ a aby Kristus skrze víru přebýval ve vašich srdcích; a tak abyste zakořenění a zakotvení v lásce mohli spolu se všemi bratřími pochopit, co je skutečná šířka a délka, výška i hloubka: poznat Kristovu lásku, která přesahuje každé poznání, a dát se prostoupit vší plností Boží.“ (Ef 3,16–19)

Závěr

Před několika lety se ve Spokane konala speciální olympiáda. Olympiáda pro speciální lidi. V průběhu této události se devět mentálně a fyzicky postižených jedinců seřadilo na startovní čáře běhu na 50 metrů. Po zaznění signálu všichni vyběhli. Nebyl to ve skutečnosti sprint, ale pohybovali se kupředu. Jeden udělal jen dva kroky a upadl na asfaltovou trať. Mladé děvče s Downovým syndromem se zastavilo, otočilo a vrátilo k němu. Sklonilo se a políbilo jej. „Zlepší se to,“ řekla dívka. Pak mu pomohla postavit se. V té chvíli se k ní připojili i ostatní. Pak všech devět vykročilo k cíli. (More Inspirations, 2000)

Dnes jsme přišli do sboru postižení hříchem. Nenachází se tu nikdo, kdo by dokonale představoval Ježíše. Všichni jsme na jedné lodi. Modlíme se jeden za druhého. Setkávají se zde hříšníci, aby se objali a prosili Ducha svatého, aby je provázel a společně vedl do Božího království.

Dnes chci Bohu znovu říci: „Pane, raději chci tebe než stříbro, zlato nebo jiné bohatství. Raději tebe, než se stát králem obrovského království. Pane, raději chci Ježíše. Chci být jako ty. Nechci ti dělat hanbu.“ To je moje modlitba. Vyjadřuje ji i píseň č. 159. I vy můžete tato slova použít ve své modlitbě: „...tvým chci navždy být, tiše, čistě, svatě jako ty chci žít.“

Literatura

Canfield, J. & Hansen, M. V. (1993). *Chicken soup for the soul (Vol. 1): 101 stories to open the heart and rekindle the spirit*. Deerfield, FL: Healt Communications, Inc.

Ilona's Garden Roses. (2000–2003). *The Rose*. Retrieved November 10, 2005, from <http://www.geocities.com/reflectpool/rosepoems.html>.

More Inspirations. (2000). Seattle special Olympics. Retrieved November 20, 2005, from <http://www.opitznet.org/more.html>.

OBDAROVANÉ MANŽELSTVÍ

Bernie a Karen Holfordovi – vedoucí Oddělení křesťanského domova, Jihoanglická konference, Trans-evropská divize

O programu

Tento seminář byl vytvořen proto, aby pomohl párům uvažovat o různých darech a dovednostech, které jim daroval Bůh a které přinášejí do manželství. Cílem semináře je maximalizovat jejich použití, aby se tyto dary staly požehnáním a obohacením vztahu.

Seminář zabere přibližně dvě a půl hodiny. Přednášející se mohou střídát – pro každou část jeden – aby posluchače více zaujali.

Cíle semináře

Seminář se snaží o to, aby páry

- znovu přezkoumaly svůj vztah a uvědomily si své dary a zdroje, které mají k dispozici
- uvažovaly o tom, co přinášejí do manželství a jak se o to mohou dělit a použít to k obohacení svého vztahu a rodiny
- utvořily si nový pohled na způsoby, kterými se ve svých rodinách dělí o zodpovědnost
- uvažovaly o různých způsobech rozdělování zodpovědnosti ve svých domovech a rodinách na základě biblických principů
- znovu ocenily přednost žít v jejich jedinečně obdařeném manželství

Potřebný materiál

- fotokopie pracovních listů – jeden pro každého účastníka, aby si je mohli vzít domů pro další uvažování
  - 1. prospekt – Scénář „Tim a Tina“
  - 2. prospekt – Skupinová úvaha o Timovi a Tině
  - 3. prospekt – Jak Bůh požehnal našemu manželství
  - 4. prospekt – Pracovní list na maximalizování zdrojů
  - 5. prospekt – Sdílení břemen v manželství
  - 6. prospekt – Sdílení břemen v rodině
- děkovné karty – pro každého jedna
- nůžky
- pera
- tabule
- nepovinné – malé dárkové krabičky nebo tašky pro každý pár, ve kterých mohou být pracovní listy, dvě děkovné karty, dvě pera a třeba i nějaká sladkost ve tvaru srdce nebo jiná pozornost. Může to být vhodný způsob, pokud se tento seminář odehrává při příležitosti zvláštního společného oběda manželských párů nebo při podobném setkání.

Jiné přípravy

- vyber si muže a ženu, kteří budou hrát role „Tima a Tiny“
- zabezpeč rekvizity pro scénku o Timovi a Tině
- pokud chcete, můžete připravit malé občerstvení
- tichá hudba v pozadí

Prezentace pro vedoucího

Úvod. Před lety byla péče o domácnost jednodušší než dnes. Vzdělání byli většinou pouze muži. Domácí práce se dělily mezi partnery způsobem, který odrážel jejich postavení ve vztahu ke světu. Muži pracovali mimo dům a přinášeli peníze. Manžel měl proto na starosti peníze. Ženy zůstávaly

doma a očekávalo se od nich, že se postarají o děti a o všechny práce kolem domu. Muži se starali o vnějšek domu. Společně – muži i ženy – se starali o zahradu, statek atd.

Rozdělení prací se v jednotlivých kulturách a rodinách lišilo. Obvykle však v otázce dělby práce platily dost silné stereotypy.

V posledních generacích se věci dramaticky změnilo. Děvčata a chlapci chodí do školy společně. Ženy si budují kariéry a vzdělávají se. Mimo dům často pracují muži i ženy. Většinou oba na plný úvazek. Ale navzdory změně jejich vztahu k vnějšímu světu páry často používají staré, tradiční způsoby fungování manželství a rodiny. Přetrvávají obvyklé role. Není čas přemýšlet o dopadu takového fungování na rodinné vztahy či o jeho užitečnosti v současném světě.

Změny zkomplikovaly manželství a rodinný život. Je však důležité čelit jim s optimismem. Neustále je třeba posuzovat osobní sílu jednotlivce a sílu páru jako celku a také způsoby, kterými spolupracujeme. Pomůže nám to dosáhnout plnohodnotného života, který pro nás Bůh připravil.

Modlitba. Započnete setkání prosbou o to, aby Duch svatý vedl páry při uvažování o osobních zdrojích a darech, které jim Bůh dal, a také o tom, jak se mohou tyto dary v manželství co nejvíce rozhojnit.

Úvodní příběh pro zaujetí pozornosti: scénka „Tim a Tina“

Potřebné pomůcky

- stůl a na něm různé papíry, přeplněný tácek, velká kalkulačka
- sáček, ve kterém bude maska osla – velmi amatérsky provedená – například z velkého hnědého papírového sáčku, uši z dalšího sáčku, zuby a oči nakreslené silným fixem

Tim je u stolu, zápasí s hromadou papírů, dokladů, přeplněným táckem a velkou kalkulačkou. Vypadá unaveně a zničeně. Protahuje se a zívá. Snaží se věci uklidit. Tina přichází do pokoje, nese sáček a vidí tam Tima.

Tina: Time, ještě pořád se trápíš s doklady a daněmi?

Tim: Ano. (Povzdech.) Pracoval jsem na tom celý večer, a pořád to neseďí. A daně – to je nad moje síly.

Tina: Pamatuj, že daně musí být hotové do zítra. To je poslední termín.

Tim: Víím. (Znovu si zhluboka povzdechne.) Tyto věci mi moc nejdou. Ale muž musí udělat to, co musí. Je to práce pro muže, a tak ji musím zvládnout. Určitě budu vzhůru celou noc, a i tak to může být ráno všechno špatně.

Tina: Je to těžké, vid'. Já jsem se zase celý večer snažila vyrobit hlavu osla na Todovu školní hru. Podívej se na to! (Vyndá ze sáčku podivný objekt, který se zvířeti podobná jen vzdáleně, a oslovi už vůbec ne.) Myslím, že budu muset zůstat vzhůru aspoň do půlnoci a snažit se udělat to alespoň trochu podobnější oslovi, jinak nepřinutím Toda, aby si masku nasadil. Ale žena musí udělat, co musí. Tedy i vyrobit kostým pro dětské školní vystoupení. Je to moje práce, a tak musím zatnout zuby a udělat ji, třebaže tyto věci nesnáším.

Tim: Je mi líto, že je to pro tebe tak těžké, drahá. A co tě čeká zítra v práci?

Tina: Kate mě poslala, abych pracovala s týmem Jima Browna. Musím začít s auditem jejich financí. Pravděpodobně mi to bude trvat celý týden. Doufám, že se mi podaří uvolnit se ve čtvrtek a jít se podívat na Todovo školní představení. A co ty? Co budeš dělat teď, když jsi navrhl fontánu pro nemocniční zahradu?

Tim: Moje firma dostala novou atraktivní zakázku a Andrew mne poprosil, abych vedl tým designérů.

Tina: To je super! O co půjde tentokrát?

Tim: Musím navrhnout sochu před vchod do zoo.

Čtení Písma. Popros manželský pár, aby přečetl Římanům 12,1–16 nahlas z moderní verze. Manžel ať čte liché verše a žena sudé.

Skupinová aktivita: „Reakce na Tima a Tinu“

Uspořádej páry tak, aby pracovaly po dvou či po třech.

Dej každému kopii scénáře (1. prospekt) a kopii otázek o situaci Tima a Tiny s názvem „Skupinové úvahy o Timovi a Tině“ (2. prospekt).

Vyzvi skupiny, aby diskutovaly o situaci Tima a Tiny a napsaly několik reakcí na otázky. Později se o ně podělí s ostatními.

Prezentace pro vedoucího: Manželství na počátku

Bůh vytvořil manželství v zahradě Eden. Stvořil ženu, aby se stala pro muže „pomocnicí“. (Gn 2,18) Řekl, že není dobře, když je člověk sám. Slovo „pomocnice“ nenaznačuje funkci podřízeného – například asistenta. Toto slovo se v hebrejštině používá k označení Boha jako „pomocníka“ lidstva. (Gn 49,25; 1 S 7,12; Ž 30,11; 54,6; Iz 41,10). Genesis 2,18 popisuje vztah mezi dvěma rovnocennými partnery, kteří si pomáhají; ne vztah mezi vůdcem a jeho následovníkem. Je to oboustranný vztah, podobný vztahu mezi spolupracovníky.

Oba si potřebují vzájemně pomáhat, sdílet zodpovědnost, být spolu – spojeni, komunikovat. Zní to jako nádherný ideál, v praxi je to však častěji výzvou do budoucnosti než realitou.

Zpětná vazba na „Reakce na Tima a Tinu“

- Popros jednotlivé skupiny, aby pověděly, k čemu došly. Povzbud' je, aby hovořily i o různých těžkých rozhodováních, kterým mohou Tim a Tina čelit.
- Zapiš myšlenky na velké papíry. (O zápis popros někoho s pěkným a čitelným písmem.)
- Rozmísti papíry na stěny místnosti.

1. Které problémy jste objevili, když jste uvažovali o situaci Tima a Tiny podle otázky č. 1?
2. Jaké názory či víra mohou udržovat Tima a Tinu v tom, že se drží svých rolí?
3. Které biblické principy by byly pro Tima a Tinu užitečné?
4. Co byste poradili Timovi a Tině? Jak mohou zvládnout svou situaci?

Můžeš se zeptat i na reakce na otázky č. 3 a 4. Snaž se však o propojení s prezentací, která následuje. Na závěr této části zdůrazni jednotlivé body.

Prezentace pro vedoucího: Římanům 12 jako model pro obdařené páry

Jestliže dáme Římanům 12 do kontextu manželství, rozpoznáme několik charakteristických znaků obdařených párů:

- Jsou ochotni nechat se měnit a přemýšlet i mimo rámec zaběhlých zvyklostí. Snáze pak rozpoznají Boží plán pro jejich jedinečný vztah.
- Přemýšlejí o manželství a rodině jako o „minicírkvi“ – o těle Kristově, které Bůh obdařil různými dary, aby je obohatil a požehnal.
- Tyto zdroje používají v atmosféře praktické lásky jednoho k druhému.

Flexibilní rozdělení úloh. Zkoumat, co Bible říká o našich životech a vztazích, je velmi důležité pro to, aby v dnešním zlomeném a měnícím se světě žily páry jako „jedno tělo“. Striktní rozdělení úloh a zodpovědností z biblické doby už neplatí. Stalo se proměnlivějším, aby naplňovalo potřeby současných rodin.

Žádný pár však nemá všechny schopnosti a zdroje, které potřebuje. Může proto požádat o pomoc rodinu, přátele, sousedy, členy církve či odborníky pro rodinný život.

Únava jako výzva. Jednou z největších výzev současné moderní rodiny je přepracovanost. Jeden průzkum o rodině odhalil, že pokud žena začne pracovat na plný úvazek mimo domov, průměrný čas, který manžel stráví prací v domácnosti vzroste v průměru pouze o 18 minut týdně!

Jestliže je jeden z manželů přetížený, jejich vztah je vystaven neobvykle velkému tlaku. Páry musí najít způsoby, jak se chránit před vyčerpáním, aby měly víc síly radovat se ze života, měly pozitivní

pohled na svět, lepší zdraví, byly méně podrážděné a měly větší sílu na řešení konfliktů správným způsobem.

Dar manželství. V Novém zákoně máme koncept církve jako těla, které má rozličné dary, jež pomáhají, aby fungovalo hladce a efektivně. Tato myšlenka se dá použít i pro manželství. Práci bychom neměli dělit na „mužskou“ a „ženskou“. Měli bychom brát ohled na dary, vzdělání a zájmy, které každý z nás má. Je potřeba najít si také čas na zjištění, kdo by se na danou práci nejlépe hodil.

Charles je výborný kuchař, a tak jeho přínos do rodiny je takový, že nakupuje a vaří obědy každý den. Jídlo připravuje v přestávkách, které má během své práce v kanceláři umístěné v jejich domě. Když se rodina sejde, jídlo je uvařené. Žena zase ráda po jídle uklidí v kuchyni.

Chrissy si uvědomila, že manžel nemá čas na úpravu domu. Místo, aby si stěžovala, naučila se sama vymalovat stěny. Zjistila, že to dokáže udělat stejně dobře jako její manžel, ne-li lépe. Uměla si také najít víc času. Zanedlouho dům zářil novotou.

Užitek z přístupu „využívání darů“. Když se rozdělování úkolů v manželství vykonává na základě využití darů, manželskému vztahu to přinese užitek:

- Každý partner slouží ve vztahu tak, že používá svou Bohem danou sílu a dary. Podporuje to radostný postoj ke službě pro členy rodiny.
- V průběhu manželského života se okolnosti mění, proto je tomu třeba přizpůsobit i rozdělení úloh.
- Zmenšují se hádky mezi manžely. Oba se radují z rozdělení práce, kterou mají vykonat.
- Buduje se blízkost a zároveň i pocit uspokojení ze společně vykonané práce a společných úspěchů.
- Podporuje se kreativita každého jednotlivce. Může objevit nové zručnosti a dary, které se dají využít v manželství.

Aktivita párů: „Jak Bůh obdařil naše manželství“

- Povzbud' manžele, aby uvažovali o tom, jak Bůh obdařil jejich partnera, aby obohatil a posilnil jejich manželství.
- Rozdej pracovní list „Jak Bůh obdařil naše manželství“ (3. prospekt). Požádej, aby jej vyplnili.
- Rozdej také kartičky díků, aby mohli napsat děkovnou modlitbu Bohu za dary, které dal jejich partnerovi.
- Pro dokončení této aktivity vyhrad' párům přibližně 25 minut.
- Nech znít tichou hudbu.
- Po dobu této aktivity můžete posedět u malého občerstvení.

Pokyny pro aktivitu párů. Vypiš dary, které podle tebe Bůh dal tvému partnerovi, aby obohatil vaše manželství – například různé zručnosti, talent, věci, které se naučil ve své rodině, kultuře, vzdělání, finanční či materiální zabezpečení atd.

- Až vyplníte tento list, vezměte kartičku díků, kterou jste dostali, a napište Bohu poděkování za dary, které dal vašemu manželskému partnerovi.
- Pracujte 10 minut každý sám a pak si kartičky vyměňte.
- Oslavujte Boha za dary, které dal do vašeho manželství, a podělte se o vděčnost za to, co vám Bůh jako manželům dal.
- Diskutujte o tom, jak se vaše dary dají efektivněji využít pro požehnání vašeho vztahu.

Zpětná vazba na aktivitu „Jak Bůh obdařil naše manželství“

Páry ať zůstanou sedět na místech. Stručně projděte následující otázky:

1. Objevily se ve vašem seznamu nějaké neobyčejné dary?
2. Co se vám na této činnosti nejvíce líbilo?

Aktivita párů: „Pracovní list maximalizování darů“

- Rozdej párům pracovní list „Maximalizování darů“ (4. prospekt).
- Pusť tichou hudbu.
- Na aktivitu vyhrad' 15–20 minut.
- Dej párům jednu kopii tohoto pracovního listu navíc pro případ, že by chtěly doma podobným způsobem prozkoumat další oblast svého vztahu.

Pokyny

Zvolte si společně jednu z následujících oblastí (nebo zcela jinou), která je pro vás významná. Při vyplňování pracovního listu se na ni zaměřte.

- zvládání každodenní starosti o finanční záležitosti
- péče o auto
- péče o zahradu
- organizování práce v domě
- zabezpečení dárků pro přátele a rodinu
- nakupování
- vaření
- plánování výzdoby domu
- plánování oslav
- uklízení
- vedení rodinných pobožností
- opravy v domácnosti
- finanční plánování

Každý ať vyplní pracovní list samostatně. Pak se společně v laskavém duchu zamyslete nad vašimi myšlenkami a diskutujte o nich.

Závěr semináře

Pokud jste měli dojem, že vám seminář přinesl užitek, můžete ho využít také k prozkoumání jiných oblastí vašeho vztahu.

Každý pár musí najít vlastní způsob, jak být spolu a co nejlépe využít dary, které mu Bůh dal – například čas, peníze, schopnosti a jiné materiální zdroje. Hledání té správné cesty je neustále se vyvíjející proces, a proto jej v průběhu života musí každý manželský pár stále znovu přehodnocovat.

Dalším způsobem, kterým můžeme společně efektivně využívat dary jako pár, je využít biblický koncept „nesení břemen“. Možná byste si chtěli vzít domů 5. a 6. prospekt, kde se mluví o tom, jak si mohou manželé vzájemně pomáhat nést břemena.

Doufáme, že vám působilo radost zamýšlet se nad vašim vztahem z pohledu nové perspektivy. Modlíme se, aby Bůh bohatě žehnal dary, které vám jako páru dává. Nechť vás vede svým svatým Duchem, abyste je uměli využít pro něj a aby se mohl naplnit jeho plán pro vaše jedinečně obdařené manželství.

Modlitba

Ukonči jednoduchým požehnáním párů a jejich darů.

1. PROSPEKT

Tim a Tina

Tim je u stolu, zápasí s hromadou papírů, dokladů a velkou kalkulačkou. Vypadá unaveně a zničeně. Protahuje se a zívá. Snaží se věci uklidit.

Tina přichází do pokoje, nese sáček a vidí tam Tima.

Tina: Time, ještě pořád se trápíš s doklady a daněmi?

Tim: Ano. (Povzdech.) Pracoval jsem na tom celý večer a pořád to nesejí. A daně – to je nad moje síly.

Tina: Pamatuj, že daně musí být hotové do zítra. To je poslední termín.

Tim: Víím. (Znovu si zhluboka povzdechne.) Tyto věci mi moc nejdou. Ale je to práce pro muže, a tak ji musím zvládnout. Určitě budu vzhůru celou noc, a i tak to může být ráno všechno špatně.

Tina: Je to těžké, vid'. Já jsem se zase celý večer snažila vyrobiť hlavu osla na Todovu školní hru. Podívej se na to! (Vyndá ze sáčku podivný objekt, který se zvířeti podobná jen vzdáleně, a oslovi už vůbec ne.) Myslím, že budu muset zůstat vzhůru nejméně do půlnoci a snažit se udělat to alespoň trochu podobnější oslovi, jinak nepřinutím Toda, aby si masku nasadil. Přestože takovouto práci nesnáším, musím zatnout zuby a udělat ji, protože je to ženská práce.

Tim: Je mi líto, že je to pro tebe tak těžké, drahá. A co tě čeká zítra v práci?

Tina: Kate mě poslala, abych pracovala s týmem Jima Browna. Musím začít s auditem jejich financí. Pravděpodobně mi to bude trvat celý týden. Doufám, že se mi podaří uvolnit se ve čtvrtek a jít se podívat na Todovo školní představení. A co ty? Co budeš dělat teď, když jsi navrhl fontánu pro nemocniční zahradu?

Tim: Moje firma dostala novu atraktivní zakázku a Andrew mne poprosil, abych vedl tým designerů.

Tina: To je super! O co půjde tentokrát?

Tim: Musíme navrhnout sochu před vchod do zoo.

2. PROSPEKT**Skupinová reflexe Tima a Tiny**

Uvažujte jako skupina o scénce s Timem a Tinou. Diskutujte o následujících bodech. Zapište své nápady a návrhy na tento papír, abyste je pak mohli přednést větší skupině.

1. Popište praktická dilemata, kterým páry jako Tina a Tim musí čelit, když se snaží o rozdělení svých rolí a zodpovědnosti.

2. Jaká víra či přesvědčení jim nedovolovaly vymotat se z jejich problémové situace?

3. Jaké biblické principy by jim mohly pomoci? Viz Ř 12,1–16; 1 K 12,13 a Ga 6,2. Znáte i další části Písma, které by byly vhodné pro tuto situaci? Jak se dají využít v jejich případě?

4. Navrhněte, co by jim ještě mohlo pomoci.

3. PROSPEKT

Jak Bůh požehnal vašemu manželství

- Popiš dary, které podle tebe dal Bůh tvému partnerovi, aby jimi obohatil vaše manželství – například různé zručnosti, talent, věci, které se naučil ve své rodině, kultuře, vzdělání, finanční či materiální zabezpečení atd.
- Popiš dary, které podle tebe dal Bůh do vašeho manželství tvým prostřednictvím:

- Až oba vyplníte tento list, vezměte si kartičku díky, kterou jste dostali, a napište každý z vás Bohu poděkování za dary, které dal vašemu manželskému partnerovi.
- 10 minut pracujte každý sám a pak si kartičky vyměňte.
- Oslavujte Boha za dary, které dal do vašeho manželství, a podělte se o vděčnost za to, co vám jako páru Bůh dal.
- Diskutujte o tom, jak se vaše dary dají efektivněji využít k požehnání vašeho vztahu.

4. PROSPEKT

Maximalizování darů

Zvolte si společně jednu z následujících oblastí (nebo zcela jinou), která je pro vás významná. Při vyplňování pracovního listu se na ni zaměřte.

- zvládání každodenní starosti o finanční záležitosti
- péče o auto
- péče o zahradu
- organizování práce v domě
- zabezpečení dárků pro přátele a rodinu
- nakupování
- vaření
- plánování výzdoby domu
- plánování oslav
- uklízení
- vedení rodinných pobožností
- opravy v domácnosti
- finanční plánování

Každý ať vyplní pracovní list samostatně. Pak se společně v laskavém duchu zamyslete nad vašimi myšlenkami a diskutujte o nich.

Proste na modlitbě Boha, aby vám ukázal vizi pro oblast vašeho vztahu, o které jste přemýšleli.

Rozepište, kdo vykonává jednotlivé části dané práce.

Co na současném rozdělení úloh funguje dobře?

Jaké schopnosti má manžel pro danou práci: čas, zručnost atd.?

Jaké schopnosti má manželka pro danou práci: čas, zručnost atd.?

Jaké jiné zručnosti by jeden z vás (nebo oba) potřeboval na zvládnutí dané práce?

Jak tyto zručnosti získáte? Jak zvládnete situace, kdy je práce nad vaše síly?

Ať každý z vás napíše, čím by mohl přispět do této oblasti vašeho manželství. (Ne to, čím by mohl přispět ten druhý!)

5. PROSPEKT

Sdílení břemen ve vašem manželství

„Berte na sebe břemena jedni druhých, tak naplníte zákon Kristův.“ (Ga 6,2)

Nesení břemen

1. To nejdůležitější – pamatujte, že úspěch manželství závisí většinou na týmové práci a na snaze stát se tím nejlepším pracovním týmem na světě.
2. Budte připraveni pomoci jeden druhému s jeho rolí/úkolem, pokud to bude potřebné.
3. Nenechte se svázat rozdělením rolí, které měli vaši rodiče, zvláště pokud žili v jiných podmínkách. Pro vás jako pár je důležité najít vlastní cestu, jak si rozdělit úkoly, které máte.
4. Činnosti, které nemá rád ani jeden z vás, dělejte společně. Je mnohem zábavnější dělat věci společně než odděleně! V průběhu práce si můžete povídat a po ukončení si dát za odměnu něco dobrého k jídlu nebo společně relaxovat.
5. Pokud je jeden z vás nemocný nebo je nějakou dobu mimo domov, je důležité, aby ten druhý věděl, co má dělat. Ukažte si navzájem, jak práci děláte, jakou máte zodpovědnost, aby to, pokud bude třeba, zvládl i váš partner.
6. Trpělivě učte jeden druhého. Dopřejte si svobodu dělat věci jinak.
7. Ukažte jeden druhému, jak vykonat v nouzi určité práce – například jak přišít knoflík, vyžehlit košili, vyčistit ucpaný záchod, opravit defekt, připravit jednoduché jídlo, posekat trávník, vyměnit žárovku či zacházet s financemi atd.
8. Připomínky k tomu, jak práci vykonat, neprobírejte v době, kdy je jeden z vás ve stresu. Určitě to není ten nejlepší čas pro učení! Své rady vyslovujte s láskou a uznáním. Budte také připraveni přijmout připomínky k vaší práci.
9. Dejte jeden druhému příležitost udělat některé ze společných úkolů. Ponechte mu dostatek času, aby úkol udělal předtím, než jej uděláte sami, anebo připomenete, že jej má udělat. Pokud je to možné, nechte jej, aby práci udělal tehdy, až bude sám chtít.
10. Pokuste se plánovat dopředu na období, kdy nebudete mít dostatek času. Zejména až budete oba zaneprázdněni ve stejnou dobu.
11. Budte jeden k druhému shovívaví a neočekávejte, že váš partner úkol provede dokonale, zejména pokud je pod tlakem.
12. Pokud si myslíte, že něco nebylo vykonáno, nestěžujte si. Proč byste nemohli využít vlastní energii a udělat to sami? Pokud nevíte, jak to udělat, naučte se to.
13. Pamatujte: nestěžujte si, jak je práce vykonaná. Jestliže trváte na tom, aby práce nebyla raději provedena vůbec, než aby byla vykonána nedokonale, hádejte, co se asi stane!
14. Nerozpakujte se požádat partnera: „Chtěl bych ti to pomoci udělat..., ale rád bych se naučil, jak to dělat správně. Poradil bys mi?“ Anebo když potřebujete pomoc: „Mám problém, se kterým bys mi mohl pomoci.“

15. Ptejte se pozitivním, radostným způsobem. Je to mnohem efektivnější než nepříjemný tón hlasu.

16. Podívejte se na váš dům očima služebníka. Snažte se, aby byl každý pokoj po vašem odchodu o něco čistší, než když jste do něj vstoupili. Ukládejte si věci na místo. Vyčistěte umyvadlo, když jej použijete, oblečení pořádně uložte atd. Nenechte každou práci, kterou vidíte, na někom jiném. Je to i váš dům.

17. Zapojte do práce i děti, které ještě bydlí s vámi doma. V jedné domácnosti mají tabuli, na níž jsou vypsány povinnosti, které je třeba ten den vykonat. Po škole si každý vybere jeden úkol, kterému se 15 minut věnuje. Není to příliš mnoho, ale může se z toho nastřádat hodinka pomoci každý den, práce se dělí a děti se učí, jak vykonat svěřené práce pořádně.

18. Napište si seznam nepravidelných prací, jako např. opravy, sezónní práce atd. Místo toho, aby vás do práce museli nutit, můžete se každý podívat na seznam, vybrat si vhodnou práci a pak naplánovat nejlepší čas pro její vykonání.

19. Občas si udělejte chvíli volna. Pokud manželka pracuje, využijte někdy část peněz a zaplaťte uklízečku, zahradníka, prádelnu, umytí auta nebo jídlo mimo domov.

20. A nakonec – chvalte, chvalte, chvalte! Rozdejte pochval, kolik jen dokážete! Jestliže někoho pochválíme za vykonanou práci, je to podobné, jako bychom mu dali láhev studené vody v průběhu běžeckých závodů ve velmi parném dnu. Děkuj svému partnerovi za každodenní věci, které pro tebe dělá, jako je např. příprava jídla, práce mimo dům, vydělávání peněz, praní a žehlení, sekání trávníku atd.

6. PROSPEKT

Sdílení břemen ve vaší rodině

Jak sladit myšlenku rozdělení prací podle darů s myšlenkou rozdílných úloh na základě různého pohlaví?

Které z myšlenek z 5. prospektu mohou podle vás pomoci usnadnit některá břemena vašemu partnerovi/ce? Napiš své nápady.

Proč to podle tebe partnerovi/ce pomůže?

Zeptej se partnera/ky na jednu věc, kterou bys mohl/la tento týden udělat a která by usnadnila jeho/její život.

Promysli si jednu věc, kterou bys chtěl/a, aby pro tebe udělal tvůj partner/ka. Vysvětli mu/jí, jak ti to usnadní život.

Napiš další nápady, které vám mohou pomoci využít rozdílná obdarování ve vaší rodině.

BYLO, NEBYLO – BYLA JEDNOU JEDNA KORUNKA...

Mezigenerační seminář o penězích pro děti a jejich rodiče

Ron a Karen Flowersovi

Hlavní myšlenka

Děti se už v dětství mohou naučit základním křesťanským hodnotám a zručnosti v zacházení s penězi. Sníží se tak pravděpodobnost, že jako dospělí budou čelit vážným následkům nesprávného zacházení s větší sumou peněz.

Slovíčko o mezigenerační zkušenosti s učním

Při mezigeneračním učení se všechny věkové kategorie setkají v učebním prostředí, které podporuje vzájemné porozumění a růst. Učení se odehrává zejména prostřednictvím aktivit a neformální přednáškou. Činnosti jsou zvoleny tak, aby probudily komunikaci mezi generacemi, vytvořily příležitost k přemýšlení o několika klíčových myšlenkách a zdokonalily důležité životní zručnosti.

Cíle semináře

Účastníci budou zábavnou formou poznávat biblické pravdy o základních křesťanských hodnotách vztahujících se na službu všeobecně, zejména pak na využívání materiálních zdrojů.

Účastníkům bude umožněno mluvit o rodinných financích v prostředí, které podporuje naslouchání, rozvoj a hledání oboustranně uspokojivých řešení.

Účastníci se seznámí s jednoduchým plánem spravování financí: Dělit se – spořit – utrácet.

Rodiče se dozvědí užitečné rady o tom, jak využít kapesné k rozvoji schopnosti hospodařit s penězi.

Příprava

Seznam zastávek. Většina aktivit tohoto semináře se odehrává na zastávkách, které jsou rozmístěny kolem velkého sálu. Zastávky jsou následující:

- Oranžová zastávka: Desátky
- Modrá zastávka: Dělit se, spořit, utrácet
- Zelená zastávka: Magická práce
- Červená zastávka: Kam se poděly všechny moje peníze?
- Fialová zastávka: Stroj snů
- Stříbrná zastávka: Rozdíl mezi „chci“ a „potřebuji“
- Žlutá zastávka: Komerční smysl a nesmysl
- Růžová zastávka: Nedá se koupit v obchodě

V průběhu semináře účastníci postupně navštíví jednotlivé zastávky. Můžeme je utvořit ze stolů, které barevně rozlišíme. (Ne číslem, aby se nemuselo chodit podle pořadí.) Zastávky můžete označit velkým plakátem nebo barevnými balónek. Zabezpečte materiál potřebný pro jednotlivé zastávky.

Vedoucí zastávky. Pro každou zastávku vyberte jednoho vedoucího. Pomůže skupinám zapojit se do aktivit a naučit se z nich to, co je naplánováno. Vedoucí mohou udělat krátkou prezentaci, aby představili danou činnost. Pro každého vytiskni detailní informace o jeho zastávce. Předej mu je s dostatečným časovým předstihem. Před seminářem se setkej se všemi vedoucími zastávek, aby ses ujistil, že pochopili, k čemu má jejich aktivita vést. Jen tak pro zábavu můžete vedoucí zastávek obléci do speciálních uniforem (např. klobouk, odznak).

Pas. Pro každého účastníka vyrobte malou knížku, která bude na zastávkách sloužit jako „pas“. Seminář se tak stane pro děti zábavnějším. Vytvořte v knížce místo, kam by mohli jednotliví vedoucí dát razítko, až účastníci dokončí úkol v jejich zastávce. Můžete použít různá razítka, nálepky či iniciály vedoucího zastávky.

Biblické verše a krabice. Následující biblické verše napište na kousky papíru. Připravte krabici nebo vhodnou nádobu, do které je umístíte a odkud si je budou moci účastníci vytáhnout. Velkými písmeny na ni napište: Naučení z příběhů, které o penězích vyprávěl Ježíš.

Mt 6,19–21	Mt 23,23.24	L 19,1–10
Mt 6, 25–34	Mt 16,6–12	L 18,18–25
Mt 13,44.45	Mk 12,41–44	L 19,11–26
Mt 21,33–41	L 16,1–13	L 18,9–14

Prospekt. Pro všechny účastníky semináře připravte prospekt „Pomoci dětem starat se o peníze“.

Začátek semináře

Utvoř „super rodiny“. Urči jednoho nebo dva z týmu vedoucích semináře, kteří pomohou vytvořit super rodiny s počtem 4–6 členů. Dělení může započít ihned, až přijde dostatek účastníků. Vždy, když je to možné, začleň do každé skupiny různé lidi (věk, pohlaví, národnost). Je velmi důležité, aby v každé skupině byl alespoň jeden nebo dva dospělí, kteří se o skupinu postarají a pomohou dětem, aby se dokázaly zapojit do aktivit a vzít si z nich ponaučení. Příbuzní mohou, ale také nemusí, být v té samé skupině. Na počátku semináře usad' každou super rodinu společně.

Úvod

Cvičení ve skupině: „Příběhy, které o penězích vyprávěl Ježíš“

- *Vysvětlí význam krabice „Ponaučení z příběhů, které o penězích vyprávěl Ježíš“.*
- *Zavolej dobrovolníka z každé skupiny, který vytáhne jeden nebo dva lístečky (záleží na počtu skupin).*
- *Vyzvi super rodiny, aby si přečetly verše, diskutovaly o nich a našly ponaučení z daného příběhu.*

Proč pro nás Bůh tento příběh uchoval?

Jaké poselství přináší současným rodinám?

- *Po 10–15 minutách práce v malých skupinách popros o zpětnou vazbu a vypiš návrhy na tabuli nebo velký papír.*

Poznámka pro vedoucího: K veršům vypisujeme několik ponaučení. Vedoucí by však měl povzbudit členy skupiny k tomu, aby se zapojili, a měl by být otevřený pro různé myšlenky – v každém příběhu se jich dá najít několik.

- Mt 6,19–21: Lidé obvykle žijí pro to, do čeho investují peníze, přestože je to ke škodě jejich duchovního zdraví.
- Mt 6,25–34: Nebud'te ustaraní. Bůh vás miluje a naplní vaše základní potřeby.
- Mt 13,44.45: Království Boží je víc než bohatství.
- Mt 21,33–41: Bůh je velkorysejší, než si myslíte. Ježíš je víc než všechno, co máme.
- Mt 23,23.24: Vstup do nebe si nezasloužíte tím, že budete poslouchat literu zákona, která se týká zacházení s penězi.
- Mt 16,6–12: Když si uvědomíte, kolik vám Bůh odpustil, budete Bohu vděční.
- Mk 12,41–44: Nezáleží na tom, kolik dáváte, ale na duchu vděčnosti, se kterým dáváte.
- L 16,1–13: Pokud se váš život točí kolem získávání majetku, je velmi těžké, aby pro vás byly duchovní věci prioritou.
- L 19,1–10: Čestnost ve spravování financí je výsledkem pravého obrácení.
- L 18,18–25: Způsob, jakým zacházíme s penězi, je dobrý lakmusový papírek naší lásky k Bohu.
- L 19,11–16: Boží lidé chtějí zacházet s jeho zdroji správným způsobem.
- L 18,9–14: Na Boha nezapůsobí, když dáváme proto, abychom udělali dojem na druhé.

Zastávková trasa

Pro každou zastávku je vyhrazeno maximálně 15 minut. (Počet zastávek můžeme znásobit, nebo zmenšit – v závislosti na členech skupin a množství času, který je k dispozici.) Vedoucí zastávky má pomoci skupině uspořádat si čas tak, aby stihli plánovanou aktivitu dokončit. Po skončení aktivity orazítkuje „pas“. Vedoucí také oznámí, kdy je čas přesunout se k další zastávce.

Oranžová zastávka: Desátky

Potřebný materiál

- 10 kamenů obalených v pozlátku nebo natřených žlutou barvou
- 10 mincí různé hodnoty
- 10 druhů ovoce nebo zeleniny

Krabička s věcmi, které symbolicky představují výdaje místního sboru. Například: žárovka (údržba), úkoly sobotní školy (materiál pro vedoucí), ozdoby (sociální aktivity), dětské knihy (sobotní školka), čisticí prostředky (uklizení), Bible a biblické přednášky (evangelizace), sborový časopis, noty pro pěvecký sbor atd.

Pokyny

- *Vedoucí zastávky uvede aktivitu pro tuto zastávku následujícím příběhem:*

V roce 1848 našel James Marshall v Sutter Mill zlato. Bylo to nedaleko Sacramenta v Kalifornii. John Sutter, vlastník ranče, se snažil udržet nález v tajnosti. Ale slovo dalo slovo, a zanedlouho začali do Kalifornie přicházet zlatokopové z celého světa. Hledali dobrodružství a bohatství. Když měli štěstí a našli zlato, označili pozemek kolíky. Tím dali najevo, že jim patří společně se zlatem, které se na pozemku nachází. Dokud bylo snadné zlato nalézt, zlatokopové většinou respektovali území druhého a vycházeli spolu docela dobře. Ale když zůstalo už pouze zlato, které se ukrývalo pod kopci či řekami, nároky na pozemek se staly problémem a často to končilo násilím.

Například ranč Johna Suttera... To, že byl právoplatným vlastníkem, bylo nevyvratitelné. Mexická vláda mu pozemek legálně prodala. Pěstoval na něm pšenici, ovocné stromy a choval dobytek. Velmi tvrdě pracoval, vybudoval ohradu, koželužnu, mlýn a pilu. Ale zlatokopové mu zničili pšenici, rozehnali dobytek a zbourali budovy, které postavil. John Sutter ztratil všechno a zemřel jako chudý člověk.

- *Čti Malachiáš 3,8–10. Diskutuj o textu.*

Co měl Bůh na mysli, když řekl, že Izraelci jej okradli o jeho desátky? Bůh je stvořitel vesmíru a zachránce lidstva. Jeho vlastnická práva jsou nevyvratitelná. Desátek je část toho, co je jeho vlastnictvím a co od nás žádá zpět. Dělá si nárok pouze na desetinu. (Lv 27,30)

- *Použij „zlaté kameny“, peníze a ovoce, abys naučil děti vypočítat desátek.*

- *Vysvětli, jak lidé dostávají plat a jak si vypočítají desátek.*

Někteří lidé dostanou zapláceno penězi. Jiní mají svůj zisk z úrody, narozených mláďat či z produktů, které vyrobí. Bůh žádá jen malou část z toho, co mu patří. Boží plán desátků je spravedlivý. Ti, kdo vydělávají víc, vrátí víc než ti, kteří vydělávají méně.

- *Vysvětli, že desátky se používají k tomu, aby církev zaplatila kazatele.*

V Církvi adventistů sedmého dne se desátky neponechávají v místním sboru. Všechny se odevzdávají na sdružení, aby kazatelé v malých sborech mohli dostat stejný plat jako kazatelé ve velkých sborech.

- *Vysvětli, že desátky nejsou dary.*

Místní sbor má také výdaje, které je třeba zaplatit. Ty se platí z dobrovolných darů, které se sbírají odděleně od desátků.

- *Dovol dětem, aby vyndaly věci z krabice – jednu po druhé.*

Jedna rodina by nemohla platit sama výdaje na celý sbor. Pomoci musí každý. Každý musí přispět svým dílem do péče o Boží dům a odevzdat dary podle svých možností. Sbíráme i misijní dary, které se používají k tomu, aby se lidé na celém světě mohli dozvědět o Ježíši. Také se používají pro pomoc chudým lidem.

Modrá zastávka: Dělit se, spořit, utrácet

Potřebný materiál

- krabičky různých velikostí (3 pro každou super rodinu)
- dárkový papír
- nálepky na dekoraci
- průsvitná lepicí páska
- fixy
- klobouk s dostatečným počtem papírků (Aby se dostalo na každého ze super rodiny. Na jednom papírku bude napsáno: Vítěz.)

Pokyny

- *Účastníci použijí připravený materiál na výzdobu tří krabic, které označí: Dělit se – spořit – utrácet.*
- *Zatímco budou pracovat, vedoucí zastávky jim vysvětlí základní plán pro rozpočet podle principu „dělit se, spořit, utrácet“.*

Dělit se, spořit, utrácet – rozpočtový plán

Poté co oddělíme desátky, které patří Bohu, zbytek příjmu se rozdělí do tří kategorií. Jednou z možností, jak to udělat, je použít tři krabice.

1. Spořit: Naspořené peníze, které „vyplatím sám sobě“ v budoucnu – např. dovolená, mimořádné výdaje, stav nouze...

2. Dělit se: Peníze, o které se rozdělím, jsou peníze pro obdarování druhých. Když dáme dary na podporu místního sboru, misii, evangelizaci atd., dělíme se o své prostředky jako zodpovědní členové velké Boží rodiny.

Jestliže dáme jeden druhému dar, prokazujeme si lásku a dělíme se o to, co máme, abychom druhé učinili šťastnými. Když přispějeme na charitu, nakoupíme jídlo rodině, která je chudá, pomůžeme platit školné atd., dělíme se o Boží požehnání s druhými, kteří potřebují podporu a povzbuzení.

Někdy je tím nejlepším darem to, když dáme sami sebe – např. shrabeme listí starému sousedovi, navštívíme nemocného apod. Přemýšlejte o jiných způsobech, kterými byste se mohli podělit o své peníze a o sebe. Svůj seznam vhodte do krabičky s názvem „spoření“ a nezapomeňte některý z nápadů také uskutečnit.

3. Utrácet. Peníze, které nám zůstanou poté, co jsme oddělili desátky, dary a spoření, jsou určeny na útratu. Boží služebníci si plánují, jak použít tyto peníze. Zaprvé, musí zabezpečit své základní potřeby, jako je jídlo, oblečení, byt, zábava atd. Některým rodinám zůstane po zaplacení všech účtů určitá suma peněz. Sami se rozhodnou, jestli ji chtějí ušetřit, darovat nebo utratit za něco výjimečného. Na konci návštěvy super rodiny dá vedoucí stanice do klobouku jeden papírek pro každého člena rodiny. Na jednom je napsáno „Vítěz“. Tento papírek rozhodne o tom, kdo si na konci odnese domů vyrobené krabice. Zatím je ponechte vystavené, aby je mohly obdivovat další skupiny.

Zelená zastávka: Magická práce**Potřebný materiál**

- velký balicí papír
- pastelky nebo fixy
- připínáčky (Těmi na konci připevní svoje dílo na stěnu.)

Pokyny

• *Vedoucí stanice vyzve skupinu, aby vybrala jeden problém, který často tíží rodiny ve vztahu k penězům.*

• *Na zelené zastávce nakreslí na velký papír „kouzelný“ přístroj, který jim pomůže problém vyřešit. Příklad: Děti často žadoní, aby jim rodiče něco koupili, když jsou v obchodě. Jaký přístroj by mohl vyřešit takovýto problém? Například helma pro děti, která by měla klapky na oči. Fungovala by tak, že vždy, když rodiče zpozorují něco, co by dítě mohlo chtít, stlačí ovladač, který zavře klapky a ukryje věc před zraky dítěte.*

• *V průběhu kreslení kouzelného přístroje by měli členové super rodiny přemýšlet o co největším počtu řešení, která by naplnila potřeby každého člena rodiny. Obvykle má problém víc možných řešení.*

• *Napište řešení, která vás napadla, pod svůj výkres a označte to, které se vaší super rodině líbilo nejvíc. Vystavte svou práci, aby ji i ostatní mohli obdivovat a mít z ní radost.*

Červená zastávka: Kam zmizely všechny moje peníze?**Potřebný materiál**

- velké množství dětských peněz (Budete potřebovat dostatek peněz na to, aby symbolizovaly příjem Joeho a Elizabeth.)
- štítky pro jednotlivé kategorie

Pokyny

- *Vedoucí zastávky řekne účastníkům následující zadání:*

Joe a Elizabeth se chtějí vzít. Joe je učitelem a Elizabeth zdravotní sestrou v místní nemocnici. Oba jsou mladí a nemají zdravotní problémy. Jejich společný výdělek je 30 000 měsíčně. Kazatel, který je bude oddávat, je poprosil, aby si na předmanželský seminář připravili svůj budoucí měsíční rozpočet. Požádal je, aby nezapomněli na tyto kategorie: desátky, dary, spoření, byt, služby, jídlo, cestovné, léky, oblečení, nábytek, volný čas, neočekávané výdaje.

• *Jak by měli Joe a Elizabeth rozdělit svůj měsíční příjem? Jako skupina se rozhodněte, kolik peněz by mělo do každé kategorie přijít. Peníze rozdělte do kategorií a označte štítky.*

Poznámka: Vedoucí zastávky může skupině (pokud v ní nejsou dospělí) pomoci tak, že ukáže, jak vypočítat desátky a oddělit dary a spoření. Může pomoci s upřesněním různých výdajů. Menší děti můžeme zapojit tak, že jim dáme počítat peníze a umisťovat nálepky. Povídejte si s dětmi, na co všechno musí každý měsíc tatínek a maminka vynaložit peníze. Děti by si měly uvědomit, že peníze, které vidí v peněžence rodičů, není možné utratit podle vlastního rozhodnutí.

Fialová zastávka: Stroj snů**Potřebný materiál**

- krabice (Je třeba vybrat takovou, aby se do ní vešel dospělý člověk. Vzadu vystřihněte otvor – dveře. Vpředu vystřihněte čtvercové okénko – tak, aby se dalo otvírat a zavírat. Krabici vyzdobte, aby vypadala jako stroj snů, který splní vaše přání.)
- stopky nebo hodinky s vteřinovou ručičkou
(Můžete použít i nahrávku zvuků „běžícího“ stroje.)

Pokyny

• *Vedoucí zastávky požádá jednoho dobrovolníka, aby vlezl do „stroje“ a snil o něčem, co by chtěl mít nebo udělat. Něco, po čem velmi touží.*

Nejmladšímu členovi skupiny dejte stopky a pomozte mu změřit čas každému, kdo na jednu minutu vstoupí do stroje. Pusťte pásku se zvuky nebo požádejte členy skupiny, aby zvuky stroje simulovali.

• *Když uplyne vymezený čas, otevřete okénko a požádejte člověka, který je uvnitř, aby ostatním řekl o svém snu.*

Rozeberte následující otázky:

1. Proč je důležité snít? (Sny jsou jedním ze způsobů přemýšlení o životních cílech. Lidé musí pro něco žít, pro něco pracovat, k něčemu směřovat. Některé cíle jsou krátkodobé, jiné dlouhodobé. Lidé, kteří mají sny, dosáhnou obvykle v životě víc než ti, kteří nesní.)

2. Jak se mohou dobré sny stát skutečností? (Když víš, co chceš, můžeš si udělat plán, abys toho dosáhl. Drobné úspěchy na cestě k cíli tě budou povzbuzovat.)

3. Co mají sny společného s penězi? (Často je na uskutečnění životního snu potřeba dostatek peněz. Abys mohl dosáhnout cíle, musíš plánovat a musíš být dostatečně trpělivý, abys našetřil dost peněz. Někteří lidé si vedou Deník snů, aby si mohli připomenout své cíle a viděli, jak postupují v jejich uskutečnění.)

4. Vedoucí zastávky může skupině pomoci několika nápady. V diskusi by se mělo mluvit i o tom, jak tvořit životní sny a dělat dlouhodobé i krátkodobé plány pro jejich dosažení.

Stříbrná zastávka: Rozdíl mezi „chci“ a „potřebuji“

Potřebný materiál

- staré časopisy
- katalogy

Pokyny

• Každému členovi super rodiny dej několik časopisů a katalogů s pokynem, aby z nich vytrhli věci, které by moc chtěli, kdyby měli dostatek peněz. Po několika minutách popros každého, aby si vzal obrázky, které vytrhl, a rozřídil je do dvou skupin: 1. věci, které chci; 2. věci, které potřebuji.

- Pak si povídejte o následujícím:

Jak rozpoznat rozdíl mezi „chci“ a „potřebuji“? Proč je to důležité? Jak je možné naučit se říci „ne“ sám sobě, když něco chci, ale nepotřebuji to? Vyzvi členy skupiny, aby si vzpomněli na situace, kdy dokázali říci „ne“ sami sobě. Zvlášť pro děti je dobré, aby se dozvěděly, že i jejich rodiče touží po různých věcech, ale museli se naučit říci si někdy „ne“.

Žlutá zastávka: Komerční smysl a nesmysl

Potřebný materiál

vytištěné inzeráty a/nebo nahrávky reklamy z TV

Pokyny

Přemýšlej o reklamách:

1. Čím na tebe působí, aby sis koupil nabízené zboží? (Co tvrdí, slibují? Jaké spojení vytvářejí mezi výrobkem a skutečným životem?)

2. Mohou skutečně splnit to, co slibují?

(Klad' otázky: Může být nákup určitého druhu toaletního papíru skutečně projevem lásky matky k její rodině? Může nošení určité značky riflí způsobit, že se teenager stane populárním?)

3. V čem se sliby, dávané v reklamě, shodují s vlastnostmi výrobku? (Vyprávěj o tom, že lidé ve

skutečném životě nemají míry modelek, fotografie se dají vyretušovat, věci, které se nám zdají „příliš dobré, než aby byly pravdivé“, skutečně nepravdivými jsou.

4. Jak může pochopení taktiky reklamy pomoci člověku činit správná rozhodnutí, když má v plánu koupit konkrétní věc? (Vyprávěj o tom, že je dobré podívat se do více obchodů, poradit se s druhými, kteří takový výrobek už vyzkoušeli atd.)

Růžová zastávka: Nedá se koupit v obchodě

Potřebný materiál

- předmět představující stěnu (Použijte část stěny v seminární místnosti nebo ji vyrobte z kartonu. Dá se použít i velká tabule.)

- papír na pokrytí stěny (Na ten se bude kreslit.)
- fixy nebo pastelky

Poznámka: Stěna bude představovat část lékárny nebo jiného obchodu, kde jsou některé předměty umístěny „za pultem“ nebo uzamčeny; není snadné se k nim dostat. Na papír na stěně nakreslete několik políček.

Pokyny

- *Přemýšlejte společně o věcech, kterých si super rodina nejvíc cení, ale které se nedají koupit za peníze – např. opravdové přátelství, zdraví, věčný život atd. Přemýšlejte, jak tyto věci znázornit. Nakreslete je do políček na papíru.*

Diskutuj se skupinou:

1. Proč tyto věci pokládáte za „těžko dostupné zboží“?
2. Jak je vy osobně můžete získat?
3. Jak je můžete uchovat v bezpečí?

Závěr

Na konci si vyhradte několik minut na to, abyste si připomněli požehnání, která vám Bůh dal. Modlitbu můžete vést formou konverzace. Vedoucí začne modlitbu a účastníci přidávají požehnání, za která jsou vděční. Když všichni skončí, vedoucí uzavře modlitbu poděkováním za všechny.

POMOCI DĚTEM STARAT SE O PENÍZE

Gregory Karp

Ann a Steve Frandson cítili, že přišel čas, aby svým dětem začali dávat kapesné. Nevěděli však, podobně jako mnoho rodičů, jak začít.

„Zdá se, že rodiče vyvádí kapesné z míry,“ řekl Joline Godfrey, autor knihy Vychovat děti, které správně zacházejí s financemi. „Je to však jenom prostředek, kterým učíme děti zacházet s penězi.“

Dnes jsou pro děti tyto lekce potřebnější než dříve. Až dospějí, budou potřebovat umět správně zacházet s penězi, aby se vyhnuly dluhům. V poslední době narostl počet dlužníků a také osobních bankrotů. Spoření naopak pokleslo. Podle výzkumů většina dětí neumí správně zacházet s financemi. Naučit děti zacházet s financemi je pro ně větší hodnotou, než peníze, které pro ně rodiče naspoří.

„Rodiče prokážou dětem velkou službu, jestliže jim pomohou stanovit si cíle a plány k jejich dosažení. Neměli by zapomenout ani na povzbuzování, když vidí jejich snahu,“ říká Jayne A. Pearl, autor knihy Děti a peníze.

Frandsonovi učí děti zacházet s penězi: „Často mluvíme o penězích,“ říká Anna. „Když jdu s dětmi nakupovat, říkám jim, aby se podívaly na cenu a posoudily ji.“

Frandsonovi nejsou chudí, ale snaží se peníze zbytečně neutrácet. Spoří. Nekupují věci jen kvůli značce. Podobně jako mnoho rodičů, i oni potřebují plán a nápady, jak lépe učit děti zacházet s penězi. Nabízíme vám několik nápadů, které můžete použít.

Výdělek

Stanovte týdenní rozpočet. Dva týdny zapisujte všechny výdaje za každé dítě, včetně obědů. Požádejte děti, aby si i ony zapsaly, kolik za tu dobu utratí. Pak stanovte kapesné podle potřeb každého dítěte. Zahrňte do něj nutné výdaje (na obědy, cestovné) a také peníze navíc, které si může dítě rozdělit na to, co utratí, ušetří a daruje.

Spojovat určité množství peněz s vykonanou prací? Rodičům se často nesejde na určité výše kapesného – dokonce i Anna a Steve s tím zápasí. Jestliže chcete ohodnotit jednotlivé práce určitým množstvím peněz, je to na vás. Stojí však za povšimnutí, že mnoho odborníků na rodinné finance říká, že není dobré vázat celé kapesné na vykonanou práci. Může se totiž stát, že si dítě řekne, že v tom týdnu peníze nepotřebuje, a odmítne vynést koš či uklidit. Prodiskutujte tento problém se svým partnerem a udělejte pevné rozhodnutí dříve, než ho začnete probírat s dětmi.

Zjednodušte. Naplánujte kapesné tak, aby bylo pro každého pevně a spravedlivě stanoveno. Například se můžete rozhodnout, že každému dítěti budete týdně dávat 20 Kč do věku 9 let a pak 40 Kč atd., přičemž se dohodnete, kolik bude dítě spořit, utrácet a kolik může darovat.

Malým dětem plaťte častěji. Malé děti dokážou udržet pozornost pouze krátkou dobu a potřebují pravidelné povzbuzování. Poprvé začínají dostávat kapesné... Rozdělte proto týdenní platbu na dvě – ve středu a na konci týdne.

Starším dětem plaťte měsíčně. Uvažujte o tom, že starším dětem budete platit měsíčně. Čím delší je čas mezi platbami, tím je třeba větší zodpovědnost v hospodaření s penězi. Starším dětem můžete přidat několik pravidel – např. musí si samy zaplatit obědy, z části kapesného přispět na školní pomůcky, sportovní vybavu apod.

Zaplaťte práci navíc. Pokud se rozhodnete vázat platbu na vykonanou práci, vyhotovte seznam úkolů, za jejichž splnění zaplatíte peníze navíc. Podpořte tak ve vašich dětech podnikatelského ducha. Může to být práce, kterou by museli rodiče zaplatit jiným lidem – např. natření plotu, umytí auta apod.

Peníze na obědy. Když jsou děti starší, přidejte jim ke kapesnému peníze na stravné. Můžete nabídnout výhodu, že pokud si dítě samo připraví oběd doma, může si peníze za oběd ponechat.

Pomozte jim vydělat si peníze. Dospívající děti mohou být příliš mladé na většinu prací, ale můžete jim pomoci najít způsoby, kterými si mohou vydělat peníze, a naučit se tak cenné lekci. Podpořte je při přemýšlení o různých možnostech, které jim poskytnou příležitost vydělat si peníze bezpečně. Vy je budete mít pod dohledem, a bude-li to potřeba, poradíte jim.

Výdaje

Zaveďte dětem deník výdajů. Ved'te je k tomu, aby si své výdaje zapisovaly do sešitu nebo do počítače. Můžete nabídnout odměnu např. 10 korun za každý týden, ve kterém si deník povedou.

Půjčky. Stanovte si cíle, abyste se vyhnuli půjčkám. Dávat půjčky nebo vyplácet kapesné dopředu podporuje ducha „vzít hned, platit později“, který je příčinou mnoha dluhů a osobních bankrotů. Povzbud'te děti, aby si šetřily v duchu „našetřit nyní, koupit později“.

Vlastní rozhodnutí. Dovolte dětem, aby dělaly vlastní rozhodnutí (i chyby). Chyby, které děti udělají při utrácení peněz, jsou pro ně dobrou lekcí. Nabídněte jim radu a pomoc, ale nakonec je nechte udělat vlastní rozhodnutí – dokonce i tehdy, když se občas ukáží jako nesprávná. To jim pomůže, aby viděly, jaké jsou důsledky neuváženého nakupování či toho, když všechno utratí hned na počátku týdne.

Kristen například prosila maminku, aby jí dovolila utratit kapesné ve značkovém obchodě, ve kterém obvykle nenakupovali. Maminka nakonec souhlasila. Kristen však brzy zjistila, že si v obchodě může koupit nanejvýš ponožky.

„Skutečně ji to překvapilo. Ale dovolila jsem, aby tam své peníze utratila, protože jsem chtěla, aby se naučila nakupovat moudře a vyhnout se drahým obchodům,“ říká Anna.

Mluvte o tom. Mluvte o penězích při každodenních činnostech. Běžně si s dětmi povídejte o penězích. V obchodě jim vysvětlíte, proč používáte stravenky nebo proč porovnáváte ceny. Pokud platíte kartou, vysvětlíte jim, na jakém principu funguje.

Spoření

Učiňte ze spoření důležitou událost. Jestliže jsou děti dost velké, aby dostávaly kapesné, je také čas otevřít jim účet nebo spoření. Bylo by jednodušší, kdybyste to udělali sami, ale zapojte do tohoto procesu i svoje děti. Kartičku z banky si mohou děti opatrovat samy na bezpečném místě. Pokud vaše banka nabízí i on line služby, naučte starší děti, jak je používat, aby mohly sledovat stav svého účtu.

Dávání. Povzbuzujte děti k dávání. Spoření je klíčem k finančnímu managementu. Dávání na charitu či církev je dalším stupněm. „Naučit děti dávat znamená pomoci jim objevit hlubší smysl v jejich životě,“ říká Godfrey. „Mohou se zaměřit na něco vyššího.“

Podpůrný program. Spoření a dávání se děti snadněji učí, jestliže jim rodiče nabídnou podpůrný program. Přidejte jim korunu ke každým deseti korunám, které si naspoří, či korunu ke každé, kterou darují.

Vyzkoušejte tři nádoby. Místo růžového prasátka, které používá většina dětí, dejte dětem tři nádoby anebo obálky. To jim pomůže správně rozdělit peníze mezi spoření, dávání a utrácení.

ZACHÁZENÍ S RODINNÝMI PROSTŘEDKY

(ZNOVUOBJEVENÍ ZÁKLADNÍCH PRINCIPŮ KŘEŠŤANSKÉHO SPRÁVCOVSTVÍ)

Ron a Karen Flowersovi

Téma

Tento seminář se zabývá postojem současné rodiny k zacházení s prostředky na základě principů křesťanského správcoství.

Cíle

Účastníci pomoci tohoto semináře:

- pochopí biblické principy správcoství a použijí je pro hospodaření s rodinnými prostředky;
- rozpoznají vnitřní a vnější zdroje své rodiny;
- poznají biblické principy, které se týkají desátků, darů a pravidel dávání;
- pochopí, že duchovní dary jsou také prostředky;
- rozpoznají své duchovní dary;
- připraví si rodinný rozpočet.

Uspořádání semináře

Následující seminář, rozdělený do tří částí, nabízí dostatek materiálu pro prezentaci trvající čtyři až šest hodin. Vedoucí musí uvést seminář do kulturního kontextu své země, obměnit ilustrace, pokud je to potřebné, upravit prezentaci podle místa a časových možností atd.

- Část 1 – Znovuobjevování biblického správcoství
- Část 2 – Poslouchat Boží hlas v otázkách zacházení s penězi
- Část 3 – Rodinné zdroje – zkoumání

Příprava

Připrav dostatek materiálu pro jednotlivé části semináře, aby každý účastník dostal:

- Prospekt 1 – Znovuobjevování biblického správcoství – učební aktivity
- Prospekt 2 – Co s příběhy o desátcích?
- Prospekt 3 – Zaslouchat Boží hlas v otázkách zacházení s penězi – učební aktivity
- Prospekt 4 – Měsíční rodinný rozpočet
- Prospekt 5 – Rodinné zdroje – zkoumání
- Prospekt 6 – Rodinná buňka
- Prospekt 7 – Rodinné zdroje – vnější/vnitřní
- Prospekt 8 – Pomůcka k rozpoznávání duchovních darů

Část 1 – Znovuobjevování biblického správcoství

„Hospodinova je země i to, co je na ní.“ (Ž 24,1)

Citát

„Správné porozumění principům biblického správcoství je základem všeho ostatního, co v našem křesťanském životě děláme. Je základem práce s prostředky rodiny a služby pro církve.“ (Maxon, 2002, str. 2)

Původ slova „správcovství“

Slovo „správcovství“ pochází ze slova „správce“, kterým se překládá hebrejské slovo znamenající vládu či manažerství, jako např. „sar“ (1 Pa 28,1 „správců jmění“) a řecké „oikonomos“ („ten, který spravuje dům“). V současnosti se slovo „manažer“ používá poměrně často.

Cvičení ve skupině. V malých skupinkách přemýšlejte o následující biblické stati. Jaký význam mají slova manažer, správce a správcovství? (Prospekt 1)

L 12,42
L 16,1–12
1 K 4,1–2
Tt 1,7–9
1 Pt 4,10

Oikonomos byl ten, komu hlava rodiny svěřila správu domu a všech jeho záležitostí, péči o příjmy a výdaje, povinnost dohlížet na sluhy a otroky, dokonce i na nedospělé děti. Správce musel být věrný, moudrý a důvěryhodný. Slovo oikonomos se začalo používat pro označení apoštolů a jiných křesťanských vůdců, kteří byli pokládáni za „služebníky Kristovy a správce Božích tajemství“ (1 K 4,1). Každý křesťan, který správně využívá svěřené dary k dobru svých bratrů a sester v církvi, patří mezi „dobré správce milosti Boží“ (1 Pt 4,10).

„*Správcovství*“ je činem zodpovědného zacházení s něčím, co nám bylo svěřeno do péče. Bible jím označuje „zodpovědnost člověka starat se o všechno stvoření, o každou z mnohých tváří, které jsou jeho součástí“. (Manno, 1982, str. 18)

Začít s Bohem

Správcovství Božího lidu má své kořeny při stvoření. Zjišťujeme, že Bůh je vlastníkem všeho a že péči o stvoření svěřil lidem.

Popros jednoho z účastníků, aby přečetl Genesis 1,1.31. Co se zde dovídáme o Božím vztahu ke světu?

Pak vyzvi někoho jiného, aby přečetl Genesis 1,28; 2,15. Jak tato kniha počátku popisuje pověření člověka vládou nad světem? (Prospekt 1)

Bůh jako Stvořitel a Vlastník. Božská Trojice stvořila svět a vše, co je na něm. „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi... Viděl Bůh, že všechno, co učinil, je velmi dobré...“ (Gn 1,1.31) Všechno, co je na světě, patří jemu, protože On to stvořil. Bibličtí pisatelé oslavují jeho vlastnictví. Poslechněte si žalmistu: „Hospodinova je země se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.“ (Ž 24,1) „Všechna lesní zvěř mi patří i dobytek na tisíci horách, v horách vím o každém ptáku, polní havěť též mám kolem sebe. Kdybych měl hlad, neřeknu si tobě, mně patří svět se vším, co je na něm.“ (Ž 50,10–12) David se modlil: „Hospodine, tvá je velikost i bohatýrská síla, skvělost, stálost a velebnost, všechno, co je na nebi a na zemi, je tvé. Hospodine, tvé je království, ty jsi vyvýšen nad vším jako hlava.“ (1 Pa 29,11) Také proroci mluví o tom, že všechno patří Bohu. (Iz 43,1; Ag 2,8)

Lidé jako stvořené bytosti a správce. Poté, co všemocný vládce stvořil svět, svěřil člověku péči o všechno své stvoření. (Gn 1,28–30) „Nebesa, ta patří Hospodinu, zemi dal však lidem.“ (Ž 115,16) Tento verš není v protikladu s Žalmem 24,1, kde Bible jasně říká: „Hospodinova je země, se vším, co je na ní, svět i ti, kdo na něm sídlí.“ Eugene Peterson překládá tuto myšlenku: „Nebesa nebes jsou Boží, ale zemi svěřil do správy nám.“ (Ž 115,16) Ben Maxon, bývalý ředitel oddělení správcovství při Generální konferenci, napsal: „Lidé měli být jeho zplnomocněnci, měli se starat o všechno na zemi.“ (Maxon, 2002, str. 3)

Nerespektování principů „hlavního manažera“. Právě biblické správcovství se zakládá na principech „hlavního manažera“, které jsou postaveny na správném vztahu Stvořitel – stvoření. V Genesis 1 je popsáno, jaký by měl tento vztah být. Genesis 1 je náčrtem dokonalého vztahu správcovství.

Skupinové cvičení: *Uvažujte o principu „hlavního manažera“. Co je myšleno výrokem „jsou postaveny na správném vztahu Stvořitel – stvoření“? Jak hřích ovlivnil tento princip? Jaký dopad má na správcovství, když nerespektujeme princip Stvořitele? (Viz Ježíšovo podobenství o vinařích z Mt 21,33–41.) Co se musí stát, aby byly naše životy ve správném vztahu k Bohu? (Prospekt 1)*

Z hlediska správcovství spočívá velký spor mezi Kristem a satanem v jeho rozhodnutí narušit božský plán ohledně správného vztahu mezi Stvořitelem a stvořením. Kristus se ho rozhodl obnovit. Lucifer se před pádem chvástal: „Vystoupím na posvátná návrší oblaků, s Nejvyšším se budu měřit.“ (Iz 14,14) V zahradě Eden pokoušel naše prarodiče stejnou myšlenkou.

Pavel popisuje skutky padlého lidstva: „Poznali Boha, ale nevzdali mu čest jako Bohu ani mu nebyli vděční ... zaměnili pravdu za lež a klanějí se a slouží tvorstvu místo Stvořiteli...“ (Ř 1,21–25) Nikdo není výjimkou. „...všichni zhřešili a jsou daleko od Boží slávy.“ (Ř 3,23)

Obnovení správcovství v Kristu

Bůh nechť je vyvýšen, protože po slovech „zhřešili“ následuje dobrá zpráva „...ale jsou ospravedlnováni zadarmo jeho milostí vykoupením v Kristu Ježíši.“ (Ř 3,24) Pavel ve své epištole porovnává prvního Adama s Kristem, „druhým Adamem“. (1 K 15,45.47) „Jako v Adamovi všichni umírají, tak v Kristu všichni dojdou života.“ (1 K 15,22) „Jako se neposlušností jednoho člověka mnozí stali hříšníky, tak zase poslušností jednoho jediného mnozí se stanou spravedlivými.“ (Ř 5,19)

Kristus nám dal ve svém pozemském životě příklad věrného správcovství. Vždy plnil poslání, které mu bylo svěřeno, a spravoval všechno, co dostal. (J 6,39; 15,10; 17,2) Jeho dokonalá poslušnost přinesla celému lidstvu spravedlnost, které se dovoláváme vírou v něho. Jeho smrt očišťuje od hříchu. Zemřeli jsme s ním. Pavel napsal: „Ale Bůh, bohatý v milosrdenství, z velké lásky, již si nás zamiloval, probudil nás k životu spolu s Kristem, když jsme byli mrtvi pro své hříchy. Milostí jste spaseni! Spolu s ním nás vzkřísil a spolu s ním uvedl na nebeský trůn v Kristu Ježíši, aby se nadcházejícím věkům prokázalo, jak nesmírné bohatství milosti je v jeho dobrotě k nám v Kristu Ježíši.“ (Ef 2,4–7) Znamená to, že jako jeho následovníci jsme dostali nový život, novou životní perspektivu. Maxon napsal: „Náš denní život začínáme při samotném trůnu Božím – dostáváme moc a prostředky tohoto trůnu, které nám pomáhají žít. (2 Pt 1,3–4)“ (2002, str. 4)

Skupinové cvičení: *Přemýšlej o následujících verších: Sk 2,36; 10,36; 17,24; Ř 6,23; 1 K 8,6; Ef 4,5; Fp 2,5–11; Zj 17,14. Jakým titulem je Ježíš v těchto verších pojmenován? Co pro tebe znamená nazývat Ježíše „Pánem“? Jaký je rozdíl mezi použitím slova „Pán“ ve verších jako Mt 8,21 a 15,27 a zjištěním ze Sk 10,36 a Zj 17,14? Jaký je význam křesťanského správcovství pod Ježíšovým vedením? (Prospekt 1)*

Ježíš je Pán. V Novém zákoně je Ježíš nazván mnohými jmény. Najdeme jej zde jako Mesiáše, Spasitele, Učitele, Mistra, Přitele, Bratra, Kněze i Krále. Každé oslovení má svůj význam a hluboký dosah na náš vztah s ním. Po sestoupení Ducha svatého o letnicích se však Ježíš zjevuje zejména jako „Pán“. Nová církev, podobně jako novorozeně po svém prvním nádechu, křičela: „...toho Ježíše, kterého vy jste ukřižovali, učinil Bůh Pánem a Mesiášem.“ (Sk 2,36) On je „Pánem všech“ (Sk 10,36). Duch svatý vedl ranou církev k tomu, aby Ježíše nazývala svým Pánem. (1 K 12,3) Uznali tím jeho nadvládu a podřídili se mu. „Podřízení se Bohu obnovuje přirozený pořádek, do kterého jsme byli stvořeni. Bůh může zaujmout své místo na trůnu života. Dostáváme se do správného vztahu s Bohem. Můžeme začít úplně nový život.“ (Maxon, 2002, str. 10)

Naše záležitosti jsou jeho záležitostmi. „Písmo říká, že všechno patří Bohu. Proto jsme správci jeho vlastnictví. Všechno je Kristovo. Musíme tedy uznat, že všechny naše věci jsou jeho věcmi, naše vlastnictví je jeho vlastnictvím, všechno, co máme, všechno, co jsme ztratili, všechno, co ještě získáme, je jeho. Patří mu i naše těla a duchovní dary. Jsme pouze správci majetku, peněz, vztahů, schopností, času a dokonce svých životů. Znamená to, že nic z toho, co máme, ani z toho, čím jsme, není naše. Všechno patří Bohu. Povinností křesťanů je naučit se být zodpovědnými správci. Naučit se starat o všechno podle svých nejlepších schopností – k jeho slávě.“ (Krejcir, 2003)

Požehnání z vůdcovství

Správný vztah Boha a lidstva je zachráněn. Hřích narušil vztah mezi lidmi a Bohem. Stvoření povýšil nad Stvořitele. (Iz 14,13.14) Uvědomění si, že „všechno je pod jeho nohama“ (1 K 15,27; Ef 1,22; Ž 2,8), obnovuje a zachovává správný vztah mezi božským a lidským. Věrnost ve správcovství nás chrání před pokušením narušit vztah mezi Obnovitelem a stvořením. (Iz 64,8; Jr 18,3–5)

Správcovství buduje důvěru v to, že Bůh naplní naše potřeby. Nejsme sami. Nemusíme se o sebe bát. (Fp 4,19) Nemusíme si dělat zásoby, jako by už byly zdroje vyčerpány. (1 Kr 17,13–16)

Správcovství v nás buduje vděčnost k velkému Dárci. Dávejme radostně. (2 K 9,7) Pomáhejme. Obětujeme se, vždyť za nás se obětoval Bůh. (L 10,30–37; 2 K 9,15)

Závěrečná aktivita. Pokud už nepokračujete dále a toto je závěr setkání, můžeš vydat osobní svědectví (nebo poprosit o svědectví ostatní) o požehnání, které jsi přijal, když jsi Krista učinil svým Pánem a byl věrným správcem.

Část 2 – Poslouchat Boží hlas v otázkách hospodaření s penězi

„Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on, aby utvrdil svou smlouvu, kterou přísahal tvým otcům, jak tomu je dnes.“ (Dt 8,18)

Citát

„Jestliže přijmeš Ježíše za svého Pána, stane se nejvyšším vládcem nad tvým životem. Znamená to, že Ježíš bude také Pánem tvého materiálního vlastnictví. Dokonce i tvé peníze budou podřízeny Kristu. Vyjádříš tak hluboké odevzdání se Bohu, rodině a Kristově misii ve světě.“ (Oddělení křesťanského správcovství, 1985, str. 3)

„Kdyby všichni lidé dávali desátky do pokladnice Páně tak, jak by měli, přišlo by takové požehnání, že dary na svaté cíle by se mnohonásobně zvýšily a spojení mezi Bohem a lidmi by bylo nepřetržitě. Kristovi následovníci nesmějí čekat na strhující výzvy misionářů, které by je probudily k činnosti. Pokud jsou duchovně živí, budou v souvislosti se svým příjmem každý měsíc, ať už je příjem malý nebo velký, slyšet hlas Boží a hlas svědomí, který je žádá o desátky a dary, jež patří Pánu.“ (Svědectví pro církve, sv. 4, str. 474)

Peníze v Písmu

„Peníze anebo materiální požehnání jsou tématem, o kterém se v Písmu nejčastěji mluví. Dvě třetiny Ježíšových podobností se zabírají penězi nebo hmotným vlastnictvím. Více než 2 300 biblických veršů mluví o penězích či o hmotných statcích! O modlitbě mluví pouze 500 veršů a o víře ještě méně.“ (Maxon, 2002, str. 46)

Skupinové cvičení – Ježíš a peníze. *Rozdělte následující texty mezi několik malých skupin. Prostudujte si je. Jaké poselství každý z nich přináší do našeho života? (Prospekt 2)*

Mt 6,19–21

Mt 6,25–34

Mt 13,44.45

Mt 23,23.24

Mt 26,6–13

Mk 12,41–44

L 16,1–13

L 18,9–14

L 18,18–25

L 19,1–10

L 19,11–26

Každá skupina ať prezentuje svoje názory. Doplně je tak, aby obsahovaly i následující myšlenky:

- Lidé často dělí svůj život mezi dvě království. Ježíš učil, že nejdůležitější a jediné zaměření musí být na věci jeho království. Má se stát ústředním bodem našeho života. Naléhal, abychom „prodali všechno, co máme“ a „shromážďovali“ duchovní bohatství.
- Zdá se, že lidé žijí pro to, do čeho investují peníze, třebaže to ničí jejich duchovní život.
- Bůh křesťany vyzývá, aby se neobávali o svůj život a o materiální věci, ale spolehli se na Boží lásku. On se o naše potřeby postará. „Můj Bůh,“ napsal Pavel, „vám dá všechno, co potřebujete, podle svého bohatství v slávě v Kristu Ježíši.“ (Fp 4,19)
- Ježíš má větší cenu než všechno, co vlastníme. Bůh je štedřejší, než si dokážeme představit.
- Jestliže jsou desátky dávány na jiný účel, než na který patří, nesplňují svůj cíl; nejsou projevem podřízení se Božímu vlastnickému právu nad naším životem ani projevem našeho rozhodnutí být jeho lidem. Jsou jen náboženským dogmatem, které nezrcadlí pravou duchovnost, která se projevuje v lásce k Bohu a lidem.
- Když si uvědomíš, kolik ti Bůh odpustil, jsi mu vděčný a projevuješ to.
- Nezáleží na množství, které dáš, ale na duchu vděčnosti.
- Pokud se tvůj život točí jen okolo získávání majetku, je velmi těžké, aby se duchovní věci pro tebe staly prioritou.
- Pravé obrácení nese s sebou i poctivost v otázkách peněz.
- Naše zacházení s penězi je dobrým testem naší lásky k Bohu.
- Boží lidé spravují jeho prostředky dobře.
- Jestliže dáváme jen proto, abychom zapůsobili na druhé, nezapůsobíme tím na Boha.

Desátky patří Pánu

Desátek z příjmu. „Desátek“ je český výraz pro hebrejské slovo „ma'aser“ („desátá částka“), specifické označení části výtěžku nebo toho, co člověk získal či vyprodukoval. (Dt 8,18; 26,12; 2 Pa 31,5) „Desetina“ (hebr. asiryri) je spíše definována jako „desátá část“. (Lv 27,32) Je to jedna část z deseti, neboli deset procent. „Bůh bere na sebe riziko, jaká desetina se mu vrátí. Neexistuje výběr na základě kvality.“ (Maxon, 2002, str. 51)

Principy pro každou měnu. Desátek se počítá stejně v kterékoliv měně či z kteréhokoliv výtěžku. V židovské polnohospodářské společnosti znamenala měna zrna, ovoce a stáda dobytka. (Lv 27,30–33) Je zde zmínka také o olivách a víně (Dt 12,17) a také o medu. (Dt 12,17; 2 Pa 31,5)

- Farizeové platili desátky i z koření. (Mt 23,23)
- Abraham platil desátek z vojenské kořisti. (Gn 14,20)

Skupinové cvičení. *Vyzvěte členy, aby se podělili o zkušenosti s dáváním desátků anebo o příběh někoho, kdo byl pro ně v tomto směru povzbuzením. Můžete vybrat několik příběhů z Prospektu 2.*

Boží záměr s desátkami. „Všechny desátky... budou Hospodinovy.“ (Lv 27,30a) Desátek je „svatý Hospodinu“ (Lv 27,30b), podle jiného překladu je desátek „oddělen“ pro Pána. Tato zvláštní, oddělená část našich příjmů je desátek, který „vracíme“ Bohu.

Desátek je symbolem toho, že všechno, co máme, patří Bohu. (Ž 24,1; Ag 2,8) Vyjadřujeme mu tak naši oddanost a lásku. Když odevzdáváme desátek, uznáváme, že Bůh je vlastníkem všeho, co máme. Vlastní naši půdu, dává růst úrodě, dává nám moudrost jak vydělat peníze. (Dt 8,18) Bůh doslova dává „vzrůst“ (1 K 3,6).

Podpora služby. Bůh nařídil Izraelcům, aby vrátili desátek Pánu a podpořili tak levity v jejich službě. (Ex 29,27.28; Nu 18,24.31) První Boží příkazy pro Izraelce ohledně desátků popisuje 3. kniha Mojžíšova. (Lv 27,30–33) V Numeri 18,21–28 nacházíme další instrukce. Desátky mají odevzdávat i ti, kteří z nich žijí. V době proroka Ezechiele byla levitům vrácena jejich služba. Bylo znovu zavedeno odevzdávání desátků. (2 Pa 31,5–12) Oživení dávání desátků se událo znovu v době proroka Nehemjáše. Byly posta-

veny zásobárny pro přinášení desátků a darů. (Neh 10,37.38; 12,44; 13,5.12) Malachiáš vyzývá Boží lid, aby vrátili Bohu to, o co jej okradli – desátky a dary. (Mal 3,8–10)

Zmínky o podporování lidí povolanych ke službě z desátků se nacházejí v celém Písmu.

- Abraham zaplatil Melchisedechovi, knězi nejvyššího Boha. (Gn 14,20) „Abraham pocítil požehnání z vítězství nad králi, kteří ovládli Sodomu a Gomoru. Svou vděčnost projevil tím, že odevzdal desátek Melchisedechovi, králi a knězi Sálemu. V tomto příběhu můžeme najít tři hlavní myšlenky. Abraham dostal Boží požehnání jako naplnění smlouvy. Na Boží požehnání odpověděl desátky. Jeho desátek byl rozšířením běžné praxe. Nedostal příkaz ustanovit nový zvyk. (Maxon, 2002, str. 51)

- Ježíš podporoval systém dávání desátků. Souhlasil s ním. Pokládal ho však za součást duchovního životního stylu, který v sobě zahrnuje spravedlnost, milost a víru, spolu s věrným správčovstvím peněz. (Mt 23,23)

- Pavel podporoval plán dávání desátků. (1 K 9,13.14) „Pavel se zmiňuje o tomto plánu jako o dávání desátků, když říká: ‚Plánem Božím je, aby ti, kdo hlásají evangelium, z evangelia žili.‘“ (Skutky apoštolů, str. 336)

Rozdíl mezi desátký a dary. Desátek není totožný s dobrovolným darem. Přesněji řečeno, desátek se nedává, desátek se vrací. Písmo ho odděluje od dobrovolných darů. (Dt 12,6) Desátek není dar, kterým podporujeme misii. Desátek, to jsou Boží peníze, které se používají podle Božího příkazu k zabezpečení potřeb pro jeho služebníky.

Pro desátky neplatí to samé kritérium jako pro dary. Dary musí být „bez poskvrny“. (Ex 12,5; Lv 1,10; 3,6; Nu 19,2) Desátek je desátá část. Když ovečky procházely branou, každou desátou oddělili „pro Pána“. (Lv 27,32)

Motivace pro odevzdávání desátků je odlišná od motivace pro dávání darů. Desátky reagujeme na fakt, že Bůh je vlastníkem všeho. Dávat desátek znamená vracet Bohu část, kterou žádá ze všeho, čeho je vlastníkem. Dar však dáváme z devíti desetin, které nám Bůh zanechal, abychom s nimi hospodařili. „Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechuť ani z donucení; vždyť ‚radostného dárce miluje Bůh‘“. (2 K 9,7)

Některé verše hovoří o dávání desátků jako o „oběti pozdvihování“. (Ex 29,27.28) „Byla to takzvaná desátková oběť pozdvihování, jinými slovy desátek, který levité odevzdali kněžím z desátků, jež patřily levitům.“ (Bacher a Lauterbach, 2002)

Případová studie. Rozdejte Prospekt 5 každému účastníkovi. Pracujte v malých skupinkách anebo v jedné velké skupině. Řešte úkol 3. Část skupiny ať přemýšlí nad argumenty pro jedno tvrzení (odmítnutí desátků) a druhá část nad argumenty pro druhé tvrzení (dobrovolné odevzdání desátků). Existují argumenty pro obě tvrzení? Jako vyřešit toto dilema?

Jak se desátky rozdělují? Bůh žádal svůj lid, aby „přinášeli úplný desátek“ do domu Páně. (Mal 3,10)

V dávných dobách přinášeli Izraelci desátek ke svatyni, kde jej přijímal Áron, nejvyšší kněz, a zabezpečoval jím živobytí pro sebe a pro levity. (Nu 18,28) Když byl postaven chrám, desátky se uchovávaly ve speciální místnosti s poklady. (Neh 10,37.38; 12,44; 13,5.12)

V Církvi adventistů sedmého dne se desátky odevzdávají v místních sborech a posílají pokladníkovi sdružení, který je rozděljuje.

Jak se vypočítá „příjem“? Někdo říká, že desátky je třeba počítat z hrubého příjmu, jiní, zejména podnikatelé, jejichž práce vyžaduje, aby některé prostředky investovali, chápou desátky jako „čistý

příjem“ po zaplacení všech nákladů. Daň státu se nepokládá za výdaje.

Vybrané citáty o desátcích

„Zdrojem příjmů jsou v Božím díle dobrovolné dary a desátky. Z prostředků svěřených lidem Bůh požaduje určitou část – jednu desetinu. Ponechává na svobodné vůli člověka, zda přispěje větší částkou.“ (*Poslové naděje a lásky, str. 43*)

Bůh nejen že pokládá desátky za své vlastnictví, on také mluví o tom, jak je pro něj oddělit. Práví: „Oslavte Pána svými desátkami a prvotinou svého příjmu.“ Neučí nás, abychom utratili, kolik potřebujeme, a zbytek odevzdali Pánu, i kdyby to byl celý desátek. Verš nám říká, že Boží částka má být oddělena jako první.“ (*Adventní domov, str. 389*)

„Bůh neočekává od nás méně, než čekal od svého lidu kdysi. Velké dílo záchrany lidí se musí dále rozvíjet. Nařízením o desátcích, o darech a obětech udělal Bůh opatření pro podporu svého díla. Chce, abychom tímto způsobem podporovali hlásání evangelia. Desátky jsou jeho vlastnictvím. Máme je vždy považovat za svatý díl, který máme ukládat do Boží pokladnice pro podporu jeho díla.“ (*Perly moudrosti, str. 153*)

Dary

Požehnání z dávání je větší než požehnání z přijímání. Pouze když si uvědomíme, že všechno, co máme, je darem milosti, můžeme skutečně oslavit Boha prostřednictvím darů.“ (*Maxon, 2002, str. 56*)

Skupinové cvičení. *Prostuduj si následující verše, které mluví o darech. Jaké principy se v nich nacházejí? Jak nás mohou inspirovat a poučit? (Prospekt 3)*

Ex 25,2

Dt 8,18

1 Pa 29,3–14

Ezd 3,5

Mk 14,3–8

2 K 9,7

Obětovat sami sebe prostřednictvím peněžních darů. Křesťané si uvědomují, že nejdůležitějším darem je odevzdat sám sebe Kristu jako „živou oběť“. (Ř 12,1.2) Naše peníze jsou také vyjádřením našeho času, talentu a energie. Darování peněz je jedním ze způsobů darování sebe samého. Poté, co jsme vrátili desátek Pánu, zůstala nám devítina příjmu. Bůh nás vyzývá, abychom s ní moudře hospodařili.

Darování peněz znamená uznání, že Bůh nám pomohl tyto prostředky získat. Mojžíš povzbuzoval lid Boží: „Pamatuj na Hospodina, svého Boha, neboť k nabytí blahobytu ti dává sílu on...“ (Dt 8,18) David se modlil při posvěcení chrámových nástrojů: „Vždyť co jsem já a co je můj lid, že máme možnost takto přinášet dobrovolné dary? Od tebe pochází všechno. Dáváme ti, co jsme přijali z tvých rukou.“ (1 Pa 29,14)

Dary jsou příležitostí stát se Božími partnery. Jako jeho manažeři bychom si měli klást otázku: „Co by chtěl majitel, abych udělal s jeho prostředky?“ Ve světě existuje mnoho potřeb a lidí (v církvi či mimo ni), kteří nás prosí o podporu. Zodpovědní správci si své dary plánují. Mohou se spojit a podpořit velké potřeby místního sboru, sdružení nebo instituce. Spojená síla může těmto organizacím přinést trvalou podporu. Mohou přispívat také na jiné církevní organizace, pokud cítí, že je k tomu vede Duch Boží. Další spoří do „Pánova fondu“, kam dávají pravidelně určitou částku peněz. Když se vyskytne neočekávaná potřeba, mají z čeho pomoci.

Přijatelné a nepřijatelné dary. Následující tabulka přináší několik vlastností přijatelných a nepřijatelných darů.

Přijatelné		Nepřijatelné	
dobrovolné	Ex 25,2	legalistické	2 K 9,7
s láskou	1 K 13,1–3	násilné	2 K 9,7
šlechtné	2 K 8,2	neochotné	2 K 9,7
dokonalé	Lv 22,18.19	sobecké	2 K 9,5
vděčné	1 Pa 29,3	poskvrněné	Mal 1,7
s pokojem	Lv 3,1	pohrdavé	Mal 1,12
nestranné/objektivní	Sk, 4,37	podvodné	Mal 1,13
podle možností	1 K 16,2	zmanipulované	Sk 8,18–21
úplné	Ž 50,14.15	opovrženihodné	Mal 1,7
s obětí	Ž 50,23	částečné	Sk 5,1–11
s vírou	2 K 8,3	zbytky	1 S 15,20–22
s chválou	Žd 13,15.16	z nutnosti	2 K 9,7
čisté	Mal 1,11	násilně	Mal 1,12
		nečisté	Mal 1,7

(Maxon, 2002, str. 58)

Plánování rozpočtu

Jednoduchý plán jak zacházet s financemi po odevzdání desátků – spořit, dělit se, utrácet.

Spořit. Spořit znamená „platit sám sobě“ pro budoucnost, např. pro dny nepohody, když nebudete mít tak velký příjem, pro případy nouze, dovolené, na velké nákupy atd.

Dělit se. Dělit se znamená obdarovávat druhé. Jestliže dáváme dary na podporu místního sboru, misie, evangelizace, dáváme z našich prostředků jako zodpovědní členové Boží rodiny. Takovéto dary jsou projevem naší lásky a podpory našich spoluvěřících doma i v zahraničí. Je to příležitost, jak se připojit k ostatním křesťanům a plnit Boží plán růstu církve a šíření evangelia. Dobrým příkladem jsou dary církve v Antiochii pro věřící v Jeruzalémě. (Sk 11,29.30) Když dáváme na charitu nebo dáváme jídlo rodinám, které to potřebují, či pomáháme dětem platit školné apod., dělíme se o Boží požehnání, které jsme dostali, s těmi, kdo potřebují podporu a povzbuzení.

Případová studie. Z Prospektu 5 zadejte úkol 1 – „Dar“ polovině účastníků a druhé polovině úkol 2 – „Přeplněný kalendář“. V obou případech se mluví o principech dělení se. V jednom jde o peníze, v druhém o čas. Dávat a dělit se je jednou z nejvyšších křesťanských hodnot. Je možné dávat příliš? Jak má zodpovědný správce vyvažovat dávání s ostatními důležitými hledisky života? Jak odpovědět na „vnější“ potřeby, aniž bychom opomíjeli potřeby partnera, rodiny či sebe?

Útrata. Peníze, které nám zůstaly poté, co jsme odevzdali desátky a dary a odložili určitou částku na spoření, jsou určené pro útratu. Boží správcové si dělají plán, rozpočet, jak tyto peníze použijí. Dů-

ležité by měly být tyto položky: daně, rodinné a osobní potřeby (byť, jídlo, oblečení, dovolená atd.), placení případných půjček. Jestliže nám něco zbude, můžeme to ušetřit, rozdělit se anebo utratit na něco speciálního pro naši rodinu.

Skupinové cvičení. Rozdej Prospekt 4. Požádej členy, aby začali a pak doma dokončili rodinný rozpočet.

Další možnost. Místo řešení předcházející úlohy (můžete ji zadat jako domácí úkol) můžete využít čas na rozebírání případových studií z Prospektu 5.

Část 3 – Rodinné zdroje/zásoby: inventura života

„Bůh naplní všechny tvoje potřeby.“ (Fp 4,19)

Citát

„Když se podíváme na správcovství jako na celek, zjistíme, že je to ve skutečnosti životní styl. Nespočívá v tom, kolik a kam dáváme, třebaže skutečnost, že Kristus je naším Pánem, ovlivní i tato rozhodnutí. Není to o tom, jak hospodaříme s našimi penězi, třebaže přijetí Krista jako vlastníka změní naše zacházení s penězi. Správcovství spočívá v tom, kdo je Pánem každé části našeho života; v tom, kdo ovlivňuje každou chvíli svou přítomností.“ (Maxon, 2002, str. 8)

Starost o zásoby

Co mají společného výzkumníci, kosmonauti, první osadníci Ameriky a dnešní rodiny? Starost o své zabezpečení. Průkopníci, kteří projížděli se svými vozy Severní Amerikou směrem na západ, se o své zásoby starali velmi pozorně. Věděli, že se mohou spoléhat jen na to, co si vezmou s sebou. Proto dělali velmi důkladnou inventuru svých zásob. Jídlo a ostatní zásoby musely celých šest měsíců zabezpečovat rodinu, která putovala Oregonskou cestou. Podle deníku z přelomu 19. století se zásoby skládaly z mouky, cukru, salámu, kávy, sádla, koření, sušeného ovoce, fazolí, rýže a někdy i kvašených okurek (populární a chutný způsob, jak se vyhnout onemocnění z nedostatku vitaminů). Přidejte k tomu železné hrnce a pánve, dobytek, kamna. Naložený vůz tak mohl vážit i tunu.

Dnes pod slovem rodinné zásoby/prostředky chápeme všechno, čím rodina naplňuje své potřeby a pomocí čeho plní své úkoly. Jako křesťané jsme si vědomi toho, že všechno, co máme, jsme přijali z Boží štědré ruky. Pod vedením Krista se věřící stávají správci všeho, co dostali. Opatrné zacházení s rodinnými prostředky začíná tím, že přezkoumáme, co vlastně máme k dispozici.

System zdrojů

Často máme tendenci pokládat za zdroje, které jsou nám k dispozici, pouze peníze, čas či sílu. Ve skutečnosti máme mnohem více zdrojů, které rodině pomáhají naplňovat její potřeby a plnit úkoly.

Rodina – živá buňka. Živá buňka v těle má zásoby v sobě samé. Pomáhají jí vykonávat to, k čemu je určena. Mnohé ze zdrojů však pocházejí zvenčí. Podobně je tomu i s rodinou. Má vnitřní prostředí, které obsahuje určité zásoby, a vnější prostředí, ve kterém se také nachází množství různých zásob.

Příklad. Použijte buňku jako obraz rodiny. Přemýšlejte spolu se skupinou o vnějších a vnitřních zdrojích, které rodině umožňují naplňovat její potřeby a plnit své úkoly. Můžete použít Prospekt 6 a diagram, který se tam nachází, překreslit na papír. Na konci cvičení rozdejte Prospekty 6 a 7.

Vnější a vnitřní zdroje

Prospekt 7 ukazuje na velkou škálu vnějších a vnitřních zdrojů, které mají rodiny k dispozici.

Skupinové cvičení. Připomeňte si Prospekt 7. Které ze vzpomínaných zdrojů máte k dispozici? Které nemáte? Jaké náhradní zručnosti si rodiny osvojí, aby kompenzovaly zdroje, které nemají k dispozici? Proč jsou některé z těchto zdrojů snáze dosažitelné než jiné? Jak můžeme rodinám pomoci identifikovat jejich zdroje?

Duchovní dary jako zdroj

Ježíš zaslíbil, že pošle Ducha svatého jako Utěšitele, jako toho, který „bude s námi na věky“ (J 14,16.26). Bude navždy stát po našem boku. Utěšitel sestoupil na ranou církev po nanebevstoupení Ježíše. Vstupuje i do každého nového věřícího. Úkoly Ducha svatého v jednotlivci, v církvi a ve světě jsou rozmanité. (J 14,16–18.26; 15,26.27; 16,7–11) Přebývá v každém srdci. Umožňuje věřícímu přinášet užitek pro posílení církve, těla Kristova, pro její rozvoj a sjednocení. „Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu.“ (1 K 12,7)

Tyto duchovní dary, tato „uschopnění“ jsou v Novém zákoně vzpomínána několikrát. (Ř 12; 1 K 12; Ef 4) Duch svatý ještě nedokončil svou službu v církvi. Jeho moc v ní stále aktivně působí. Správce, který se podřizuje moci Ducha, bude využívat i těchto prostředků, rozpozná je, rozvine a využije k oslavení Pána Ježíše.

„Duchovní dary můžeme odhalit v procesu o čtyřech stupních,“ píše James Yackrison.

„1. Objevte svůj nejpravděpodobnější dar na základě svého vnitřního přesvědčení a s pomocí seznamu duchovních darů.

2. Na modlitbě proste Boha o to, aby vás ujistil o vašich duchovních darech. (Jk 1,5)

3. Dovolte tělu Kristovu potvrdit vaše zjištění.

4. Použijte dary pro službu.“ (1996, str. 114)

Skupinové cvičení. Diskutujte o duchovních darech jako o zdrojích, které může využít církev, i ta nejmenší církev – rodina. Podělte se o to, jak vás Bůh obdařil a čím můžete přispět k rozvoji Kristova těla. Prospekt 8 obsahuje seznam, který vám může pomoci při odhalování duchovních darů ve vašem životě. Pamatujte, že „tyto seznamy jsou pouze začátkem v procesu odhalování duchovních darů. Jsou dobrým prostředkem, který vám pomůže začít.“ (Zackrison, 1996, str. 116)

Literatura

- Bacher, W., & Lauterbach, J. Z. (2002). Terumot. *Jewish Encyclopedia. Com.* Retrieved Nov. 20, 2005, from <http://www.jewishencyclopedia.com/view.jsp?artid=161&letter=T>
- Department of Stewardship and Development. (1985). *Money management for young adults.* Silver Spring, MD: General Conference of Seventh-day Adventists.
- Krejcir, R. (February 2003). Stewardship. *Into Thy Word Ministries.* Retrieved Nov. 20, 2005, from http://sites.silas-partners.com/partner/Article_Display_Page/0,,PTID34418/CHID632334/CIID1509932,00.html
- Manno, B. (January, 1982). Parenting as religious experience: Parenting as stewardship, part I. *Marriage and Family Living*, 64 (1) pp. 18–20.
- Manno, B. (February, 1982). Parenting as religious experience: Parenting as stewardship, part II. *Marriage and Family Living*, 64 (2) pp. 14–15, 28.
- Maxson, B. (2002). *Lordship and family resources.* Silver Spring, MD: Stewardship Department, General Conference of Seventh-day Adventists.
- Rodin, R. S. (2000). *Stewards in the kingdom.* Downers Grove, IL: InterVarsity Press.
- White, E. G. (1911). *Acts of the apostles.* Nampa, ID: Pacific Press Publishing Association.
- White, E. G. (1952). *The Adventist home.* Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.
- White, E. G. (1941). *Christ's object lessons.* Hagerstown, MD: Review and Herald Publishing Association.
- Zackrison, J. W. (1996). *Practical spiritual gifts.* Boise, ID: Pacific Press Publishing Association.

PROSPEKT 1

**Další pohled na biblické správcovství
Skupinové aktivity**

1. Přemýšlej o následujících biblických verších. Co se dovídáme o významu slov „manažer“, „správce“ a „správcovství“?

L 12,42

Tt 1,7–9

L 16,1–12

1 Pt 4,10

1 K 4,1.2

2. Přečti si Genesis 1,1.31 Co se zde dovídáme o Božím vztahu ke světu?

Čti Gn 1,28; 2,15. Jak tato kniha počátku popisuje situaci, kdy Bůh ustanovil člověka vládcem nad světem?

3. Přemýšlej o faktu, že Bůh je vlastníkem všeho. Co máme na mysli, když říkáme, že to „závisí na správném vztahu Stvořitele a stvoření“? Jak hřích ovlivnil tento princip? Jaký dopad na naše správcovství má to, když nerespektujeme fakt, že Bůh je vlastníkem všeho? (Viz Ježíšovo podobenství o vinařích – Mt 21,33–41.) Co se musí stát, abychom měli správný vztah k Bohu?

4. Uvažuj o následujících textech:

Sk 2,36

1 K 8,6

Sk 10,36

Ef 4,5

Sk 17,24

Fp 2,5–11

Ř 6,23

Zj 17,14

Jakým titulem je v těchto verších označen Ježíš? Co pro tebe osobně znamená nazývat Ježíše „Pánem“? Jaký je rozdíl mezi použitím slova „Pán“ ve verších např. Mt 8,21; 15,27 a zjištěním ze Sk 10,36 a Zj 17,14? Jaký je význam křesťanského správcovství pod vedením Ježíše Krista?

PROSPEKT 2**Zkušenosti s desátky***Robert McIver*

Co si pamatuji, vždy mne následující typ příběhů vyváděl z míry: Farmář, který svědomitě dával desátky, prožíval těžké období. Sousedovo pole napadly kobylinky. Kdyby se dostaly i na jeho farmu, sežraly by mu úrodu. Přišel by o všechno. Věrně dával desátky, a proto se dovolával zaslíbení z Malachiáše 3,10 a modlil se. Odpovědí na jeho modlitbu bylo, že kobylinky vyjedly všechno – až po jeho plot. Tam se zastavily, farmu obešly a nechaly ji netknoutou.

Nepochybuji o pravosti tohoto příběhu. To, co způsobuje, že se necítím ve své kůži, je, že někde jinde mohl být další farmář, který také odevzdával věrně desátky, ale jeho úrodu kobylinky neobešly. Stále mne to znepokojuje. V posledních třech letech jsem však mluvil s farmáři a podnikateli o jejich zkušenostech. Získal jsem jinou perspektivu, o kterou bych se s vámi rád podělil.

Bylo velmi nepravděpodobné, že se zapojím do výzkumu o desátcích. Já se přece zaměřuji na Matoušovo evangelium. Čas od času jsem trochu zkoumal i jiné oblasti. Nikdy jsem však nedělal takovýto druh sociologického výzkumu, jaký byl základem naší výzkumné práce o desátcích. A tak jsem začínal pouze s malým množstvím vědomostí, vlastní zkušeností s dáváním desátků a s nespokojeností s mnohými příběhy, které se prezentovaly, aby povzbudily k dávání desátků.

Příběhy, o které se chci s vámi podělit, jsou výsledkem odpovědí na jednu z hlavních oblastí našeho výzkumu o desátcích. Připravili jsme dotazník, který dáváme vyplnit návštěvníkům různých sborů. Mezi jiným se tento výzkum snaží objevit, co motivuje adventisty sedmého dne dávat desátky. Zkoumáme, zda adventisté dávají desátky, protože věří, že jim Bůh požehná, když to budou dělat. Příběh o farmáři a kobylnkách jsem totiž neslyšel jenom já.

Bylo pro mne překvapením, když jsem zjistil, že většina těch, kteří dávají desátky, nesouhlasila s výrokem typu: Když dávám desátky, Bůh vyslyší moje modlitby.

V kázáních a rozhovorech se často dělím o výsledky tohoto výzkumu.

Na počátku výzkumu mi jeden člověk řekl: „Jsem farmář a jasně si vzpomínám na událost podobnou té, kterou popisuješ. Bylo to v době velkého sucha. Měl jsem velký problém, protože jediný zdroj vody, který jsem měl, začal být velmi slaný. Můj dobytek téměř zahynul. Pamatuji si, jak jsem vzal Bibli a četl jsem nahlas zaslíbení z Malachiáše 3,10. Pak jsem si klekl a modlil se. Řekl jsem Bohu, že nám dal zaslíbení. Měl jsem problém a potřeboval jsem, aby dodržel své slovo. Od té doby až do konce doby sucha měl můj dobytek dostatek sladké vody. Celé stádo přežilo.“ Byl to velmi strhující a dojemný příběh. Zeptal jsem se farmáře, komu ho vyprávěl. Odpověděl, že jen několika lidem.

Při jiné příležitosti jsem se zúčastnil sborového sejití poté, co jsem kázal o desátcích. Jeden podnikatel využil příležitost a vyprávěl mi svou zkušenost. Vzpomínal na jeden rok, který byl z ekonomického hlediska špatný téměř pro každého. Jeho podnikání stálo před krachem. V té době starostí a problémů řekl svému partnerovi, že ho trápí svědomí a chce začít dávat desátky. Opravdu to udělal, navzdory finančním problémům, ve kterých se ocitli. Od té doby se začalo jejich podnikání vzmáhat. Také jeho jsem se zeptal, kolika lidem o tom řekl. Reakce byla stejná jako v prvním případě. Jen několika.

Ještě jeden příběh. Tentokrát z nedávné minulosti. Nedávno jsem byl na návštěvě v jednom sboru, abych tam dělal průzkum a kázal o desátcích. Krátce poté, co jsem přišel, představili mi jednoho muže a řekli, že je ve sboru teprve počtvrté. Dělal mi to dost velké starosti, protože jsem přišel dělat průzkum a kázat o desátcích – a byl tu někdo, kdo byl ve sboru teprve několikrát. Co si bude o desátcích myslet?

Po skončení jsem v předsíni tohoto muže vyhledal, abych zjistil, jaký je jeho názor na moje kázání. „Velmi zajímavé,“ řekl. „Myslím, že vím, jak to funguje. Víte, mám malý obchůdek, který až donedávna

přinášel většinu příjmů v sobotu. Studoval jsem s kazatelem otázku zachovávání soboty a řekl jsem mu, že pokud ji začnu svěřit, zkrachuji. Kazatel mi řekl, abych se začal modlit a Pána Boha vyzkoušel. V sobotu jsem tedy šel do sboru. V následujícím týdnu jsem vydělal víc, než kdybych v sobotu pracoval. Myslím si, že dávání desátků funguje podobně. Bůh nám žehná, jestliže dáváme věrně desátky.“

Dovolte mi podělit se s vámi o svůj názor na toto všechno. Ještě pořád mi tak docela nevyhovuje vyprávění podobných příběhů. Vždyť důvodů pro bankrot malých podniků je mnoho. Možná není vytvořen trh na konkrétní produkt či nabízené služby. Možná není správně vedený finanční management. Jak mohu vyprávět příběh, který z dávání desátků dělá způsob, jakým je možné dostat se z finančních problémů, jestli je skutečný problém někde jinde? Třeba existují upřímní farmáři, s kterými jsem nemluvil, kteří dávali desátky věrně, ale kteří i navzdory tomu přišli v době sucha o dobytek. Austrálie je pro farmáře tvrdá země.

Avšak na druhé straně jsou příběhy, o které jsem se s vámi podělil, skutečné. Tito jedinci uviděli zásah Boží ruky ve svém životě, protože dávali desátky. Je to jejich hluboké přesvědčení. Křesťanství je pro ně praktickou zkušeností. Vidí ho nejen ve finančním, ale i v jiných požehnáních, která každý den prožívají. Také chápu, že jsou to velmi osobní a soukromé zkušenosti.

Z vlastního života vím, že toto propojení není jen velmi soukromé, ale také velmi křehké. Celý svůj život jsem v otázce financí důvěřoval Bohu. Neměl jsem tolik prostředků, kolik bych býval chtěl, nikdy jsem však neměl nedostatek ničeho, co jsem skutečně potřeboval. Někdy jsem si mohl dovolit i věci, které jsem víc chtěl než potřeboval. Z hloubi své bytosti věřím, že to bylo Boží požehnání, které se projevilo v mém životě. Je to však velmi soukromé. Není to něco, o co bych se snadno dělil. Vlastně jsem to ještě nikomu neřekl. Učinil jsem tak až v tomto článku. Možná jsem to měl udělat dřív.

Rád bych končil několika verši z Bible, které mi pomáhají pochopit vztah mezi finančním požehnáním a dáváním desátků. Malachiáš 3,10–12 říká: „Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste, praví Hospodin zástupů: Neotevřu vám snad nebeské průduchy a nevyleji na vás požehnání? A bude po nedostatku. Kvůli vám se obořím na škůdce, aby vám nekazil plodiny země, abyste na poli neměli neplodnou vinnou révu, praví Hospodin zástupů. Všechny národy vám budou blahořečit a stanete se vytouženou zemí, praví Hospodin zástupů.“

Tyto verše mluví o tom, že Bůh sesílá hmotné požehnání na ty, kteří dávají desátky. Dokonce nás vyzývá, abychom jej vyzkoušeli. Příběhy, které jsem vám vyprávěl, dokazují, že někteří lidé to skutečně zažili. V našich průzkumech 77 % lidí souhlasilo s tvrzením: „Bůh mi požehnal, protože dávám desátky.“

Mnozí tedy zakusili požehnání, protože dávají desátky. Ale ne všichni. Druhý text je z Daniela 3,16–18. Nebúkadnesar vyhrožoval, že hodí Šadraka, Měšaka a Abed-nega do ohnivé pece, pokud se nepokloní jeho soše.

„Šadrak, Měšak a Abed-nego odpověděli králi: ‚Nebúkadnesare, nám není třeba dávat ti odpověď. Jestliže náš Bůh, kterého my uctíváme, nás bude chtít vysvobodit z rozpálené ohnivé pece i z tvých rukou, králi, vysvobodí nás.‘

Ale i kdyby ne, věz, králi, že tvé bohy uctívat nebudeme a před zlatou sochou, kterou jsi postavil, se nepokloníme.“

Ano, říkají, Bůh nás může zachránit. Ale i kdyby nezachránil, přesto mu budeme věrní. Možná je tato odpověď klíčem k otázce vztahu mezi finančním blahobytem a dáváním desátků. Ano, Bůh nám může požehnat a většinou i žehná. Avšak mezi dáváním desátků a hmotným požehnáním neexistuje automatický vztah. Někdy Bůh nezasáhne a neochrání nás před důsledky chybných finančních rozhodnutí nebo jiných nesprávných rozhodnutí, která ve svém životě uděláme. Někdy naopak neštěstí nezávisí na lidském rozhodnutí. (L 13,1–5) Neměli bychom zapomínat, že Bůh žehná celému lidstvu. (Mt 5,45) Ano, jako křesťané víme, že ať jsou okolnosti, ve kterých se nacházíme, jakékoliv, Bůh chce pro nás to nejlepší. Někdy s námi pouze ve dnech plných slunka, ale i v problémech.

PROSPEKT 3**Slyšet Boží hlas ve svých penězích**

1. Rozděli následující texty mezi několik malých skupin. Prostudujte si je. Jaké poselství každý z nich přináší do našeho života? (Prospekt 2)

Mt 6,19–21

Mt 6,25–34

Mt 13,44.45

Mt 23,23.24

Mt 26,6–13

Mk 12,41–44

L 16,1–14

L 19,1–10

L 18,18–25

L 19,11–26

L 18,9–14

2. Rozděli se o své osobní zkušenosti s dáváním desátků anebo o ty, které jsi slyšel a byly pro tebe povzbuzením.

3. Přečtěte si část „desátky“ z Prospektu 4. Část skupiny ať se snaží zastávat 1. názor (nedávat desátky) a druhá část 2. názor (dobrovolné odevzdávání desátků). Dokážete najít pro každé z nich argumenty? Jak vyřešit toto dilema?

4. Prostuduj si následující verše o darech. Jaké principy se v nich nacházejí? Jak nás mohou inspirovat a poučit? (Prospekt 3)

Ex 25,2

Dt 8,18

1 Pa 29,3–14

Ezd 3,5

Mk 14,3–8

2 K 9,7

5. Z Prospektu 5 zadej úkol 1 „Dar“ polovině účastníků a druhé polovině úkol 2 „Přeplněný kalendář“. V obou případech se mluví o principech dělení se. V jednom jde o peníze, v druhém o čas. Dávat a dělit se je jednou z nejvyšších křesťanských hodnot. Je možné dávat příliš? Jak zodpovědný správce vyvažuje dávání s ostatními důležitými aspekty života? Jak člověk odpovídá na „vnější“ potřeby, aniž by zapřel potřeby partnera, rodiny či své vlastní?

6. Připravte rodinný rozpočet. (Prospekt 4)

PROSPEKT 4

MĚSÍČNÍ ROZPOČET

PŘÍJEM

	Plánovaný příjem	Skutečný příjem	Rozdíl
JEHO	_____	_____	_____
JEJÍ	_____	_____	_____
JINÉ	_____	_____	_____
CELKOVÝ PŘÍJEM	_____	_____	_____

VÝDAJE

	Plánovaný výdaj	Skutečný výdaj	Rozdíl
CÍRKEV:	_____	_____	_____
DESÁTKY	_____	_____	_____
DARY – SBOR	_____	_____	_____
DARY – MISIE	_____	_____	_____
DŮCHOD:	_____	_____	_____
SPOŘENÍ:	_____	_____	_____
VÝDAJE NA DOMÁCNOST:	_____	_____	_____
NÁJEM/HYPOTÉKA	_____	_____	_____
OPRAVY/ÚDRŽBA	_____	_____	_____
ELEKTŘINA	_____	_____	_____
PLYN	_____	_____	_____
VODA/KANALIZACE	_____	_____	_____
ODPAD	_____	_____	_____
TELEFON/INTERNET/TV	_____	_____	_____
POPLATKY:	_____	_____	_____
ŠKOLA	_____	_____	_____
KREDITNÍ KARTY	_____	_____	_____
POJIŠTĚNÍ:	_____	_____	_____
ZDRAVOTNÍ	_____	_____	_____

	Plánovaný výdaj	Skutečný výdaj	Rozdíl
ŽIVOTNÍ			
DOMÁCNOST			
AUTO			
AUTO:			
SPLÁTKY			
BENZIN			
OPRAVY/ÚDRŽBA			
VEŘEJNÁ DOPRAVA			
PARKOVNÉ			
ZDRAVOTNICTVÍ:			
LÉKY			
LÉKAŘ			
ZUBAŘ			
OČNÍ			
LÁZNĚ			
JÍDLO:			
POTRAVINY			
TRH			
OBĚDY MIMO DOMOV			
OSOBNÍ:			
OBLEČENÍ			
VZDĚLÁVÁNÍ/PROFESIONÁLNÍ ČASOPISY/ČLENSKÉ			
NOVINY/ČASOPISY			
BAZÉN/KOUPELE/KLUBY ZDRAVÍ			
KAPESNÉ			
DARY			
DĚTI:			
ŠKOLNÉ			
ŠKOLNÍ POMŮCKY			
MIMOŠKOLNÍ AKTIVITY			
OBĚDY			

	Plánovaný výdaj	Skutečný výdaj	Rozdíl
KAPESNÉ	_____	_____	_____
JINÉ VÝDAJE	_____	_____	_____
DOMÁCÍ ZVÍŘE:	_____	_____	_____
VETERINÁŘ, VITAMINY, LÉKY	_____	_____	_____
JÍDLO	_____	_____	_____
TRÉNINK, HRAČKY	_____	_____	_____
ZÁBAVA/DOVOLENÁ:	_____	_____	_____
VIDEO/DVD – POPLATKY ZA PŮJČENÍ	_____	_____	_____
KONCERTY/JINÉ AKCE	_____	_____	_____
VÝLETY	_____	_____	_____
NEOČEKÁVANÉ VÝDAJE	_____	_____	_____
CELKOVÉ VÝDAJE	_____	_____	_____

SHRNUTÍ ROZPOČTU

CELKOVÉ PŘÍJMY	_____	_____	_____
CELKOVÉ VÝDAJE	_____	_____	_____
ROZDÍL (+ NEBO –)	_____	_____	_____

PROSPEKT 5**Zacházení s rodinnými prostředky***Případové studie***1. Dar**

Štěpán velmi oddaně dává církvi svůj čas i peníze. Někdy dokonce zapomene i na své životní potřeby a potřeby své rodiny. Jeho žena Magda pro něj nedávno uspořádala narozeninovou oslavu. Přátelé mu přinesli dárky, které s radostí rozbaloval. Když však otevřel dárek do své ženy, velmi pěkné hodinky, pozorně je vrátil do krabičky. Vypadalo to, že je má v plánu vrátit. Když se ho Magda zeptala, proč si hodinky nevzal na ruku, chladně odpověděl: „O tom si promluvíme později.“

2. Přeplněný kalendář

Vedoucí sboru se sešli, aby udělali plán na další rok. Kalendář už měli pořádně přeplněný. Kazatel oznámil, že kromě toho všeho pozval evangelizační tým a objednal městské kulturní středisko. Obrátil se k Jimovi a požádal jej, aby organizoval všechno, co je před evangelizací potřebné. Omluvil se, že mu to nedal vědět dopředu. Vyjádřil však přesvědčení, že Jim je pro tuto práci nejlepší a neschopnější. Vedoucí oddělení Křesťanského domova však Jima a jeho rodinu osobně znal. Věděl, že Jim toho má v poslední době v práci mnohem víc a ještě mu práce přibude, protože do rodiny se má zanedlouho narodit další dítě. Vedoucí zachytil výraz stresu na Jimově tváři, ale věděl, že kazatel není ochoten slyšet slovo „ne“.

3. Desátky z kapesného

Jan a Bětka mají dva syny. Janovi je deset a Jakubovi osm. Oba rodiče chtějí děti naučit správně zacházet se svěřenými financemi. Nedokážou se však dohodnout na tom, jestli mají chlapci z kapesného platit desátky. Janův otec byl misionář. Desátky mu strhávali z platu. A tak Jan je pro to, aby oni také chlapcům strhávali desátky a dali jim jen zbytek. Bětka namítá, že to není dobrý způsob, protože to chlapce ochuzuje o radost z dobrovolného vrácení desátků Bohu. Neutvoří si zvyk platit desátky, až budou starší.

4. Sestavování rozpočtu

Sandra a Karel mají rozdílné názory na sestavování rozpočtu. Peněz mají málo, a tak Sandra navrhuje, aby si každý večer vypsali všechny výdaje toho dne. Tak budou mít po několika měsících základ pro vytvoření reálného rozpočtu.

Karlovi se to zdá příliš komplikované. Obviní Sandru z toho, že mu nedůvěřuje. Tvrdí, že jejich rodina si nikdy nedělala rozpočet, a přesto vždy s penězi vyšli. Nevidí proto důvod, proč by si oni měli takovéto záznamy vést.

5. Kredit

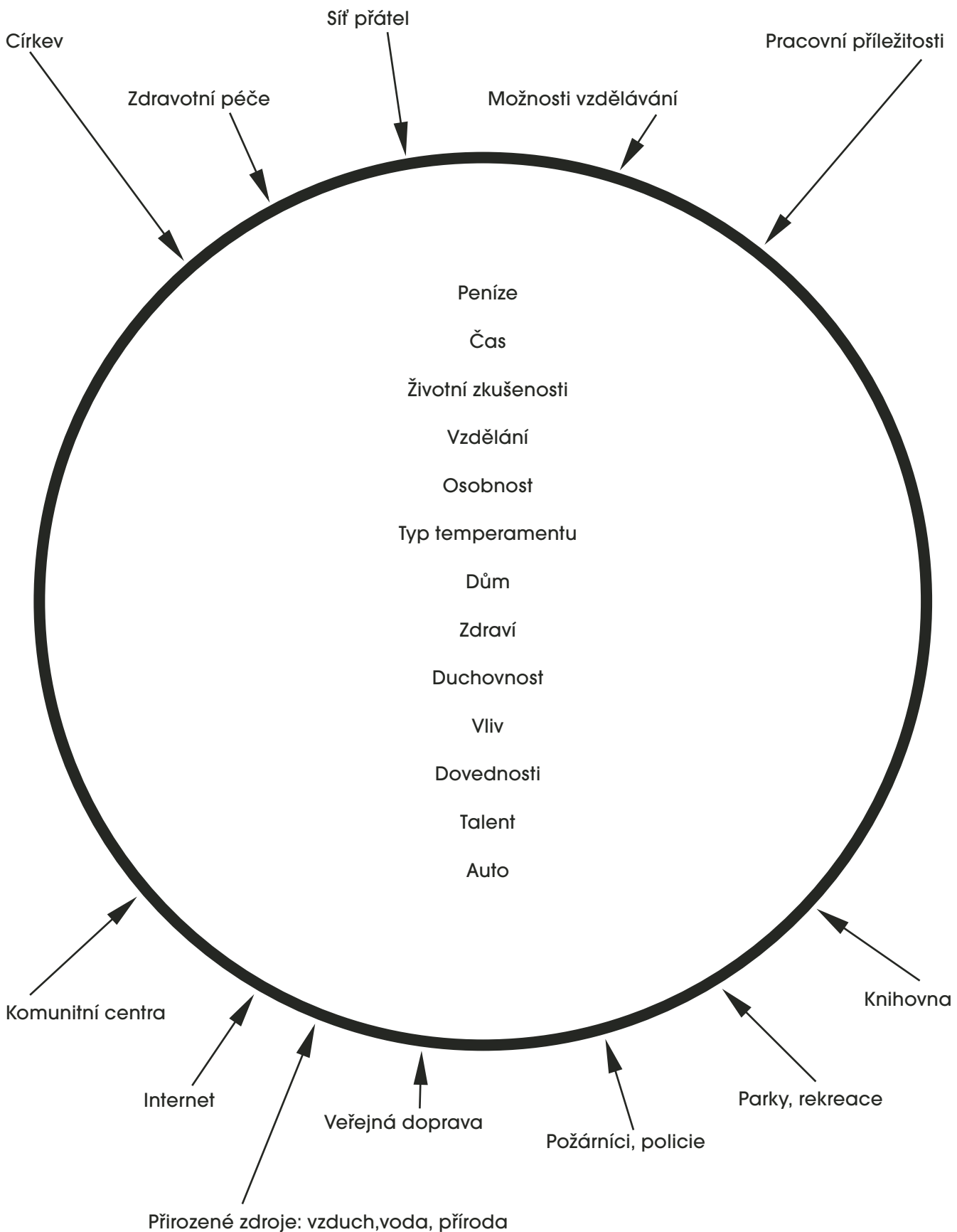
Lucie a Pavel s penězi nedokážou vyjít. Někdy musí nakupovat na dluh i základní věci, jako jsou potraviny. Kartu mají v minusu. Ať se snaží jakkoli, na konci měsíce mají stále mnoho dluhů. Nedokážou se už shodnout ani na tom, které účty by měli zaplatit jako první. Pavel uvažuje, že budou muset odložit zaplacení desátků o několik týdnů, aby mohli včas zaplatit nájemné.

6. Stanovování cílů

Lenka a Marek si dávají pozor na to, jak zacházet se svými penězi. Poplatky platí včas a snaží se, aby neměli velké dluhy. Nemyslí si, že mají problém s financemi. V každém z nich však dřímá hořkost nad tím, že stále ještě nenaspořili dost na to, aby si koupili některé věci, po nichž už dlouho touží. Žijí v manželství už více než 10 let. Nespoří ani na vzdělání dětí či na důchod. O budoucnosti ve skutečnosti ani moc nemluví. Žijí ze dne na den.

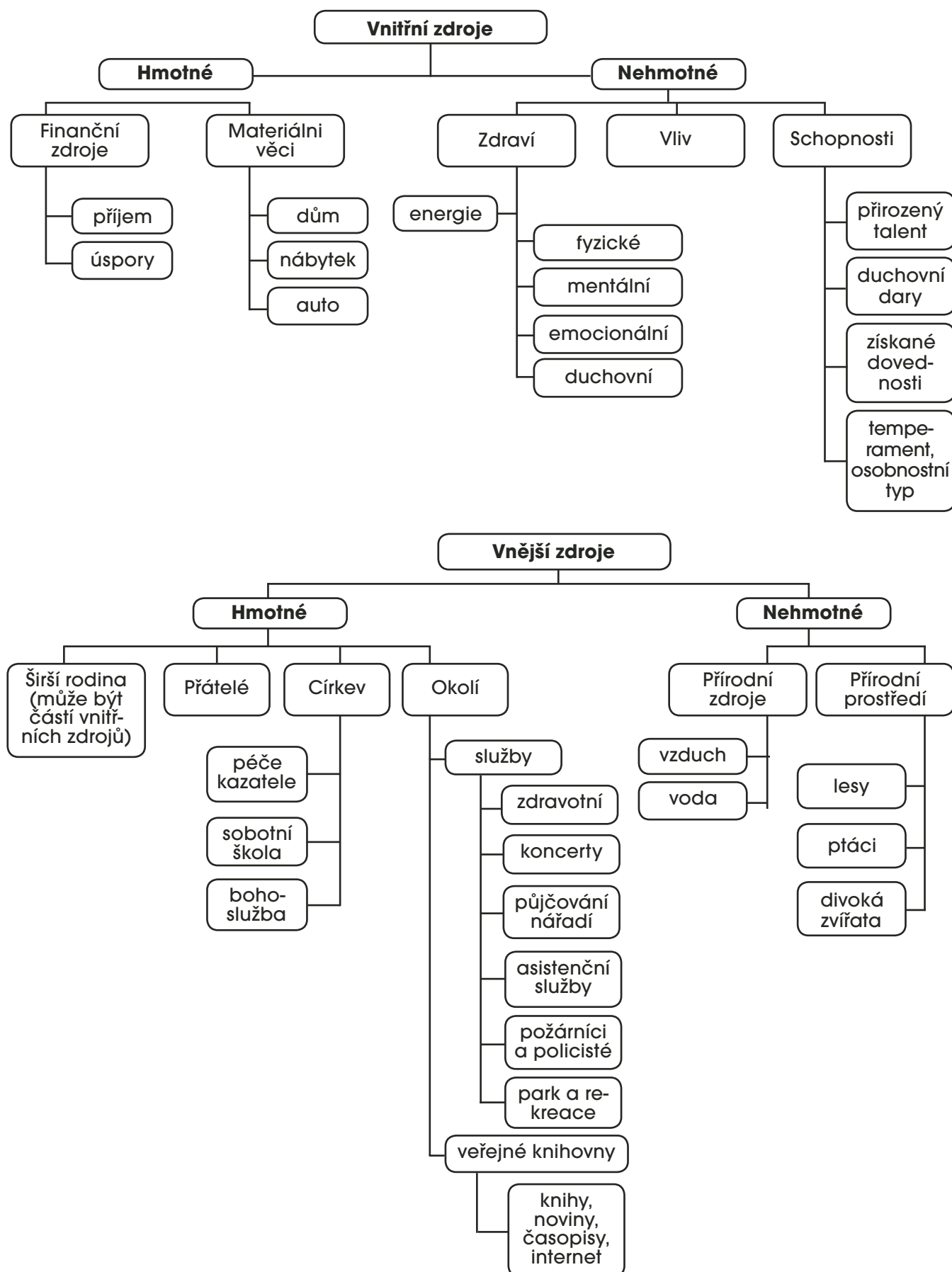
PROSPEKT 6

Rodinná buňka

PROSPEKT 7

Rodinné zdroje – vnitřní/vnější

PROSPEKT 8**Pomůcka k rozpoznávání duchovních darů**

Následuje 110 výroků. Na odpovědní arch si napiš počet bodů za každou otázku. Pokud velmi souhlasíš – 4, trochu souhlasíš – 3, nerozhodný – 2, trochu nesouhlasíš – 1, zcela nesouhlasíš – 0.

1. Zdá se, že se mnou lidé nechávají vést bez většího odporu.
2. Rád hlásám Boží slovo druhým křesťanům.
3. Působí mi radost, když mohu hlásat Boží slovo nevěřícím.
4. Raduji se z toho, když mohu vést jiné na jejich duchovní cestě.
5. Rád pomáhám lidem objevovat důležité pravdy Písma.
6. Rád zpívám k Boží oslavě – sám anebo s druhými.
7. Rád motivuji druhé lidi pro vyšší duchovní odevzdání se.
8. Zdá se, že ke mně chodí pro radu lidé s duchovními problémy.
9. Ve škole jsem měl velmi dobré známky.
10. Rád dělám drobné práce týkající se sboru.
11. Rád pomáhám lidem při jejich práci.
12. Dělá mi potěšení vést skupinu k dosažení stanovených cílů.
13. Rád organizuji lidi, aby jejich služba byla efektivnější.
14. Působí mi radost dávat na práci pro Pána velké obnosy peněz.
15. Dokážu se vcítit do problémů druhých.
16. Zdá se mi snadné rozpoznat, zda je člověk čestný anebo ne.
17. Jsem připraven vyzkoušet i nemožné, protože Bohu pevně důvěřuji.
18. Rád přijímám návštěvy.
19. Zjišťuji, že umím dobře opravovat a starat se o věci ve svém okolí.
20. Dokážu odhadnout dřív než ostatní, za co je třeba se modlit.
21. Rád se modlím za ty, kteří jsou tělesně nemocní.
22. Snadno se adaptuji v cizí kultuře.
23. Ve vztahu ke skupině jsem v pozici autority.
24. Rád hlásám Boží slovo, abych přinesl ostatním pokoj.
25. Jsem schopný rozpoznat, kdy Duch připravil člověka k přijetí Ježíše Krista.
26. Je nádherné být duchovním vůdcem společenství.
27. Učit třídu sobotní školy je jednou z věcí, které mě dokážou nejvíce potěšit.
28. Bůh mi dal schopnost hrát na hudební nástroj a působí mi to potěšení.
29. Rád povzbuzuji ty, kteří jsou znechucení a zklamání.
30. Rád hledám řešení těžkých životních problémů.
31. Snadno pronikám do nesnadných pravd.
32. Rád vykonávám rutinní úkoly k oslavě Boha.
33. Rád pomáhám s naléhavými problémy ve sboru.
34. Zdá se, že lidi těší následovat mne v práci na důležitých úkolech.
35. Rád činím důležitá rozhodnutí.

36. S potěšením dávám část svých peněz Pánu.
37. Uspokojuje mne navštěvovat lidi v domovech důchodců.
38. Zdá se, že rychle rozpoznám, co je dobré a co špatné.
39. I tehdy, když se zdá, že není řešení, jsem připraven jít vpřed.
40. Necítím se nepříjemně, když přijde neočekávaná návštěva.
41. Rád vyrábím umělecké předměty.
42. Modlitba je jednou z oblíbených duchovních činností.
43. Modlil jsem se za emocionálně zraněného a viděl jsem, jak se mu ulevilo.
44. Snadno se zapojím do nového společenství a najdu si přátele.
45. Nebojím se vést lidi tam, kde je chce Bůh mít.
46. Rád hledám v Božím slově řešení každodenních situací a dělím se o ně.
47. Cítím, že se musím dělit o evangelium s ostatními lidmi.
48. Rád pomáhám lidem, kteří mají duchovní problémy.
49. Zdá se, že dokážu lidi učit.
50. Rád pracuji pro církev, školu, církevní vydavatelství.
51. Rád povzbuzuji neaktivní členy, aby se znovu zapojili do práce v církvi.
52. Zdá se, že lidé se celkem ochotně řídí mými radami.
53. Jsem schopen pochopit i nesnadné části Písma.
54. Působí mi radost dělat drobné práce ve sboru.
55. Rád dělám věci, které pomohou jiné osvobodit a započít důležitou službu.
56. Je pro mne efektivnější zadat úkol někomu jinému, než ho udělat sám.
57. Rád se starám o dodržování skupinových cílů.
58. Jsem vděčný za příležitost finančně pomoci v kritické situaci.
59. Mám dar uklidňovat lidi v těžkých situacích.
60. Snadno rozpoznám rozdíl mezi pravdou a lží.
61. Věřím, že Bůh nás povede i v situacích, kdy si ostatní myslí, že je to nemožné.
62. Zdá se, že lidé se v mé přítomnosti cítí dobře.
63. Rád tvořím věci vlastníma rukama.
64. Bůh neustále odpovídá na moje modlitby hmatatelným způsobem.
65. Navštívil jsem nemocného, modlil jsem se, aby ho Bůh fyzicky uzdravil, a On mne vyslyšel.
66. Jsem schopen dobře vycházet s křesťany z jiných míst a kultur.
67. Rád hlásám Boží slovo druhým.
68. Pokládám za důležité hlásat Boží varovné poselství o soudu dnešnímu světu.
69. S radostí se dělím s nevěřícími o to, co pro mne Ježíš znamená.
70. Lidé za mnou přicházejí se svými starostmi a problémy, protože cítí, že se o ně zajímám.
71. Jednou z radostí mé služby je to, že učím lidi stát se efektivnějšími křesťany.
72. Vím, že moje hudební schopnosti přinášejí užitek lidem, se kterými přicházím do kontaktu.
73. Lidé, kteří jsou zmatení, mě často přicházejí požádat o radu.
74. Cítím, že mám speciální schopnost vybrat nejlepší alternativu v těžké situaci.
75. Zřetelně chápu biblické pravdy.
76. Víc mne těší, když mohu vykonat práci sám, než bych hledal druhého, který by ji udělal.
77. Jsem vděčný za to, když mohu pomáhat jiným a nést jejich břemena.

78. Je pro mne radostí inspirovat jiné k většímu zapojení se do práce ve sboru.
79. Uspokojuje mne tvořit plány pro efektivní službu.
80. Těší mne, že mohu věnovat peníze Pánu.
81. Rád navštěvuji nemocné v nemocnicích.
82. Dokážu rozlišit, zda je daný teologický výrok pravdivý nebo ne.
83. Lidé mne pokládají za člověka, který věří, že je všechno možné.
84. Když přišli do našeho sboru misionáři, rád jsem je přijal do svého domu.
85. Vidím, že výsledky mé práce s různými věcmi Božího stvoření mi pomáhají zlepšovat a zkrášlovat to, čeho si jiní lidé nevšimli.
86. Věrně se modlím za druhé. Uvědomuji si, že efektivita jejich práce a celková prosperita závisí na Boží odpovědi na modlitby.
87. Rád jsem součástí misie pro tělesně nemocné i emocionálně zraněné a modlím se za jejich uzdravení.
88. Oslovuje mne myšlenka založení nového sboru v novém prostředí.
89. Rád vzdělávám pracovníky pro službu.
90. Ve třídě sobotní školy se mi zdá důležité dělit se o Boží slovo, přestože některé popuzuje.
91. Hluboce se zajímám o lidi v mém okolí, kteří ještě neslyšeli o Bohu.
92. Raduji se z osobního vztahu s lidmi.
93. Snadno připravím materiál pro biblickou hodinu.
94. Raduji se, když mohu jiné vést k chválení Boha v písních.
95. Raději se budu věnovat problémové rodině z našeho sboru než nevěřícím.
96. Při řešení problémů si věřím.
97. Je pro mne krásnou výzvou číst a studovat těžké knihy Bible.
98. Rád dělám věci, aniž bych vzbuzoval pozornost.
99. Jestliže rodina čelí vážné krizi, rád jí pomohu.
100. Mám velkou radost, když lidé pracují pod mým vedením.
101. Raději rozhodnu za skupinu, než bych přesvědčoval jednotlivce, aby sami dospěli ke stejnému rozhodnutí.
102. Dokážu obětavě dávat, protože věřím, že Bůh naplní moje potřeby.
103. Přináší mi radost navštěvovat lidi, kteří nemohou opustit své domovy.
104. Často se snažím najít motivy jednání lidí; hledám, co se skrývá za jejich slovy.
105. Když jsou lidé znechucení, rád jim přináším pozitivní poselství.
106. Lidé rádi přicházejí do mého domu.
107. Rád kreslím, zdobím a vytvářím různé věci.
108. Stává se mi, že se modlím, třebaže bych měl dělat jiné věci.
109. Cítím, že moje modlitby za nemocného člověka ovlivňují jeho uzdravení.
110. Nejvíc ze všeho toužím po tom, aby ke Kristu přišli i lidé z jiných zemí.

VYHODNOCENÍ

Spočítej své body pro každý dar. U každého daru můžeš získat 0–20 bodů.

Vepiš hodnoty z každé otázky do následující tabulky a pak je po řádcích sečti. Dostaneš výšku svého skóre pro jednotlivé dary.

1. Apoštol: (otázky č.)	1	23	45	67	89	=	_____
2. Prorok:	2	24	46	68	90	=	_____
3. Evangelista:	3	25	47	69	91	=	_____
4. Kazatel:	4	26	26	70	92	=	_____
5. Učitel:	5	27	49	71	93	=	_____
6. Hudba:	6	28	50	72	93	=	_____
7. Výzva:	7	29	51	73	95	=	_____
8. Moudrost:	8	30	52	7	96	=	_____
9. Poznání:	9	31	53	75	97	=	_____
10. Služba:	10	32	54	76	98	=	_____
11. Pomoc:	11	33	55	77	99	=	_____
12. Vedení:	12	34	56	78	100	=	_____
13. Řízení:	13	35	57	79	101	=	_____
14. Štědrost:	14	36	58	80	102	=	_____
15. Diakon:	15	37	59	81	103	=	_____
16. Soudnost:	16	38	60	82	102	=	_____
17. Víra:	17	39	61	83	105	=	_____
18. Pohostinnost:	18	40	62	84	106	=	_____
19. Zručnost:	19	41	63	85	107	=	_____
20. Přímá modlitba:	20	42	64	86	108	=	_____
21. Uzdravování:	21	43	65	87	109	=	_____
22. Misie:	22	44	66	88	110	=	_____

SEZNAM DUCHOVNÍCH DARŮ

Misie. Zvláštní dar, který dostávají někteří členové těla Kristova (místního sboru), aby mohli sloužit svými ostatními dary v jiné kultuře nebo národnosti. (1 K 9, 19–23)

Uzdravování. Zvláštní dar, kterým Duch zmocňuje některé křesťany, aby navrátili zdraví nemocným. (Jk 5,13–16; L 9,1–2)

Přímluvná modlitba. Zvláštní dar, kterým Duch obdarovává některé křesťany, aby se dokázali modlit dlouhý čas s velkým pozitivním dopadem na budování Božího království. (1 Te 3,10–13; 1 Tm 2,1–2)

Zručnost. Zvláštní dar, který Duch dává některým, aby uměli využít svoje ruce a mozek pro budování království prostřednictvím uměleckých, kreativních činností. (Ex 28,3–4)

Pohostinnost. Zvláštní dar, kterým Duch uschopňuje některé křesťany, aby ochotně otevřeli své domovy a nabídli ubytování, stravu, společenství a povzbuzení. (Gn 18,1–15)

Víra. Zvláštní dar, kterým Duch dává některým křesťanům neobvyklou víru v Boží zaslíbení, moc a přítomnost, takže dokážou stát neochvějně i v těžkých časech a obhájit pokračování Boží práce. (Žd 11)

Soudnost. Speciální dar, kterým Duch některým křesťanům dává schopnost rozpoznat, zda je konkrétní chování od Boha nebo od satana. (Sk 5,3–6; Sk 16,16–18)

Řízení. Speciální dar, který pomáhá některým křesťanům pochopit cíle určitého druhu služby v církvi, efektivně tuto oblast řídit a udržovat církev zaměřenou na tento cíl. (Sk 15,12–21)

Vedení. Speciální dar, kterým Duch uschopňuje některé křesťany, aby dokázali motivovat, vést a inspirovat Boží lid tak, aby dobrovolně a harmonicky spolupracovali na Božím díle. (Žd 13,7; Sd 3,10; Ex 18,13–16)

Pomoc. Duchovní dar, který dává křesťanům schopnost ochotně nést břemena jiných křesťanů a pomoci jim, aby vykonávali svou práci efektivněji. (Sk 6,2–4)

Služba. Speciální dar, kterým Duch uschopňuje některé křesťany, aby rozpoznali nenaplněné potřeby lidí a udělali plány, jak je naplnit. Služba jednoho druhému, stejně jako vydávání svědectví, je povoláním každého křesťana. Lidé s darem služby však pocíťují zvláštní touhu hledat nové způsoby služby ostatním. V lidech, kteří mají tento dar, existuje speciální touha naplňovat fyzické potřeby lidí. (Ga 6,1.2)

Poznání. Zvláštní dar, kterým Duch uschopňuje konkrétní křesťany, aby výjimečným způsobem pochopili specifické pravdy Božího slova a použili je pro specifické situace v církvi. (Ef 3,14–19)

Moudrost. Specifický dar, kterým Duch naplňuje některé křesťany a dává jim schopnost porozumět Boží vůli a Božímu dílu v praktickém životě. (Jk 3,13–17)

Výzva. Speciální dar, kterým Duch uschopňuje konkrétní křesťany, aby stáli při svých bližních, kteří to potřebují, přinesli jim pokoj, radu a povzbuzení. (Sk 11,23.24)

Hudba. Specifický dar, kterým Duch uschopňuje některé věřící, aby chválili Boha prostřednictvím rozličných forem hudby a oživovali bohoslužbu v místním sboru. (Ko 3,16, Ef 5,19, 1 Pa 15,20)

Učitel. Zvláštní dar, kterým Duch uschopňuje konkrétní křesťany, aby uměli odevzdávat pravdy Božího slova tak, aby je ostatní byli schopní pochopit. (1 Pt 5,1–11)

Kazatel. Speciální dar, kterým Duch uschopňuje křesťany, aby převzali zodpovědnost za duchovní blaho skupiny věřících. (1 Pt 5,1–11)

Evangelista. Specifický dar, kterým Duch umožňuje některým křesťanům dělit se o evangelium s nevěřícími takovým způsobem, že přijmou Pána Ježíše. (Sk 8, 26–30)

Prorok. Speciální dar, kterým Duch zmocňuje některé křesťany, aby správně vykládali Boží slovo a používali jej v konkrétních situacích. (1 K 14,1–5; 1 K 14,30–33; 1 K 14,37–40)

Apoštol. Dar, kterým Duch odděluje některé křesťany, aby vedli, inspirovali a rozvíjeli Boží církve prostřednictvím učení pravých doktrín. (Sk 13,1–5; Sk 14,21–23)

Štědrost. Mimořádný dar, kterým Duch uschopňuje věřícího člověka, že umí dát z toho, co mu patří. Má radost z dávání. Bible říká, že štědrý člověk bývá bohatší a mívá hodně přátel. (Př 11,25; 19,16)

Diakon. Bible kralická nazývá diakona „jáhen“. Diakonos znamená v řečtině služebník. Je to dar Ducha, který se projevuje v nějaké církevní službě jako „úřad v přísluhování“. Diakoni navštěvovali domácnosti. Připravovali místnosti pro společná shromáždění. Dbali na pořádek. Jejich služba se lišila podle místa a potřeb. (Ř 12,7, 1 Tm 3,8)

JAK ZVLÁDNOUT KOMUNIKACI V MANŽELSTVÍ

Willie a Elaine Oliverovi – vedoucí Oddělení křesťanského domova, Severoamerická divize

Nedávno nám napsala jedna žena. Tvrdila, že její manžel není moc komunikativní. Cituji: „Nemá rád, když příliš dlouho telefonuji. Prý, co když někdo umírá nebo se mě opravdu nutně potřebuje dovolat. Ve sboru jsem zodpovědná za několik věcí a potřebuji s lidmi komunikovat. Co bych podle vás měla dělat?“

Odpověděli jsme jí, že muži a ženy jsou rozdílná stvoření. To je příčinou jejich rozdílné komunikace. V západní kultuře převládá dojem, že – všeobecně – ženy mluví mnohem víc než muži a jsou víc zaměřené na vztahy. Avšak fakt, že muž nemluví tolik jako jeho žena, neznamená, že nekomunikuje. Specialisté na komunikaci říkají, že pouze 7 % komunikace se zakládá na vyřčených slovech, která člověk po dobu konverzace použije. Mezi další projevy komunikace patří tón hlasu a řeč těla. Znamená to, že váš manžel možná komunikuje, třebaže nic neříká.

Z našich vlastních pozorování vyplynulo, že ženy obvykle telefonují déle než muži. Není to ani dobré, ani špatné. Je to prostě odlišné.

V manželství je důležité, aby spolu manželé hovořili a dospěli ke společnému závěru v otázkách očekávání, která mají jeden od druhého. Partneri si musí povídat o tom, jak trávit spolu čas, když se na konci dne vrátí domů. Nerozpoznání očekávání toho druhého je polovinou boje.

Pro manžele je také důležité najít společnou dohodu při telefonování. Měla by vyjadřovat vzájemný respekt a pochopení. Jestliže manžel či manželka stráví většinu času doma tím, že mluví telefonicky s někým jiným, může to vyznít jako nedostatek zájmu o vztah s partnerem. Znovu musí být stanoveny rozumné hranice.

Dohodněte se, že vypnete telefon v době oběda, nebo jej jednoduše nezdvihejte. Když člověk zdvihne telefon při obědě, říká tím svému partnerovi a dětem, že člověk na druhé straně linky je důležitější než oni. Kromě toho, většina z těchto telefonátů není významná. Nejbližší a nejmilejší lidi tím však zraníme.

Dokonce i kazatelé, lékaři a lidé v podobných profesích si potřebují utvořit zdravé hranice v otázce používání telefonu v době, kterou tráví se svou rodinou. Pokud to neudělají, riskují, že se od ní odtrhnou a vzdálí. Pomáhat druhým je důležité. Dobročinnost však začíná doma. Jestliže neprokážeme lásku a respekt těm, se kterými žijeme, a budeme se snažit zachránit zbytek světa, naše snaha bude marná a pokrytecká.

Doufáme, že se vážně zamyslíte nad tím, o co jsme se s vámi podělili, a rozhodnete se od dnešního dne žít s Boží pomocí ve šťastnějším a klidnějším manželství.

ZVLÁDNOUT ROZHODNUTÍ VE VZTAZÍCH

Willie a Elaine Oliverovi – vedoucí Oddělení křesťanského domova, Severoamerická divize

Před časem nám poslala e-mail jedna mladá žena, která uvažovala o manželství s mužem z jiné církve. Psala nám, že jako malá slyšela, že věřící by se neměli spojovat s nevěřícími. Věřila, že tento výrok se na ně nevztahuje, protože oba jsou křesťané, třebaže z jiné denominace. Zajímalo ji náš názor. Odepsali jsme jí:

„Nejprve prozkoumáme to, co o tomto tématu říká Boží slovo. Pak se podíváme na důkazy, které o tomto tématu přináší současný vědecký výzkum.

Biblický verš, o kterém se zmiňujete ve svém dopise, je z 2. epištoly Korintským 6,14. Říká se v něm: ‚Nedejte se zapřáhnout do cizího jha spolu s nevěřícími! Co má společného spravedlnost s nepravostí? A jaké spolužití světla s temnotou?‘

Apoštol Pavel psal tento dopis z Efezu členům sboru, který pomáhal zakládat po dobu své druhé misijní cesty. Korint bylo pohanské město, ve kterém uctívali mnoho bohů – zejména Afroditu, bohyni lásky a nevázané rozkoše – v té nejnižší podobě. Člověk si dokáže představit, co se asi dělo v městě, kde smysly byly povýšeny na božstvo.

Pavlovo varování Korintským se týká nevěřících. Vztahuje se i na každé spojení či partnerství s lidmi, kteří nevěří v Boha nebes. Je čestné říci, že když Pavel psal toto varování do Korintu, věřící a nevěřící se dělili na dva tábory: Ti, kdo věřili v Boha nebes, a ti, kdo věřili mnohým fénickým bohům, kteří v Korintu zdomácněli.

Váš názor, že oba věříte v Krista, má své klady. V současnosti je však jiná situace, než byla v Korintu. Existuje mnoho křesťanů z mnohých denominací, kteří význam slova křesťan interpretují víc či méně odlišně. Proto si dejte pozor, aby byla vaše věrouka slučitelná s věroučným systémem osoby, se kterou plánujete vstoupit do nejtímnějšího vztahu. Osobní etika a hodnoty vyvěrají všeobecně z náboženství. Člověk by se měl proto ujistit, jak tyto často odlišné hodnoty ovlivní každodenní rozhodnutí.

Výsledky výzkumů z posledních let říkají, že manželské uspokojení a stabilita jsou větší, pokud mají manželé stejné náboženství, podobnou teologickou věrouku a podobné zvyky v otázce navštěvování církve. (Newton, 2002; Chinitz, a Brown, 2001; Newton a Pratt, 1990) Všimněte si také, že čím je náboženské přesvědčení shodnější, tím je nižší počet manželských konfliktů, v manželství narůstá stabilita a zmenšuje se výskyt domácího násilí. (Elison, Bartkowski a Anderson 1999)

Modlíme se, abyste ode dneška důvěřovala, že Bůh vás dovede k muži, který miluje Boha stejně jako vy. Máte jen jeden život. Vyberte si moudře.“

Literatura

- Chinitz, Joshua G., and Robert A. Brown. 2001. „Religious Homogamy, Marital Conflict, and Stability in Same-Faith and Interfaith Jewish Marriages.“ *Journal for the Scientific Study of Religion* 40:723–733
- Ellison, Christopher G., John P. Bartkowski, and Kristin L. Anderson. 1999. „Are There Religious Variations in Domestic Violence?“ *Journal of Family Issues* 20:87–113.
- Heaton, Tim B., and Edith L. Pratt. 1990. „The Effects of Religious Homogamy on Marital Satisfaction and Stability.“ *Journal of Family Issues* 11:191–207.
- Heaton, Tim B. 2002. „Factors Contributing to Increasing Marital Stability in the United States.“ *Journal of Family Issues* 23:392–409.

ZACHOVAT V MANŽELSTVÍ POKOJ

Willie a Elaine Oliverovi – vedoucí Oddělení křesťanského domova, Severoamerická divize

„Vím, že Bůh nenávidí rozvody,“ napsal nám nedávno jeden muž e-mailem. „Ale nepokládá sváry za ještě něco horšího? Hádky se ženou se tak zhoršily, že to už nemohu vydržet. Doma už neprožívám pokoj. Jsem připravený odejít. Mohli byste mi něco poradit?“

„Máte pravdu v tom, že Bůh nenávidí rozvody,“ odpověděli jsme mu. Bible u Malachiáše 2,16 říká: „Každý ať nenávidí rozvod, praví Hospodin, Bůh Izraele, ať na svém oděvu přikryje násilí, praví Hospodin zástupů.“ Ježíš říká u Matouše 5,9: „Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími.“ Na základě Bible se nedá jednoznačně potvrdit, že by Bůh nenáviděl rozvod víc, než miluje pokoj. Je však jasné, že Bůh touží po tom, abychom se stali tvůrci pokoje.

Naše hříšná přirozenost způsobuje, že je pro nás často snazší ty, které máme rádi, kritizovat než chválit. Je snazší všimnout si a napomenout partnera za to, co udělal nesprávně, než ho pochválit za to, co udělal dobře. Často jsou pro nás věci, které udělá dobře, samozřejmostí. Nevyužijeme příležitost k pochvalě a ujištění o naší lásce. Naše chování se však může změnit, pokud se pro to vědomě rozhodneme.

„K tanci jsou třeba dva,“ říká známé pořekadlo. Věříme, že platí i pro hádky a nedorozumění, které do manželství často přicházejí. Nevěříme však, že to samé platí o prožívání pokoje v manželství. K boji je třeba dvou. Na vytvoření pokoje však stačí jeden.

Michele Weiner-Davis, mezinárodně uznávaný psychoterapeut, u něhož jsme prošli několika tréninky, tvrdí, že problémy, které nám znepříjemňují manželství, se dají řešit. Problémem však zůstává, že páry opakují stejné nesprávné formy chování vždy, když přijde konkrétní problém.

Záporom takového chování, když reagujeme v podstatě stále stejně, je, že nic neřeší. Opakující se problém totiž partnery vyčerpává emocionálně, psychicky i duchovně. Pokud chceme mít šanci na vyřešení konfliktu, musí alespoň jeden z partnerů udělat něco jiným způsobem.

Weiner Davis tvrdí: „Cokoli jiného, odlišného od toho, co jste dělali předtím a co nepřineslo žádné výsledky, je šancí ke změně. Cokoli.“ Když se vaše žena začne hádat, je lepší neudělat nic, než znovu udělat to, co minule. Klíčem je začít řešit vaše problémy jiným způsobem.

Prosím vás, abyste napříště, až se žena začne hádat, vyzkoušeli něco jiného. Mějte pokoj v mysli. „Vlídna odpověď odvrací rozhořčení, kdežto slovo, které ubližuje, popouzí k hněvu.“ (Př 15,1)

A co se týká rozvodu, pokud není ohrožen váš život, neopustila vás manželka nebo vám nebyla nevěrná, není to nejsprávnější řešení. Nedávná studie institutu pro hodnoty zjistila, že „nešťastně ženatí, kteří se rozvedli nebo odloučili, nebyli všeobecně šťastnější, než nešťastně ženatí, kteří zůstali v manželství.“ (Waite, 2002, str. 4)

Důvěřujte Bohu a tomu, že vám dá schopnost ode dneška prožívat ve vašem manželství větší pokoj a radost.

Literatura

Waite, Linda J.; Browning, Don; Doherty, William J.; Gallagher, Maggie; Luo, Ye; & Stanley, Scott M. 2002. *Does Divorce Make People Happy?* New York, NY: Institute for American Values.

Weiner-Davis, Michele. 1995. *Change Your Life And Everyone In It.* New York, NY: Simon & Schuster.

VYROVNANÝ ŽIVOT

Jonathan Duffy

Když mi bylo sedmnáct, koupil mi otec staré auto Austin A40. Nějakou dobu jsem se v něm vozil. Pak jsem ho dal bratřovi a jeho děvčeti. Nabídli mi za něj nějakou sumu peněz, ale nikdy nedošlo k tomu, aby mi ji opravdu dali. Auto používali pár týdnů.

O několik měsíců později jsem spatřil své malé A40 na prázdném parkovišti nedaleko domu děvčete mého bratra. Stálo tam prázdné a opuštěné. Nezacházeli s ním tak, jak by se mělo s darem zacházet. Cítil jsem se trochu zraněný. Mohl jsem si v něm jezdit, ale místo toho tu jen tak stálo, nepoužívané a zbytečné.

Žít naplno

Je to princip života. Slovo správcovství vyvolává často představu peněz a dávání. Jeho význam je však mnohem hlubší. Správce je člověk, kterému bylo svěřeno něco, co má hodnotu, ale patří to někomu jinému. Jako Boží správcové se musíme zodpovídat Bohu z toho, jak jeho hodnotné dary používáme. Jestliže jsme tedy přesvědčeni, že Bůh je dárce života a zdraví, jak se chováme k těmto darům? Vážíme si daru dobrého zdraví? Děláme všechno, co je v našich silách, abychom si zdraví zachovali, nebo je bereme jako samozřejmost a žijeme tak, že se postupně zničím?

Když mluvíme o zdraví, máme obvykle na mysli zdravou výživu a cvičení. Zdraví je však něco víc. Moderní věda prokázala souvislost mezi cvičením a snížením výskytu kardiovaskulárních chorob. Prokázala také, které potraviny jsou pro zdraví hodnotné. Být dobrými správci zdraví vyžaduje, abychom se stravovali vyváženě a pravidelně cvičili. Tyto věci – ať jsou jakkoli důležité – jsou však jen začátkem.

Spánek

Spánek je důležitou součástí zdraví. Mnozí lidé ho však obětují, aby toho do svého už tak nabitého programu vtlačili ještě víc. Spánek přichází v hodinových cyklech. První a nejdelší část cyklu přináší fyzickou obnovu. Je velmi důležitá, třebaže v současnosti už většinou těžce fyzicky nepracujeme. Druhou částí je fáze snů. V jejím průběhu se duševně zotavujeme ze stresu, který přinesl uplynulý den. V prvním hodinovém cyklu je fáze snů velmi krátká. Prodlužuje se každou hodinou spánku.

Na to, abychom dosáhli maximální duševní obnovy, bychom měli spát 9 hodin denně. Naneštěstí, mnozí z nás nemají dostatečné množství spánku, což často vede k zdravotním problémům.

Příliš mnoho podnětů také přináší zdravotní problémy. Dokonce i „dobrý“ stres si od organismu vyžádá daň. Mnozí z nás žijí hekticky, spěchají stále rychleji z jedné práce do druhé. Tělo potřebuje čas na odpočinek, obnovu, osvěžení a duchovní občerstvení. Období práce je třeba vystřídat odpočinkem.

Mnozí z nás se však musí snažit splatit hypotéku a různé jiné platby. Jsou proto nuceni pracovat celý den. Večery jsou zas naplněné prací kolem dětí a domu.

Správcovství znamená hledat rovnováhu: vyváženost mezi prací, odpočinkem, zábavou a zvláštním časem pro duchovní obnovu.

Dobrý konec

Tento článek nemá vyznít jen jako výčitka. Je to spíše výzva, abychom se pravidelně zamýšleli, zda jsme dobrými správci Božího daru zdraví.

Přál bych si, abych se mohl vrátit a dát mého Austina A40 do stavu, ve kterém byl předtím, než jej bratr nechal zpusnout. Dnes už by byl pravděpodobně dostatečně starý na to, aby byl veteránem.

Doufám, že až přijdeme ke konci svého života, neotočíme se zpátky a neřekneme: „Kdybych se byl lépe staral o své zdraví, kdybych si tak byl našel čas na to, abych se o ně staral dřív, než mne k tomu donutila nemoc...“

Profesor Archibald Hart z Fullerovy univerzity, odborník na syndrom vyhoření, nás povzbuzuje slovy: „Bohu jde víc o to, aby to s tebou dobře dopadlo, než o to, jak se ti cestou dařilo.“

ŠTĚDRÁ CÍRKEV

Ellen Gould Whiteová

(Poslové naděje, kap. 32)

Ve svém prvním dopise korintskému sboru poučuje Pavel věřící o všeobecných zásadách týkajících se podpory Božího díla na zemi. Když píše o svém působení mezi nimi, ptá se jich:

„Který voják slouží za vlastní peníze? Kdo vysadí vinici a nejí, co urodila? Kdo pase stádo a neživí se mlékem toho stáda? Jsou to snad jen mé lidské úvahy? Neříká to sám zákon? V Mojžíšově zákoně je přece psáno: ‚Nedáš náhubek dobytčeti, když mlátí obilí‘. Má tu Bůh na mysli dobytek? Není to řečeno spíše pro nás? Ano, pro nás to bylo napsáno, neboť ten, kdo orá a kdo mlátí, má pracovat s nadějí, že dostane svůj podíl.

Když jsme vám zaseli duchovní setbu,“ ptá se dále apoštol, „bylo by to mnoho, kdybychom sklízeli vaši pozemskou úrodu? Mají-li na vás právo jiní, proč ne tím spíše my? Přesto jsme tohoto práva nepoužili, raději snášíme nedostatek, jen abychom nekladli žádnou překážku do cesty Kristovu evangelium. Což nevíte, že ti, kteří slouží ve svatyni, dostávají ze svatyně jídlo, a ti, kteří přísluhují při oltáři, mají podíl na obětech? Tak i Pán ustanovil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, měli z evangelia obživu.“ (1 K 9,7–14)

Apoštol zde hovoří o Božím plánu pro zajištění obživy kněží, kteří sloužili v chrámu. Všichni, kdo byli odděleni k tomuto svatému úřadu, byli podporováni svými bratry, jimž zprostředkovali duchovní požehnání. „Levité, pověření kněžskou službou, mají podle zákona příkaz brát desátky od Božího lidu.“ (Žd 7,5) Bůh vyvolil kmen Léviho, aby vykonával posvátné obřady spojené s chrámem a kněžstvím. O knězi bylo řečeno: „Vždyť si jej vyvolil Hospodin, tvůj Bůh,... aby... stál... ve službě ve jménu Hospodínově.“ (Dt 18,5) Jedna desetina všech výnosů patřila Bohu; zadržování desátků bylo pokládáno za okrádání Boha.

Právě toto nařízení pro podporu kněžského úřadu měl Pavel na mysli, když řekl: „Tak i Pán ustanovil, aby ti, kteří zvěstují evangelium, měli z evangelia obživu.“ (1 K 9,14) Později ještě napsal Timoteovi: „Dělník si zaslouží svou mzdu.“ (1 Tm 5,18)

Odvádění desátků však byla pouze jedna část Božího plánu pro zajišťování obživy Božích služebníků. Kromě toho Bůh ustanovil četné dary a oběti. Židé byli vedeni nejen ke štědrému přispívání na Boží dílo, ale také k uspokojování potřeb chudých. Při zvláštních příležitostech přinášeli dobrovolné oběti. V době žní a vinobraní byly první polní plodiny – obilí, víno a olej – zasvěceny Bohu jako oběť pozdvihování. Paběrky a plodiny na okrajích polí se ponechávaly pro chudé. První výtěžek vlny při stříhání ovcí a první obilí při mlácení pšenice byly odděleny pro Boha. Podobně tomu bylo i se všemi prvorozenými zvířaty. Také prvorozeného syna bylo třeba vyplatit. Prvotiny se předkládaly Bohu ve svatyni a potom se přidělovaly kněžím.

Tímto systémem obětí a darů chtěl Bůh Izraelce poučit, že mu ve všem náleží první místo. Neustále jim připomínal, že je vlastníkem jejich polí, dobytek i drůbeže; že jim sesílá sluneční svit i déšť, který dává úrodě vzrůst a dozrát. Všechno, co jim patří, je ve skutečnosti jeho; oni jsou jen správci jeho majetku.

Božím záměrem není, aby křesťané, kteří mají mnohem větší výsady než Židé, přispívali méně než tento národ. Spasitel prohlásil: „Komu bylo mnoho dáno, od toho se mnoho očekává.“ (L 12,48) Štědrost požadovaná od Židů přinášela užitek především jejich vlastnímu národu; dnes však Boží dílo zahrnuje celou zemi. Kristus vložil poklady evangelia do rukou svých následovníků a pověřil je odpovědností za zvěstování radostné zprávy o spasení celému světu. Naše povinnosti jsou nepochybně mnohem větší, než byly povinnosti starého Izraele.

Čím více se bude Boží dílo rozrůstat, tím častěji se bude ozývat volání o pomoc. Aby tyto prosby mohly být vyslyšeny, měli by se křesťané řídit příkazem: „Přinášejte do mých skladů úplné desátky. Až bude ta potrava v mém domě, pak to se mnou zkuste.“ (Mal 3,10). Kdyby všichni, kdo vyznávají Krista, věrně přinášeli Bohu své desátky a oběti, jeho pokladnice by byla plná. Finanční prostředky na šíření evangelia by se pak nemusely obstarávat pořádáním výstav, loterií nebo jiných zábavních akcí.

Lidé jsou v pokušení používat své prostředky ke svému vlastnímu potěšení, k uspokojování svých chutí, ke zdobení šperky nebo zkrášlování svých domovů. Za takové věci jsou mnozí členové církve ochotni utratit velké, nebo dokonce přemrštěné částky. Když jsou však vyzváni, aby něčím přispěli do Boží pokladny, a tak podpořili šíření Božího díla na zemi, váhají. Mají-li pocit, že jim nic jiného nezbyvá, věnují možná mnohem menší částku, než jakou často vydávají za zbytečné požitky. Tím neprojevují skutečnou lásku ke Kristově službě ani upřímný zájem o spasení lidí. Pak není divu, že jejich křesťanský život chřadne a umírá.

Lidé, kteří hoří láskou ke Kristu, budou považovat nejen za svou povinnost, ale za radost, pokud budou moci přispět na rozvoj toho nejdůležitějšího a nejsvětějšího díla, které kdy bylo člověku svěřeno – na představení bohatství dobroty, milosti a pravdy celému světu.

Chamtivost vede lidi k tomu, že si pro uspokojování svých sobeckých přání ponechávají prostředky, které právem náleží Bohu. Takový postoj je dnes Bohu stejně odporný, jako když skrze svého proroka přísně káral svůj lid: „Smí člověk okrádat Boha? Vy mě okrádáte. Ptáte se: ‚Jak tě okrádáme?‘ Na desátcích a na obětech pozdvihování. Jste stiženi kletbou proto, že mě okrádáte, celý ten pronárod!“ (Mal 3,8.9)

Štědrost je vlastnost, která vládne v nebi. Nejvýrazněji se projevila v Kristově oběti na kříži. Kvůli nám obětoval Otec svého jednorozeného Syna; Kristus se zase vzdal všeho, co měl, a pak obětoval sám sebe, aby člověk mohl být spasen. Golgotský kříž by měl být pro každého Kristova následovníka výzvou k sebeobětování. V něm nacházíme vysvětlení zásady ochotně a stále znovu dávat. „Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on.“ (1 J 2,6)

Sobectví je naproti tomu satanova vlastnost. Zásada, která se projevuje v životě světsky smýšlejících lidí, je brát a zase jen brát. Doufají, že takto si zajistí štěstí a pohodlí, ale ovocem, které sklízejí, je bída a smrt.

Dokud Bůh nepřestane žehnat svým dětem, bude jejich povinností vracet mu podíl, který požaduje. Neměly by však Bohu dávat jen to, co mu patří. Svou vděčnost by mu měly vyjadřovat také přinášením dobrovolných příspěvků do jeho pokladny. S radostí by měly svému Stvořiteli věnovat prvotiny svých bohatých příjmů – to nejlepší ze svého majetku a také nejlepší a nejsvětější službu. Tak získají hojnost požehnání. Sám Bůh způsobí, že se budou podobat zavlažované zahradě, které nikdy nechybí voda. Až pak bude sklizena poslední veliká úroda, snopy, které budou moci přinést svému Pánu, budou odměnou za nesobecké využívání darů, které jim byly svěřeny.

Bohem vyvolení poslové, kteří pracují s plným nasazením, by nikdy neměli být nuceni sloužit za vlastní peníze, bez ochotné a vydatné podpory svých bratrů. Členové církve jsou povinni být štedří k těm, kdo se vzdali svého světského zaměstnání, aby se plně věnovali službě Bohu. Pokud se Božím služebníkům dostává povzbuzení, Boží dílo rychle roste. Jestliže jim však lidé ve svém sobectví upírají podporu, která jim právem náleží, jejich ruce ztrácejí sílu a často nemohou být zdaleka tak užiteční, jak by bylo třeba.

Bůh nemůže mít žádné zalíbení v těch, kdo o sobě tvrdí, že jsou jeho následovníci, ale přitom dopouštějí, aby posvěceným pracovníkům, kteří pilně slouží Bohu, chyběly věci nezbytné k životu. Takoví sobectví lidé se jednou budou muset zodpovídat nejen z toho, že zneužili peníze svého Pána, ale také ze starostí a zármutku, které svým jednáním způsobili věrným Božím služebníkům. Ti, kdo jsou povoláni do služby Bohu a všeho se vzdají, aby splnili svou povinnost a pracovali pro Boží dílo, by měli být za své obětavé úsilí odměňováni tak, aby mohli sobě i své rodině zajistit dostatečné živobytí.

V různých oborech světské činnosti, ať už jde o duševní, nebo tělesnou práci, mohou spolehliví pracovníci získat slušný plat. Není snad šíření pravdy a přivádění lidí ke Kristu důležitější než jakákoli jiná běžná činnost? A nemají tedy ti, kdo věrně vykonávají tuto práci, spravedlivý nárok na vydatnou odměnu? Tím, jak si ceníme práce pro naše mravní a tělesné blaho, dáváme najevo, jak si vážíme nebeských věcí v porovnání s pozemskými.

Aby byly v pokladně k dispozici prostředky na živobytí kazatelů a aby bylo možné vyhovět prosbám o pomoc přicházejícím z misijních polí, je nutné, aby Boží lid dával štědře a s radostí. Kazatelé mají svatou povinnost upozorňovat církev na potřeby Božího díla a vychovávat věřící ke štědrosti. Pokud toto zanedbávají a sbory přestanou na potřeby druhých přispívat, pak nejenže tím trpí Boží dílo, ale věřící se také připravují o požehnání, které by měli dostat.

Dokonce i ti nejchudší by měli přinášet Bohu své oběti. I oni budou mít podíl na Kristově milosti, jestliže zapřou sami sebe, aby pomohli těm, jejichž nouze je ještě větší než jejich vlastní. Dar chudého člověka, ovoce jeho sebezapření, stoupá k Bohu jako libá vůně kadidla. Každé sebeobětování utvrzuje dárce v jeho laskavosti a upevňuje jeho vztah k Ježíši, který byl bohatý, ale pro nás se stal chudým, abychom jeho chudobou zbohatli.

Chudá vdova vhodila do pokladnice celý svůj majetek – dvě drobné mince. Její čin byl zaznamenán pro povzbuzení těch, kdo bojují s chudobou, ale i přesto touží svými dary přispět na Boží dílo. Kristus na tuto ženu, která dala „všechno, z čeho měla být živa“ (Mk 12,44), upozornil své učedníky. Její oběti si cenil více než velkých darů těch, jejichž almužny nevyžadovaly žádné sebezapření. Dávali jen malou část ze svého přebytku. Aby však vdova mohla přinést své dvě mince, zřekla se i toho, co nutně potřebovala ke svému životu, a důvěřovala Bohu, že jí zítra dá všechno, bez čeho se neobejde. Spasitel o ní řekl: „Amen, pravím vám, tato chudá vdova dala víc než všichni ostatní, kteří dávali do pokladnice.“ (Mk 12,43) Tím nás poučil, že hodnotu daru nelze posuzovat podle částky, ale podle finančních možností dárce a jeho pohnutek.

Když apoštol Pavel sloužil věřícím, neúnavně se snažil probudit v nově obrácených křesťanech touhu dělat pro Boží dílo velké věci. Často je povzbuzoval ke štědrosti. Když hovořil se staršími sboru v Efezu o svém někdejší působení mezi nimi, řekl: „Tím vším jsem vám ukázal, že máme takto pracovat, pomáhat slabým a mít na paměti slova Pána Ježíše, který řekl: ‚Blaze tomu, kdo dává, ne tomu, kdo bere.‘“ (Sk 20,35) Korintským zase napsal: „Vždyť kdo skoupě rozsévá, bude také skoupě sklízet, a kdo štědře rozsévá, bude také štědře sklízet. Každý ať dává podle toho, jak se ve svém srdci předem rozhodl, ne s nechutí ani z donucení; vždyť ‚radostného dárce miluje Bůh‘.“ (2 K 9,6.7)

Téměř všichni věřící v Makedonii byli chudí na pozemské statky, ale hluboce milovali Boha a jeho pravdu a s radostí přispívali na dílo evangelia. Když se ve sborech, které vznikly z bývalých pohanů, prováděly všeobecné sbírky určené pro potřeby chudých věřících Židů, štědrost obrácených makedonských křesťanů byla příkladem pro ostatní sbory. Ve svém dopise upozorňuje apoštol korintské věřící na to, „jakou milost dal Bůh církvím v Makedonii. Tak se osvědčily v mnohém soužení, že z jejich nesmírné radosti a veliké chudoby vzešla jejich bohatá štědrost... Dobrovolně dávali podle své největší možnosti, ano i nad možnost; s velkou naléhavostí nás prosili, aby se směli účastnit této pomoci pro bratry v Judsku.“ (2 K 8,1–4)

Makedonští věřící byli obětaví, protože se cele odevzdali Bohu. Pod vlivem Ducha svatého „dali sami sebe předně Pánu“ (2 K 8,5) a pak byli ochotni štědře přispívat ze svých prostředků na dílo evangelia. Nebylo třeba je k dávání nutit. Když si mohli odepřít některé nezbytné věci, aby pomohli druhým v nouzi, radovali se a považovali to spíše za svou přednost. Apoštol je odmítal, ale oni na něj naléhali, aby jejich dar přijal. Byli upřímní a poctiví a milovali své bratry, a proto rádi zapírali sami sebe a prokazovali druhým mnoho laskavosti.

Když Pavel vyslal Tita do Korintu, aby posílil tamější věřící, přikázal mu, aby vedl tento sbor k milosrdenství a štědrosti. Ve svém dopise pak také sám věřící vyzval: „Jako jste ve všem bohatí, ve víře,

v slovu, v poznání, v horlivosti i v lásce, kterou máte k nám, buďte bohatí i v tomto díle milosti.“ „Odkud vyšla ochota k pomoci, tam ať se pomoc také uskuteční. Každý ať dá podle toho, co má; vždyť je-li zde tato ochota, pak je dar před Bohem cenný podle toho, co kdo má, ne podle toho, co nemá.“ „Bůh má moc zahrnout vás všemi dary své milosti, abyste vždycky měli dostatek všeho, co potřebujete, a ještě vám přebývalo pro každé dobré dílo... Všim způsobem budete obohacováni, abyste mohli být velkoryse štedří; tak povzbudíme mnohé, aby vzdávali díky Bohu.“ (2 K 8,7.11.12; 9,8–11)

Nesobecká štědrost naplňovala ranou církev velikou radostí; věřící totiž věděli, že svým úsilím přispívají ke zvěstování evangelia lidem, kteří dosud žijí ve tmě. Jejich obětavost svědčila o tom, že Boží milost nepřijali nadarmo. Takovou štědrost mohli projevovat jedině díky posvěcení Duchem svatým. Pro věřící i nevěřící to byl zázrak Boží milosti.

Duchovní bohatství úzce souvisí s křesťanskou štědrostí. Kristovi následovníci by se měli radovat, že mohou svými životy zjevovat laskavost svého Vykupitele, a měli by to považovat za svou výsadu. Když dávají Pánu, platí pro ně zaslíbení, že již teď si ukládají poklad v nebi. Člověk může zabezpečit svůj majetek jedině tím, že jej vloží do rukou, které nesou stopy po ukřižování. Chce-li si užít svého jmění, ať ho použije pro dobro chudých a trpících. Pokud chce své vlastnictví rozmnožit, měl by dbát na Boží nařízení: „Cti Hospodina ze svého majetku i prvotinami z celé své úrody! Bohatě se naplní tvé sýpky, moštem budou přetékat tvé kádě.“ (Př 3,9.10) Jestliže se někdo snaží využít svůj majetek jen pro své sobecké cíle, utrpí věčné ztráty. Ale v okamžiku, kdy dá svůj poklad k dispozici Bohu, vloží na něj Bůh svůj podpis a opatří ho pečeti nepomíjitelnosti.

Bůh říká: „Blaze vám, kteří budete osévat zemi všude zavlažovanou.“ (Iz 32,20) Neustálé rozdávání Božích darů, ať už přispíváme na Boží dílo, nebo naplňujeme potřeby lidí, nevede k chudobě. „Někdo rozdává a přibývá mu stále, kdežto ten, kdo je skoupý, mívá nedostatek.“ (Př 11,24) Rozsévač rozmnožuje své obilí tím, že je rozhazuje. Tak je to i s těmi, kdo věrně rozdělují Boží dary. Rozdáváním rozmnožují svá požehnání. Bůh nám dal zaslíbení: „Dávejte, a bude vám dáno; dobrá míra, natlačená, natřesená, vrchovatá vám bude dána do klína.“ (L 6,38)

OBSAH

Úvod	2
I. Kázání	
Stvoření rozdílně – Ron a Karen Flowersovi	3
Mnoho talentů – Bernie a Karen Holfordovi	8
Služebníci Božího jména – Don Schneider	13
II. Minisemináře	
Obdarované manželství – Bernie a Karen Holfordovi	18
Bylo, nebylo – byla jednou jedna korunka... – Ron a Karen Flowersovi	30
Pomoci dětem starat se o peníze – Gregory Karp	37
Zacházení s rodinnými prostředky – Ron a Karen Flowersovi	39
III. Dary pro křesťanský domov	
Jak zvládnout komunikaci v manželství – Willie a Elaine Oliverovi	66
Zvládnout rozhodnutí ve vztazích – Willie a Elaine Oliverovi	67
Zachovat v manželství pokoj – Willie a Elaine Oliverovi	68
IV. Převzaté texty	
Vyrovnaný život – Jonathan Duffy	69
Štědrá církev – Ellen G. Whiteová	71

Křesťanský domov 2007
SPRÁVNÉ VYUŽÍVÁNÍ BOŽÍCH DARŮ V RODINĚ

Připravili Ron a Karen Flowersovi

Vydal Advent-Orion Praha pro potřeby Oddělení křesťanského domova
Česko-Slovenské unie CASD, 2007

Vytiskl alfaPRINT Martin

ISBN 80-7172-207-3